

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 364 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 29 ΓΕΝΑΡΙΗ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

ΚΑΛΠΕΣ ΓΕΜΑΤΕΣ ΜΠΑΡΟΥΤΙ

Ορατό το τέλος των κατακτητών στο Ιράκ

ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

29/1/1941: Θάνατος Ιωάννη Μεταξά (69 χρ) 29/1/1979: Δίωξη του διοικητή της σχολής χωροφυλακής (Αντισυνταγματάρχη Βουδικλάρη) για πώληση όπλων σε ακροδεξιούς (καταδικάστηκε 3,5 χρόνια αργότερα σε διετή φυλάκιση, απλώς για οπλοκατοχή) 29/1/1952: Γέννηση Tommy Ramone (Ramones) 30/1/1948: Δολοφονία Μαχάτμα Γκάντι 30/1/1951: Γέννηση Φιλ Κόλινς 30/1/1923: Πρωτόκολλο Λοζάννης (ανταλλαγή πληθυσμών-Ιμβρος και Τένεδος στην Τουρκία) 30/1/1649: Αποκεφαλισμός βασιλιά Κάρολου Ι' για εσχάτη προδοσία 30/1/1933: Ο Χίτλερ καγκελάριος της Γερμανίας 30/1/1939: Ο Χίτλερ ζητά την εξόντωση όλων των ευρωπαίων εβραίων 30/1/1972: «Bloody Sunday» (14 νεκροί Ιρλανδοί από βρετανούς στρατιώτες) 30/1/1965: Καθιέρωση 35ετίας δημοσίων υπαλλήλων 30/1/1976: Ο πατέρας Μπους γίνεται ο 11ος διευθυντής της CIA 31/1/1828: Θάνατος Αλέξανδρου Υψηλάντη (Βιέννη) 31/1/2004: Θάνατος Κωστούλας Μητροπούλου 31/1/1797: Γέννηση Φραντς Σούμπερτ 31/1/1996: Κρίση στα Ιμια 1/2: Ημέρα Ανταρκτικής 1/2/1978: Δολοφονία Αμπντί Ιπεκκί 1/2/1969: Ο Γασέρ Αραφάτ ανακηρύσσεται πρόεδρος της PLO 1/2/1966: Θάνατος Μπάστερ Κίτον (70 χρ) 1/2/1979: Επιστροφή αγιατολάχ Χομείνι στην Τεχεράνη μετά από 15χρονη εξορία στο Παρίσι 2/2/: Παγκόσμια ημέρα υδροβιότοπων 2/2/1852: Πρώτες δημόσιες τουαλέτες (Λονδίνο) 2/2/1945: Συμφωνία Βάρκιζας 2/2/1853: Γέννηση Γεώργιου Σουρή 2/2/1979: Θάνατος Sid Vicious (Sex Pistols) 2/2/1882: Γέννηση James Joyce 2/2/1754: Γέννηση Ταλεϋράνδου 2/2/1848: Τέξας, Νέο Μεξικό και Καλιφόρνια παραχωρούνται στις ΗΠΑ 2/2/1970: Θάνατος Μπέρτραντ Ράσελ (97 χρ) 3/2: Γιούρτζεβιτς (Μεξικό) 3/2/1843: Θάνατος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη 3/2/1919: Οι μπολσεβίκοι καταλαμβάνουν το Κίεβο 3/2/1809: Γέννηση Φέλιξ Μέντελσον 3/2/1990: Απαλλοτριώση δύο μπαζούκας από το πολεμικό μουσείο Αθηνών (17Ν) 3/2/1194: Αποκεφαλισμός Ριχάρδου Γ' Λεοντόκαρδου 3/2/1994: Αρση οικονομικών κυρώσεων κατά του Βιετνάμ από τις ΗΠΑ (Κλίντον) 3/2/1945: Οι ΗΠΑ ρίχνουν 3.000 τόνους βομβών στο Βερολίνο 3/2/1966: Πρώτη μη επανδρωμένη προσελήνωση («Λούνα»-Ρωσία) 3/2/1823: Πέντε χιλιάδες κρητικοί κλείνουν τους τούρκους στα φρούρια Καστελίου και Γραμβούσας όπου αποδεκατίζονται από πανώλη 4/2/1948: Γέννηση Αλις Κούπερ 4/2/1945: Διάσκεψη Γιάλτας-μίσρασμα του κόσμου 4/2/1961: Ίδρυση ΚΘΒΕ 4/2/1962: Εγκαίνια νέου σιδηροδρομικού σταθμού Θεσ/νίκης 4/2/2001: Θάνατος Ιάνη Ξενάκη 4/2/1962: Ο Τζον Κένεντι απαγορεύει κάθε εισαγωγή από Κούβα 4/2/1789: Ο George Washington εκλέγεται πρώτος πρόεδρος των ΗΠΑ 4/2/1920: Πρώτη πτήση από Λονδίνο σε Νότιο Αφρική (διήρκεσε ενάμιση μήνα).

● Δημοσιογράφοι που τα πιάνουν; ●●● Σωπάτε καλέ, δεν γίνονται τέτοια πράγματα ●●● Κάπι μυστικά κονδύλια ξεκοκαλίζουν, αλλά αυτό δεν πιάνεται ●●● Ε, έχουν και από καναδού δεσούλες σε δημοσίους οργανισμούς και εταιρίες, έτσι για να συμπληρώνουν το γλίσχρο εισόδημά τους ●●● Καναδού «χαρτιά» το μήνα, χώρια τα «τυχερά» ●●● Οσο για τον Ρουσόπουλο, ολίγιστος αποδείχτηκε κι αυτός ●●● Τί τους δεσ, καλέ μου, τους λεονταρισμούς, αφού σε χαλάνε; ●●● Πετάς πρώτα τη σπόνα και μετά αρχίζεις τα «δεν ξέρω - δεν απαντώ»; ●●● Παναπέ είσαι ακόμα σε επίπεδο νηπιακό ως πολιτικός ●●● Δεν περνάτε εσύ και ο δάμαλος από τον Μητσοτάκη για λίγο φροντιστήριο; ●●● Γενικώς ζούμε στην εποχή των λεονταρισμών ●●● Ο Ρουσόπουλος μίλησε για δημοσιογράφους που τα παίρνουν και ο Ν. Κακλαμάνης για μεγαλογιατρούς φακελάκηδες

που σαμποτάρουν το νέο σύστημα εφημεριών ●●● Όταν, όμως, του ζητήθηκαν ονόματα, έκανε κι αυτός τον... Ρουσόπουλο ●●● Τζάμπα μάγκας δεν γίνεσαι μ' αυτόν τον τρόπο, καταλάβετε το ●●● «Βρεγμένη γάτα» ή «εφτάψυχη γάτα» ●●● Ίδου οι -κατά Βενιζέλο- δυο δυνάτες αντιπολιτευτικές τακτικές για το ΠΑΣΟΚ ●●● Ο ίδιος επιλέγει την τακτική της «εφτάψυχης γάτας» ●●● Εν αντιθέσει προφανώς με τον Γιωργάκη που προτιμά τη «βρεγμένη» ●●● Εμάς, όμως, γιατί μας φέρνει πιο πολύ προς το «χα-

ρούμενος ιπποπόταμος»; ●●● Ο Γιωργάκης, πάντως, δεν καταλαβαίνει από τέτοια ●●● Γι' αυτόν η λέξη αντιπολίτευση είναι άγνωστη ●●● Το ίδιο και οι λέξεις λαϊκιστική δημαγωγία ●●● Εδώ άλλαξε το πρόγραμμα των περιοδικών του, μη τυχόν και χρειαστεί να περάσει από την εθνική Αθήνας-Λάρισας ●●● Το ΠΑΣΟΚ ως κόμμα απουσιάζει από τις αγροτικές κινητοποιήσεις ●●● Η ΝΔ κάνει παιχίδι μόνη της ●●● Κοκκινούλης κερνάει, Μπασιάκος πίνει ●●● Κι άμα στριμώξουν τα πράγματα, φεύγει ο

Μπασιάκος, μπαίνει κάποιος άλλος από το γαλάζιο μαξέ και τα κέρδη μένουν στην κυβερνητική παράταξη ●●● Αλήθεια -τώρα που το θυμήθηκα- εκείνη η Ματούκα τί γίνεται; ●●● Σα δε ντρέπεστε! Δεν λέω για τη Δήμητρα, για την άλλη λέω, που ήταν επικεφαλής στο ευρωψηφοδέλτιο του ΠΑΣΟΚ ●●● Ούτε φωνή, ούτε ακρόαση ●●● Μιλάμε για στελεχάρα ολκής ●●● «Δεν υπάρχουν ιδιωτικοί στρατοί» ●●● «Δεν έχω σχέση με το TV Magic» ●●● Οι ατάκες της εβδομάδας, από στόματος Σωκράτη Κόκκαλη ●●● Κάνουν και για πιο σύνομα ανέκδοτα ●●● Μάγκας ο Χαρακόπουλος, έτσι; ●●● Με μια κίνηση πήρε κεφάλι στη Θεσσαλία ●●● Ετσι κι αλλιώς ήταν πολύ πίσω στην επετηρίδα και δεν πήγαινε για υφυπουργός ●●● Χιτζοντας σιγά-σιγά τη βάση του στη Θεσσαλία, ετοιμάζεται για την επόμενη τετραετία ●●● Πάει για Θεσσαλάρχης το παλικάρι ●

◆ «Δεν μπορεί να παραγνωριστεί η πάγια νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ότι το κοινοτικό δίκαιο υπερέχει του εθνικού δικαίου ακόμη και του Συντάγματος». Η ατάκα δεν ανήκει στον Ευ. Βενιζέλο ή στην Α. Διαμαντοπούλου, αλλά στον νυν Επίτροπο Σταύρο Δήμα (στο «Βήμα» η δήλωση). Καμπανακί προειδοποίησης για το νομοσχέδιο για τον «βασικό μέτοχο». Λέτε να μην το έχουν υπόψη αυτό οι Καραμανλής-Παυλόπουλος-Ρουσόπουλος; Φυσικά και το έχουν. Μέχρι, όμως, να φτάσει μια προσφυγή να εκδικαστεί στο Στρασβούργο μπορεί να περάσει και μια τριετία. Στη διάρκειά της μπορεί να έχουν καταφέρει να αναδιτάξουν υπέρ της ΝΔ το τοπίο

της «διαπλοκής», οπότε με την άνεσή τους φέρνουν αλλαγές στο νόμο και προσαρμόζονται στο κοινοτικό δίκαιο. ◆ «Δεν θα ξαναπάμε σε εκλογές με την πλειονότητα των ΜΜΕ εναντίον μας». Η δήλωση κορυφαίου κυβερνητικού στελέχους (που για ευνόητους λόγους κράτησε την ανωνυμία του) στην «Ελευθεροτυπία» αποτυπώνει με τον καλύτερο τρόπο ένα μέρος από την ουσία του άγριου καυγά που γίνεται τελευταία απ' αφορμή το νομοσχέδιο (νόμο του κράτους πλέον) για το βασικό μέτοχο. ◆ Σε δυο μήνες καθηγητές και φοιτητές (περίπου 450.000 άτομα) θα έχουν φτηνή πρό-

σβαση στο Internet, σύμφωνα με κοινή ανακοίνωση των υπουργών Ανάπτυξης και μεταφορών-Επικοινωνιών, Δ. Σιούφα και Μ. Λιάπη. Μόνο που το ισχύον νομικό πλαίσιο δεν δίνει τη δυνατότητα για κάτι τέτοιο και η κυβέρνηση δεν έχει κάνει καμιά κίνηση για να το αλλάξει. Μπας και η κυβέρνηση συνήθισε από τις παραμυθατζδικές προεκλογικές εξαγγελίες και τις συνεχίζει και τώρα; ◆ Ομάδα ξένων επενδυτών, με επικεφαλής τον γαμπρό του πρώην προέδρου της Συρίας Χαφέζ Αλ Ασαντ τάξει λαγούς και πετραχήλια για να αγοράσει τον ΠΑΟΚ, τη δημοφιλέστερη ομάδα της

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Βόρειας Ελλάδας και τρίτη ή τέταρτη σε αριθμό οπαδών πανελληνίως. Λέτε οι τύποι αυτοί να ειδαν δυνατότητα κερδών σε μια ποδοσφαιρική ομάδα της Θεσσαλονίκης; Εμάς ξέπλυμα χρήματος μας μυρίζει... ◆ Μπορεί οι κενές οργανικές θέσεις στα ΕΛΤΑ να ξεπερνούν τις 1.000 και η εντατικοποίηση της δουλειάς του υπάρχο-

ντος προσωπικού να έχει φτάσει στο απροχώρητο, μπορεί οι υπηρεσίες να δυσλειτουργούν, όμως αυτά αποτελούν λεπτομέρειες για την κυβέρνηση της ΝΔ, η οποία ανέστειλε τη διαδικασία προσλήψεων, που είχε ξεκινήσει εδώ και καιρό και θα κάλυπτε μόλις το 50% των αναγκών. Ο λόγος; Οπως καταγγέλλουν οι Πασόκοι της Ομοσπονδίας Εργαζομένων ΕΛΤΑ, θέλει να ξαναξεκινήσει τη διαδικασία προσλήψεων μετά την ψήφιση του νέου νόμου που εισάγει ως κριτήριο πρόσληψης τον έλεγχο της προσωπικότητας του υποψήφιου μέσω προσωπικής συνέντευξης. Οι Πασόκοι, βέβαια, είναι οι τελευταίοι που «δικαιούνται για να ομιλούν», αλλά αυτό δεν αλλάζει την ουσία.

Στη μνήμη της Δήμητρας Βουκάλη προσφέρουμε 200 ευρώ για την καμπάνια αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους.

Σύντροφοι
από τα Χανιά

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η κυβέρνηση ουδέποτε έδωσε υποσχέσεις στους αγρότες οι οποίες δεν μπορούν να τηρηθούν, όχι μόνο στον αγροτικό αλλά σε κανέναν απολύτως τομέα.

Βαγγέλης Αντώναρως
(αναπληρωτής κυβερνητικός εκπρόσωπος)

ΕΪΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΪΠΑΝ...

Τί ειδους εκλογές μπορούν να διενεργηθούν στο Ιράκ όταν οι ψηφοφόροι προσέρχονται στις κάλπες με φόβο για τη ζωή τους, όταν τα σύνορα και τα αεροδρόμια είναι κλειστά για τρεις ημέρες, όταν απαγορεύεται η κυκλοφορία των οχημάτων, όταν ένα μεγάλο ποσοστό μίας κοινότητας μπισοκοτάρει τη διαδικασία και όταν σε πολλές περιοχές οι πολίτες δε γνωρίζουν καν τους υποψηφίους -συν ότι θα χρειαστεί μία αναμονή δέκα ημερών για την

ανακοίνωση των αποτελεσμάτων;

Der Tagesspiegel (Γερμανία)
Οργιο σκανδάλων στον ΟΣΕ.
Δίνουν χωρίς διαγωνισμό 14.500.000 ευρώ για την... Ολυμπιακή ασφάλεια των τρενών, 6 μήνες μετά τους Ολυμπιακούς!

Αυριανή

Η κυβέρνηση παγώνει ουσιαστικά μισθούς και συντάξεις, σχεδιάζοντας λιτότητα-σοκ. Παράλληλα, ετοιμάζει διπλή βόμβα με το άνοιγμα του ασφαλιστικού

και του εργασιακού. Η ήπια προσαρμογή της οικονομίας ναυαγεί και ορισμένοι εισηγούνται στον Κ. Καραμανλή ν' απευθύνει διάγγελμα.

Νέα

Αρκετοί δημοσιογράφοι που εργάζονται στην Ουάσιγκτον αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην άσκηση του επαγγελματός τους και νιώθουν πως για να ανοίξει ξανά η πηγή της πληροφόρησης πρέπει να μειώσουν την κριτική τους ή να μετατραπούν απλώς σε μεταφορείς ειδήσεων. Οι εκπρόσωποι των μέσων μαζικής

νημέρωσης καλούνται να εργαστούν μέσα σ' αυτό το κλίμα εκφοβισμού που είχε να γνωρίσει η Αμερική από την εποχή του Μακάρθρι. Κι ακόμα δεν έχουμε δει τα χειρότερα.

Μιχάλης Ήνατιού (Ημερησία)
Είναι φανερό πια ότι η ερήμωση της υπαίθρου, ο σχολάζων αγροτικός πληθυσμός, το έλλειμμα ανταγωνιστικότητας και εκπαίδευσης, η ανυπαρξία σχεδίου έχουν κατασκευάσει μια βραδυφλεγή βόμβα που θα σκάσει όχι μόνο στα χέρια της κυβέρνησης, αλλά και επί της κε-

φαλής της κοινωνίας.

Καθημερινή

Εκστρατεία στα σχολεία για τη στρατολόγηση νέων στο μισθοφορικό στρατό και για την εξοικείωσή τους με τις νέες αποστολές, νεοταξικού χαρακτήρα, των Ενόπλων Δυνάμεων ξεκίνησε το υπουργείο Αμυνας. Το Γενικό Επιτελείο Στρατού υπό τον μανδύα της ενημέρωσης των μαθητών των Λυκείων της Αθήνας, στα πλαίσια του επαγγελματικού προσανατολισμού, διοργανώνει «ενημερωτικές επισκέψεις» αξιωματικών - στρατολόγων.

Ριζοσπάστης

■ Σε νέο δανεισμό σπρώχνονται οι ΟΤΑ

ΕΓΚΥΚΛΙΟ για τους όρους δανεισμού των ΟΤΑ από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων εξέδωσε το υπουργείο Εσωτερικών σπρώχνοντας και πάλι τους Δήμους σε δανεισμό, προκειμένου να καλύψουν τα συσσωρευμένα χρέη τους προς τρίτους (ασφαλιστικά ταμεία, δημόσιες επιχειρήσεις, προμηθευτές και εργολάβους κ.λπ.). Η πρόκληση είναι μεγάλη δεδομένου ότι η κεντρική διοίκηση εξακολουθεί να παρακρατά και να μην αποδίδει θεσμοθετημένους υπέρ των ΟΤΑ πόρους.

Ο δανεισμός είναι η μια όψη, οι υπέρογκες αυξήσεις στα δημοτικά τέλη η άλλη. Η εξέλιξη φαντάζει πιο προκλητική αν αναλογιστούμε ότι πρόσφατα το υπουργείο Εσωτερικών ανακοίνωσε ότι θα ελέγξει τις υπέρογκες αυξήσεις στα δημοτικά τέλη που επιβάλλουν διάφοροι Δήμοι και θα απαιτήσει αυτές οι αυξήσεις να είναι «λογικές» και «αιτιολογημένες». Από τη μια τους καταδικάζει σε οικονομική ασφυξία και τους σπρώχνει στο δανεισμό και από την άλλη κάνει πως ενδιαφέρεται δήθεν για τη μη επιβάρυνση των πολιτών.

■ Σκιά μας ο μπάτσος

ΜΠΟΡΕΙ τα αποκαλυπτόμενα κρούσματα ρατσιστικής συμπεριφοράς και διαφθοράς μπάτσων να πολλαπλασιάζονται (απ' αυτό μπορούμε να καταλάβουμε ποια είναι η πραγματική έκταση αυτών των φαινομένων), αλλά το αυτί του Βουλγαράκη δεν ιδρώνει. Συνεχίζοντας την υλοποίηση σχεδίων που είχαν ξεκινήσει επί Χρυσοχοϊδη, ανακοίνωσε την επέκταση του θεσμού του «Αστυνομικού της γειτονιάς» σε 35 αστυνομικά τμήματα της Αττικής και σε 7 της Θεσσαλονίκης, καθώς και την επέκτασή του σε 13 ακόμα Αστυνομικές Διευθύνσεις, καθώς και την αύξηση των πεζών και εποχούμενων περιπολιών για την πάταξη του παραεμπορίου και των Ομάδων Πρόληψης και Καταστολής της Εγκληματικότητας (ΟΠΚΕ).

Ο μπάτσος, λοιπόν, θα γίνει σαν τη σκιά μας. Θα μας ακολουθεί σε κάθε μας βήμα και θα πρέπει να αναπτύξουμε και φιλικές σχέσεις μαζί του. Να μετατραπούμε σε κοπάδι από πρόβατα που θα σκύβουν υποταγμένα το κεφάλι στις προσταγές του τσοπάνη. Άλλωστε, οι αθώοι δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα, έτσι δεν είναι;

Ομορφος κόσμος, ηθικός...

Και ξαφνικά ανακαλύψαμε ότι υπάρχουν κυκλώματα στη Δικαιοσύνη που έναντι αδρής αμοιβής βγάζουν επιθυμητές δικαστικές αποφάσεις. Και στο καπάκι ανακαλύψαμε ότι υπάρχουν δημοσιογράφοι που σιτίζονται από τα κρατικά ταμεία. Σκίζουν τα ρούχα τους οι έντιμοι άνθρωποι των χώρων της Δικαιοσύνης και της δημοσιογραφίας: δώστε ονόματα, δεν επιτρέπεται να διασυρόμαστε όλοι.

Βεβαίως, κάποιοι έχουν δικιο. Διότι είναι επιλογή τους να μην τα παίρνουν και να προσπαθούν να κάνουν τη δουλειά τους. Όμως, οι περισσότεροι απ' αυτούς που φωνάζουν είναι εξίσου βουτηγμένοι στις λαμογιές και βρήκαν την ευκαιρία να ξεφορτωθούν κάποιους από τους ανταγωνιστές τους και να γίνουν κυρίαρχοι στο χώρο τους. Είναι αυτοί που κάνουν το μεγαλύτερο θόρυβο, που ξημερώνονται καθημερινά στα τηλεπαράθυρα, ενώ οι έντιμοι επαγγελματίες κουνούν με νόημα το κεφάλι τους, γιατί ξέρουν πολύ καλά ότι τίποτα δεν θ' αλλάξει. Όπως δεν άλλαξε και τις προηγούμενες φορές.

Υπάρχουν και εκείνοι που σκέπτονται πιο ψύχραιμα, πιο μετρημένα, πιο... συστημικά. Χρειαζόμαστε μια κάθαρση και στους δύο χώρους και να μην το παρατραβήξουμε, γιατί αλίμονο αν βάλουμε ψύλλους στ' αυτιά του λαουτζίκου. Αλίμονο αν κλονιστεί το κύρος θεσμών όπως

η Δικαιοσύνη. Αλίμονο αν καταστεί αναξιόπιστος ο Τύπος (έντυπος και ηλεκτρονικός).

Ας δούμε κατ' αρχάς τα στοιχεία του ρεπορτάζ.

Πληροφορίες κάνουν λόγο για παραπομπή με την κατηγορία της απόλυσης περίπου 10 δικαστών και εισαγγελέων. Για συμμετοχή στο κύκλωμα έχει κατηγορηθεί μέχρι στιγμής μόνο ένας από τους μεγαλοδικηγόρους των Αθηνών και ένας αρχιμανδρίτης «ιστορία μου αμαρτία μου». Αντε να βρεθούν ελάχιστοι ακόμη δικηγόροι. Στη συνέχεια, το θέμα θα κλείσει με την επιβολή πειθαρχικών κυρώσεων και κάποια στιγμή στο μέλλον ίσως γίνουν και κάποιες ποινικές δίκες. Φυσικά, οι δικηγόροι των οποίων τα ονόματα θα «παιξουν» σ' αυτή την ιστορία θα χάσουν μεγάλο μέρος της πελατείας τους, αφού θα θεωρηθεί ότι πλέον είναι εκτός κυκλωμάτων και δεν αξίζει τον κόπο να τους χρησιμοποιήσει κανείς.

Ερχόμαστε, λοιπόν, εμείς και ρωτάμε: Ετσι θα τελειώσουν τα κυκλώματα στη Δικαιοσύνη; Αν πάτε στον Κορδαλλά και θέσετε αυτό το ερώτημα στους κρατούμενους, θα σας περάσουν για τρελό. Αν βρείτε έναν οποιοδήποτε δικηγόρο, απ' αυτούς που προσπαθούν έντιμα να κάνουν τη δουλειά τους, και τους ρωτήσετε το ίδιο, θα σας χτυπήσουν φιλικά στην πλάτη, θα σας ζητήσουν να καθήσετε και θ' αρχίσουν να σας διηγούνται απίθανες ιστορίες, τις οποίες δεν μπορούν να δη-

μοσιοποιήσουν επώνυμα, γιατί δεν έχουν αποδεικτικά στοιχεία και είναι αυτοί που θα την πληρώσουν. Βλέπετε, το λάδωμα δεν αφήνει ίχνη. Κάποιοι απρόσεχτοι την πατάνε μόνο και χρησιμοποιούνται ως αποδιοπομπαίοι τράγοι, γιατί το σύστημα από καιρού εις καιρόν χρειάζεται να δείχνει ότι εμπειρεύει διαδικασίες «αυτοκάθαρσης».

Στα δικαστήρια παίζονται καθημερινά δισεκατομμύρια. Σε όλες τις υποθέσεις: ποινικές, αστικές, εργατικές κ.λπ. Λέτε να σταματήσει το παιχνίδι των κυκλωμάτων; Μόνο αφελείς θα μπορούσαν να διανοηθούν κάτι τέτοιο. Το σύστημα απονομής δικαιοσύνης είναι ταξικό. Δεν είναι ουδέτερο απέναντι στην κοινωνική συγκρότηση και τους κοινωνικούς ανταγωνισμούς. Ε, αυτοί που το στελεχώνουν δεν θα μείνουν έξω από το χορό. Δηλαδή δεν υπάρχουν εκεί μέσα άνθρωποι που δεν τα πιάνουν; Φυσικά και υπάρχουν. Η παρουσία τους, όμως, λειτουργεί ως το άλλοθι του συστήματος. Μπορεί να σώζουν (ή να νομίζουν πως σώζουν) την προσωπική τους αξιοπρέπεια, αλλά δεν αλλάζουν ούτε την ταξικότητα του συστήματος, ούτε τη βασιλεία της διαφθοράς και των κυκλωμάτων. Το ξέρουν και αυτοί πολύ καλά και έχουν συμβιβαστεί μ' αυτή την ιδέα.

Και τί να πεις για τους δημοσιογράφους και γενικότερα για τα κυκλώματα των αστικών ΜΜΕ. Ο χώρος

ασκεί εξουσία, η οποία μάλιστα στην εποχή μας έχει γίνει πιο ισχυρή. Εφόσον ασκεί εξουσία, θα γεννάει πάντοτε λαμόγια, παπαγαλάκια, αργυρώνητους, εκβιαστές και άλλα φρούτα. Θα στενοχωρήσουμε ίσως μερικούς καλούς φίλους που εργάζονται σε αστικά ΜΜΕ λέγοντάς τους πως κάθε προσπάθεια κάθαρσης στο χώρο και διαμόρφωσης κανόνων δεοντολογίας που να τηρούνται είναι σκέτος donkixotismos.

Ας πούμε πως βγαίνει μια διάταξη που λέει ότι οι δημοσιογράφοι που εργάζονται σε ένα ρεπορτάζ απαγορεύεται να έχουν κρατικά πόστα που σχετίζονται με το ίδιο ρεπορτάζ. Και λοιπόν; Λέτε να μη βρεθούν τρόποι για παράκαμψη από εκείνους που ασκούνται στο συγκεκριμένο σπορ; Και τί θα γίνει με τα γραφεία τύπου και δημόσιων σχέσεων των καπιταλιστικών επιχειρήσεων (ιδιωτικών και κρατικών), που στελεχώνονται από ανθρώπους που δουλεύουν και στα «μίντια»; Τί θα γίνει με τα μυστικά κονδύλια και τα λεφτά που δίνονται κάτω από το τραπέζι; Ποιος θα εμποδίσει, για παράδειγμα, την αμερικάνικη πρεσβεία να τα «χώνει» σε ανθρώπους που μπορούν να κάνουν προσεγγιμένη (και επομένως αποτελεσματική) φιλοαμερικάνικη προπαγάνδα; Ποιος θα εμποδίσει την ΚΥΠ να τα «χώνει» σε ρουφιανάκια και ρουφιανάρες για να της κάνουν τη δουλειά; Τζάμπα νομίζετε έγινε όλη εκείνη

η τρομο-εκστρατεία το καλοκαίρι και το φθινόπωρο του 2002; Για την ψυχή του πατέρα τους έκαναν ό,τι έκαναν τα παπαγαλάκια της «αντιτρομοκρατίας»; Ποιος θα εμποδίσει τον τάδε καπιταλιστικό όμιλο να τα «χώσει» σε μερικούς συντάκτες για να του κάνουν γκρίζα διαφήμιση ή για να τον διευκολύνουν αρωρογραφικά όταν περνάει ζόρια; Ας μη συνεχίσουμε με ανάλογα ερωτήματα, γιατί είναι σαφές τι γινόταν, τι γίνεται και τι θα συνεχίσει να γίνεται. Γι' αυτό, άλλωστε, υπάρχει δυστοκία στο να δοθούν ακόμα και τα ονόματα όσων έχουν βουλευτεί σε κρατικές θέσεις. Γιατί είναι μεγάλος ο κύκλος, κυρίως ανάμεσα στις μικρές και μεγάλες φίρμες του επαγγέλματος. Όσο για τους άλλους, εκείνους που δεν τα «πιάνουν», έχουν συνείδηση της δουλειάς που κάνουν, ξέρουν τα όρια της ανεξαρτησίας τους και προσπαθούν αγωνιωδώς να κάνουν όσο το δυνατόν λιγότερους και λιγότερο επώδυνους συμβιβασμούς. Γιατί χωρίς συμβιβασμούς ουδείς επιβίωσε στον αδηφάγο κόσμο των αστικών ΜΜΕ.

Ας κράξουμε τους φαύλους, ας προσπαθήσουμε να αποκαλύψουμε τους διεφθαρμένους μαζεύοντας στοιχεία (δύσκολη, πολύ δύσκολη δουλειά), αλλά ποτέ να μη μας διαφεύγει πως φαύλο και διεφθαρμένο είναι πρωτίστως το σύστημα και δεν υπάρχει περίπτωση ν' αλλάξει, εκτός αν διαλυθεί στα εξων συνετέθη.

ΠΑΣΟΚ: Στην τακτική του ώριμου φρούτου

Αποφασισμένος να ασχοληθεί μόλις με την κατοχύρωση της δικής του αρχηγίας, αδιαφορώντας για την άσκηση αντιπολίτευσης στη ΝΔ δείχνει ο Γιωργάκης. Γι' αυτό και αποφεύγει τις προσωπικές παρεμβάσεις, ενώ δεν έχει ανοίξει ούτε ένα αντικυβερνητικό μέτωπο. Απέφυγε να πάει στη Βουλή και να μιλήσει κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου για τον βασικό μέτοχο (άφησε τους υπόλοιπους Πασόκους να χτυπιούνται υπέρ των συμφερόντων του Μπόμπολα), ενώ άφησε εντελώς ανεκμετάλλευτες και τις κινητοποιήσεις των αγροτών.

Προφανώς, επέλεγε την αντιπολιτευτική τακτική του Καραμανλή, που πήγε το όνομα «τακτική του ώριμου φρούτου»: Δεν θα υποδαυλίσουμε κινητοποιήσεις, αλλά θα ακρήσουμε την κυβέρνηση να φθαρεί, προσδοκώντας να εισπράξουμε αυτή τη φθορά στις κάλπες. Ποιες κάλπες; Κατ' αρχήν στις επόμενες δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές. Υστερα στις βουλευτικές. Οχι φιλοδοξώντας ντε και κα-

λά να επανέλθουμε στην εξουσία, αλλά να κλείσουμε την ψαλίδα και να πηγαίνουμε για φαβορί στις μεθεπόμενες βουλευτικές.

Στο εσωτερικό μέτωπο προωθεί τη μετατροπή του ΠΑΣΟΚ σε ένα κόμμα τύπου αμερικάνικου Δημοκρατικού Κόμματος. Φανταστείτε ότι στο επικείμενο συνέδριο θα μαζευτούν 5.000 σύνεδροι. Ο αριθμός είναι απαγορευτικός για οποιαδήποτε συζήτηση πάνω σε θέσεις και προγράμματα, αλλά επαρκέστατος για κλάκα, που ο Γιωργάκης προσδοκά ότι θα είναι υπέρ του, αφού αντιπροσώπους δεν θα στείλουν μόνο τα μέλη, αλλά και οι... φίλοι, η νέα κομματική κατηγορία που έχει θεσμοθετηθεί στις μέρες της δημοψηφισματικής εκλογής του στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ.

Και οι βαρόνοι; Οι βαρόνοι έχουν καταλάβει ότι αυτή την περίοδο δεν συμφέρει να τα βάλουν με τον Γιωργάκη. Οχι γιατί τον φοβούνται, αλλά γιατί είναι τόσο μπάχαλο το ΠΑΣΟΚ που ουδείς τους μπορεί να το συνε-

φέρει. Άλλωστε, οι περισσότεροι από αυτούς έχουν φροντίσει να βουλευτούν και ο Γιωργάκης δεν αμφισβητεί τον διακριτό τους ρόλο. Εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να «φαίνονται» στα ΜΜΕ και όχι να αποκτήσουν ερείσματα στο διαλυμένο κομματικό σώμα. Γιατί αυτά τα ερείσματα είναι άχρηστα υπό τις σημερινές συνθήκες, αφού το κόμμα δεν λειτουργεί ως τέτοιο, δεν συζητά, δεν συγκρούεται πάνω σε θέσεις, δεν αγωνιά να διαμορφώσει καινούργιο προγραμματικό λόγο. Εχει συνείδηση πως στην εξουσία δεν θα επανέλθει με κινηματικές διαδικασίες (δεν τις θέλει κιόλας, γιατί εγκαρμονούν κινδύνους αυτονομίησης των εργαζόμενων στρωμάτων), αλλά με τυπικές κοινοβουλευτικές διαδικασίες, όταν έλθει το πλήρωμα του χρόνου και η ΝΔ δεν θα μπορεί άλλο να κρατηθεί στην εξουσία.

Εκείνοι που την έχουν πατήσει άγρια είναι οι διάπροντες αστέρες του σημιτικού εκσυγχρονισμού. Κάτι χρυσοχοϊδηδες, κάτι Χριστοδουλάκηδες

και σία κινδυνεύουν να μείνουν εκτός κομματικών οργάνων, γεγονός που θα θέσει σε κίνδυνο και τις βουλευτικές τους έδρες στις επόμενες εκλογές. Αντίθετα, οι πάραδοσιακοί βαρόνοι τύπου Πάγκαλου, Βενιζέλου, Ακη, Βάσας και σία έχουν εξασφαλισμένους ρόλους και πολύ δύσκολα ο Γιωργάκης θα δοκιμάσει να τους ξεφορτωθεί. Είναι υποχρεωμένος να βαδίζει μαζί τους και να τους βάλει δίπλα τα «δικά του παιδιά», με πρώτον και καλύτερο τον Πολυζωγόπουλο που φλερτάρει με υψηλό πόστο.

Δεν πρέπει να αποκλείσουμε, πάντως, και κάποια μίνι σύγκρουση στο συνέδριο πάνω στο νέο καταστατικό. Μπάχαλο εμπάχαλο το ΠΑΣΟΚ, υπάρχει και μια πολιτική παράδοση. Δεν μπορεί να γίνουμε μεμιάς Αμερική και Δημοκρατικό Κόμμα, που συγκαλεί συνέδριο μια φορά στα πέντε χρόνια για να εκλέξει τον υποψήφιο πρόεδρο και στο ενδιάμεσο λειτουργούν τα «λόμπι», τα οποία οργανώνουν οι βαρόνοι με τους σπόνσορες.

Κάλπες γεμάτες μπαρούτι

Ηώρα των ιρακινών εκλογών έφτασε επιτέλους, αλλά το προεκλογικό κλίμα στο Ιράκ αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία. Μέσα στη βδομάδα πριν από τις εκλογές εκτελείται ο Γενικός Γραμματέας του δικαστικού συμβουλίου στο υπουργείο Δικαιοσύνης, αντάρτες επιτίθενται ανοίγοντας πυρ στα γραφεία τριών πολιτικών κομμάτων στη Μπακούμπα, 65 χιλιόμετρα απ' την πρωτεύουσα, μπαράζ εκρήξεων συγκλονίζει την περιοχή βόρεια του Κιρκούκ στο βορρά, παγιδευμένο αυτοκίνητο ανατινάζεται έξω απ' τα γραφεία του «Δημοκρατικού Κόμματος Κουρδιστάν» στη Μοσούλη, βόμβα εκρήγνυται ακόμα και δίπλα στο κεντρικό γραφείο του κόμματος του δοτού «πρωθυπουργού» Ιγιάντ Αλάουι στην πράσινη ζώνη της Βαγδάτης και ο κατάλογος των επιθέσεων δεν έχει τελειωμό.

Το ερώτημα που τίθεται, λοιπόν, δεν είναι πώς θα γίνουν αυτές οι εκλογές που παρά τη μικρή συμμετοχή που αναμένεται (ένας στους τέσσερις θα ψηφίσουν σύμφωνα με τον υπουργό Ηλεκτρισμού της δοτής κυβέρνησης!), τη νοθεία που θα πρέπει να θεω-

ρείται δεδομένη προκειμένου να ενισχυθεί ο κατοχικός «πρωθυπουργός» Ιγιάντ Αλάουι (αν δεν κατορθώσουν να τον εκλέξουν) και τις επιθέσεις που θα τη σημαδέψουν, αλλά η επόμενη μέρα. Μια μέρα που θα ξημερώσει με περισσότερα προβλήματα απ' την προηγούμενη. Κι αυτό γιατί οποιαδήποτε έκβαση της εκλογικής διαδικασίας είναι καταδικασμένη να καταλήξει σε πολιτική κρίση.

Εάν «εκλεγεί» ο Αλάουι, πράγμα που θα χρειαστεί εκτεταμένη νοθεία (δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε γι' αυτό, γιατί θα υποτιμούσαμε τη νοημοσύνη των αναγνωστών μας), οι Σιίτες κληρικοί θα αντιδράσουν και οι οπαδοί των πιο ριζοσπαστικών απ' αυτούς θα ξαναβρεθούν στους δρόμους με τα όπλα, μιας και ο Αλάουι δεν πρόκειται να δώσει τίποτα περισσότερο απ' αυτά που έχει ήδη δώσει: δολοφονίες, βασανιστήρια, στήριξη της κατοχής. Ο ίδιος μάλιστα βγήκε προκλητικά πριν τις εκλογές και απέκλεισε κάθε σκέψη για χρονοδιάγραμμα αποχώρησης των κατοχικών στρατευμάτων!

Απ' την άλλη, εάν κερδίσει το φαβορί, δηλαδή η «Ιρακινή

Εθνική Συμμαχία» του συνασπισμού των σιιτικών κομμάτων που ηγείται ο Σιστάνι, τα

πράγματα δεν θα είναι καλύτερα. Γιατί οι υποστηρικτές του θα περιμένουν να ανα-

κοινωθεί γρήγορα χρονοδιάγραμμα αποχώρησης των κατοχικών στρατευμάτων και όσο θα αργούν να φύγουν τόσο θα φθείρεται η νέα κυβέρνηση που στα μάτια του ιρακινού λαού θα βαρύνεται με το ότι εκλέχτηκε με τις πλάτες των Αμερικάνων.

Οι Αμερικάνοι δεν πρόκειται να εγκαταλείψουν το Ιράκ έτσι εύκολα, χωρίς να έχουν εξασφαλίσει μια δική τους κυβέρνηση που θα κατορθώσει να καταστείλει το αντάρτικο. Επομένως, το αδιέξοδο θα ενταθεί και οι Αμερικάνοι θα βρεθούν απέναντι σε πολύ δύσκολες καταστάσεις με το ηθικό των στρατιωτών τους στο ναδίρ και το αντάρτικο ενισχυμένο. Αυτόν τον κίνδυνο παραδέχονται πια οι περισσότεροι διεθνείς αναλυτές και ΜΜΕ που περιγράφουν την κατάσταση με τα πιο μελανά χρώματα. Πολλοί απ' αυτούς πιπιλίζουν την καραμέλα του εμφυλίου πολέμου, με την έννοια ότι οι Ιρακίνοί Σιίτες και Σουνίτες θα αρχίσουν να πλακώνονται μεταξύ τους αφήνοντας κατά μέρος την αμερικάνικη κατοχή. Το να μιλάει κανείς για εμφύλιο πόλεμο στη συγκεκριμένη στιγμή είναι το ίδιο παράλογο σα να παρουσίαζε κανείς ως εμφύλιο την

αντίσταση του ΕΛΑΣ στους Γερμανούς επειδή εκτελούσε συνεργάτες τους!

Ομως, εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με εμφύλιο πόλεμο όπως τον παρουσιάζουν, αλλά με αντίσταση κατά της κατοχής και των συνεργατών της που δεν έχουν καμία επιρροή ακόμα και στις σιιτικές μάζες που θα ψηφίσουν τον Σιστάνι. Γιατί κι αυτές οι σιιτικές μάζες θα περιμένουν απ' τον τελευταίο να δώσει τέλος στην κατοχή κι όχι να παίζει το δικό του παιχνίδι με τις πλάτες της, κάτι που έχει κάνει μέχρι τώρα. Κι αν μέχρι τώρα μπορούσε να το κάνει αυτό όντας στην αντιπολίτευση, δεν θα έχει τα περιθώρια να το συνεχίσει αν βγει κυβέρνηση.

Ενός κακού μύρια έπονται λοιπόν. Αν ένα πράγμα προκύπτει αβίαστα απ' την εκλογική φάρσα και την όλη πορεία των γεγονότων είναι η παντελής αποτυχία των κατακτητών να σταματήσουν την αντίσταση του ιρακινού λαού και η κατάρρευση όλων των θεωριών για το αήτητο του αμερικάνικου στρατού. Όσοι διαλαλούν ότι το αντάρτικο δε μπορεί να μάχεται στα ίσα τον αμερικάνικο στρατό, είναι είτε αθεράπευτα ηλίθιοι είτε πολιτικοί απατεώνας.

Χωρίς ξένους παρατηρητές

Ηπερασμένη Τετάρτη ήταν η πιο πολύνεκρη μέρα για τον αμερικάνικο στρατό στο Ιράκ. 37 αμερικάνοι στρατιώτες συνολικά έχασαν τη ζωή τους, 6 σε συγκρούσεις με ομάδες ανταρτών και 31 από πτώση και συντριβή του ελικοπτήρου που τους μετέφερε. Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν έχουν ακόμη γνωστοποιηθεί από την αμερικάνικη διοίκηση οι λόγοι της πτώσης του ελικοπτήρου. Ομως ο τόπος της πτώσης, η επαρχία Ανμπάρ (Φαλούτζα), και το ότι αυτά τα ελικόπτερα πετούν σχετικά χαμηλά και με αργή ταχύτητα, συνεπώς είναι ευάλωτα σε επιθέσεις με ρουκέτες, μάλλον οδηγούν στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για κατάρριψη και όχι για ατύχημα.

Την ίδια μέρα ένα φορτηγό φορτωμένο με εκρηκτικά ανατινάχτηκε κοντά στα γραφεία του μεγαλύτερου κουρδικού κόμματος στη βορειοδυτική πόλη Σινιγλί, σκοτώνοντας τουλάχιστον 15 και τραυματίζοντας 30 άτομα. Μια μέρα ωρρίτερα, στις 25 Γενάρη, τουλάχιστον 10 εκλογικά κέντρα έγιναν στόχος επιθέσεων από τους αντάρτες σε διάφορα σημεία βόρεια της Βαγδάτης και επιβλήθηκε πρόωρα απαγόρευση κυκλοφορίας στο Κιρκούκ

από τις 8.00 το βράδυ μέχρι τις 5.00 το πρωί.

Αν όλα αυτά και πολλά άλλα συμβαίνουν τέσσερις μέρες πριν τις εκλογές και ο Αμερικάνοι επιμένουν ότι είναι δυνατόν το εκλογικό αποτέλεσμα να είναι αξιόπιστο και έγκυρο, θα μπορούσε να πει κανείς ότι η απουσία ξένων παρατηρητών, που θα πιστοποιήσουν τη νομιμότητα και την εγκυρότητα της εκλογικής διαδικασίας, είναι αμελητέο ζήτημα. Δεν είναι όμως έτσι τα πράγματα. Γιατί αυτόν τον θεσμό που τον χρησιμοποιούν και τον εκμεταλλεύονται οι Αμερικάνοι για να πιέσουν και επιβάλλουν πολιτικές λύσεις της αρεσκείας τους, στην περίπτωση του Ιράκ τον αγνοούν χωρίς κανένα ενδοιασμό, τη στιγμή που και μόνο η απουσία ξένων παρατηρητών πλήττει την εγκυρότητα της εκλογικής διαδικασίας.

Εχουμε και λέμε λοιπόν. Τις παλαιστινιακές εκλογές που έγιναν πρόσφατα τις παρακολούθησαν 800 ξένοι παρατηρητές, που αντιστοιχούσαν σε 1.000.000 ψηφοφόρους. Ανάμεσά τους ο πρώην αμερικάνος πρόεδρος Τζιμ Κάρτερ, ο πρώην σουηδός πρωθυπουργός Καρλ Μπιλντ, ένας πρώην γάλλος πρωθυπουργός και δύο αντιπροσωπεύεις του αμερικάνικου Κογκρέ-

σου. Τις αφγανικές εκλογές, που έγιναν τον περασμένο Οκτώβρη τις παρακολούθησαν τουλάχιστον 122 ξένοι παρατηρητές, που αντιστοιχούσαν σε 8 εκατομμύρια ψηφοφόρους. Σύμφωνα με την «Ουάσιγκτον Ποστ» (22/01), «στο Ιράκ, όπου 14 εκατομμύρια άνθρωποι έχουν δικαίωμα ψήφου, θα υπάρχει πιθανότητα μόνο ένας παρατηρητής από τη λεγόμενη Διεθνή Αποστολή για τις Ιρακινές Εκλογές. Αλλά ακόμη κι αν κάποιες κυβερνήσεις επιτρέψουν την τελευταία στιγμή σε αξιωματούχους τους να πάνε στο Ιράκ, ελάχιστοι θα το κάνουν. Αλλά και σ' αυτή την περίπτωση κανείς δεν πρόκειται να δηλώσει την ταυτότητά του και να περιοδύσει σε εκλογικά κέντρα...Αυτό σημαίνει ότι δεν θα υπάρχει μια ανεξάρτητη φωνή που να μπορεί να εκτιμήσει την εγκυρότητα των εκλογών».

Όσο για την προαναφερόμενη Διεθνή Αποστολή για τις Ιρακινές Εκλογές, που συγκροτήθηκε βιαστικά με λιγότερους από 20 παρατηρητές, θα έχει την έδρα της έξω από το Ιράκ, στη γειτονική Ιορδανία, άγνωστο μέχρι στιγμής που ακριβώς για να μη γίνει στόχος επιθέσεων. Από κει θα παρακολουθήσει τις εκλογές για να αποφανθεί για την εγκυρότητά τους!

Μεγάλη αποχή στους Ιρακινούς του εξωτερικού

Πολύ μικρότερη της προσδοκώμενης προβλέπεται να είναι η συμμετοχή των Ιρακινών που ζουν στο εξωτερικό στις εκλογές της 30ης Γενάρη. Η προσελευσή τους στα αυστηρά φρουρούμενα κτίρια για να εγγραφούν στους εκλογικούς καταλόγους ήταν απογοητευτική, με αποτέλεσμα να αναγκασθεί η Διεθνής Οργάνωση για τη Μετανάστευση, που οργανώνει την ψηφοφορία σε δεκατέσσερις χώρες, να παρατείνει για δυο μέρες την προθεσμία εγγραφής, που έληγε την Κυριακή 23 του Γενάρη.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η προαναφερόμενη οργάνωση, λιγότερο από το ένα τέταρτο των Ιρακινών του εξωτερικού που έχουν δικαίωμα ψήφου είχαν εγγραφεί στους εκλογικούς καταλόγους μέχρι το βράδυ της περασμένης Κυριακής που έληγε η προθεσμία. Πιο συγκεκριμένα, σε σύνολο 1,2 εκατομμύρια περίπου ψηφοφόρων είχαν εγγραφεί 237.704. Στη Βρετανία στα

τρία κέντρα εγγραφής, στο Λονδίνο, στο Μάντσεστερ και στη Γλασκόβη, είχαν προσέλθει μόλις 27.839 σε σύνολο 150.000 περίπου Ιρακινών που έχουν δικαίωμα ψήφου. Στις ΗΠΑ σε σύνολο 234.000 περίπου είχαν εγγραφεί 22.392. Στην Τουρκία σε σύνολο 28.000 είχαν εγγραφεί 3.764. Στη Συρία σε σύνολο 250.000 είχαν εγγραφεί 12.665. Στην Ιορδανία σε σύνολο 180.000 είχαν εγγραφεί 14.573. Στο Ιράν σε σύνολο 81.000 είχαν εγγραφεί 48.010. Στη Γερμανία σε σύνολο 56.000 είχαν εγγραφεί 23.533.

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι Αμερικάνοι πόνταραν στη μαζική συμμετοχή των Ιρακινών του εξωτερικού, προφανώς επειδή θεωρούν τους περισσότερους πολιτικά αντίθετους στο καθεστώς του Σαντάμ Χουσεϊν και συνεπώς, γιατί όχι, θετικούς στην πρωτοφανή φάρσα που στήνουν. Ο φόβος για πιθανά χτυπήματα στα εκλογικά κέντρα είναι αναμφίβολα ένας από τους λόγους που κρατούν τους Ιρακινούς του εξωτερικού μακριά από

800 βρετανοί τραυματίες στο Ιράκ

Στους 800 έχουν φτάσει οι βρετανοί στρατιώτες που έχουν μέχρι στιγμής μεταφερθεί με σοβαρά τραύματα από το Ιράκ στη Βρετανία. Την αποκάλυψη έκαναν οι βρετανικοί «Τάιμς» (18/01), γιατί μέχρι τότε το υπουργείο Αμυνας έδινε στη δημοσιότητα μόνο τον αριθμό των νε-

λή να κρατούν το στόμα τους κλειστό και αρνήθηκαν να μιλήσουν σε δημοσιογράφο της, είτε γιατί περιμένουν κάποια αποζημίωση είτε γιατί κάποιοι είχαν επιστρέψει στις μονάδες τους. Απαγορεύτηκε επίσης στην εφημερίδα να επισκεφτεί τραυματισμένους στρατιώτες που νοσηλεύο-

κρών. Η εφημερίδα αποκάλυψε ακόμη ότι οι περισσότεροι τραυματίες και οι συγγενείς τους είχαν πάρει εντο-

νες εκλογικές διαδικασίες. Όμως σοβαρότερος λόγος, κατά τη γνώμη μας, είναι η αντίθεση στην κατοχή του Ιράκ και η δυσπιστία απέναντι στην εκλογική φάρσα.

Αν η συμμετοχή στις εκλογές των Ιρακινών του εξωτερικού, που βιώνουν από μακριά τις συνέπειες της κατοχής και δεν ρισκάρουν τόσο τη ζωή τους, είναι τόσο χαμηλή, μπορεί να φανταστεί κανείς τι θα γίνει μέσα στο Ιράκ. Το τι θα βγάλουν φυσικά οι κάλπες είναι άλλη υπόθεση.

νται στο νοσοκομείο του Μπίρμινγχαμ.

Ο υπουργός Αμυνας Γκέοφ Χουν επιχείρησε να υποβαθμίσει την αποκάλυψη των «Τάιμς» δηλώνοντας ότι δεν είχαν όλοι σοβαρά τραύματα, ότι κάποιοι τραυματισμοί οφείλονταν σε τροχαία ατυχήματα και σπορ και ότι το υπουργείο του δεν μπορούσε να δώσει συγκεκριμένα και ακριβή στοιχεία για τα αίτια των τραυματισμών. Αν είναι δυνατόν!

Μέχρι στιγμής ο αριθμός των νεκρών βρετανών στρατιωτών είναι 73 και υπερδεκαπλάσιος ο αριθμός των τραυματιών. Οι αριθμοί αυτοί «αντανακλούν» - όπως επισημαίνουν οι Τάιμς - τον αυξανόμενο αριθμό επιθέσεων και στο ασφαλέστερο υποτίθεται νότιο Ιράκ».

■ Παλαιστίνη

Προς εκεχειρία, και τι μ' αυτό;

Μπορεί να φαίνεται ότι κερτικοφόρησαν οι κινήσεις του Αμπάς, με το διάλογο που είχε με τις μαχητικές παλαιστινιακές οργανώσεις στη Λωρίδα της Γάζας για εκεχειρία, μετά απ' τις δηλώσεις ανώτατου στελέχους της Χαμάς στη Δυτική Οχθη για εκεχειρία 30 ημερών, προκειμένου να διαπιστώσει την ισραηλινή πρόθεση για ειρήνευση, τίποτα όμως δεν προοικονομίζει αισιόδοξη κατάληξη στο εγχείρημα.

Ο ηγέτης της Χαμάς, Χαλέντ Μασαάλ δήλωσε την Τρίτη ότι μπορεί η οργάνωσή του να αποδεχτεί να προχωρήσει σε εκεχειρία, αυτή όμως δε μπορεί να γίνει μονομερώς. Αν δηλαδή οι Σιωνιστές δε σταμα-

τήσουν τις δολοφονίες, τις επιθέσεις και δεν απελευθερώσουν Παλαιστίνιους κρατού-

μενους (χωρίς να αναφέρεται αν θα πρέπει να απελευθερωθούν όλοι ή τμήμα τους για να

προχωρήσει σε εκεχειρία).

Ακόμα όμως κι αν το Ισραήλ προχωρήσει σε κάποιες κινήσεις «καλής θέλησης» απελευθερώνοντας κάποιους κρατούμενους (όπως είχε κάνει παλαιότερα) και παγώνοντας τις επιλεκτικές δολοφονίες, το κρίσιμο ζήτημα θα παραμένει. Κι αυτό έχει να κάνει με την διάλυση των ένοπλων παλαιστινιακών ομάδων, είτε με τη θέλησή τους είτε με τη βία. Εκεί είναι που και η νέα εκεχειρία -αν τελικά τηρηθεί- θα σκάσει σα φούσκα και θα ξεπηδήσει νέος γύρος αντιπαράθεσης. Αν δεν νικήσει ο παλαιστινιακός λαός και δεν ανατραπεί το σιωνιστικό καθεστώς στο Ισραήλ, δεν πρόκειται να υπάρξει καμία ειρήνευση στην περιοχή.

Νέες αποκαλύψεις για το Γκουαντανάμο

23 κρατούμενοι κρατούμενοι στο κολαστήριο του Γκουαντανάμο αποπειράθηκαν να αυτοκτονήσουν με απαγχονισμό ή στραγγαλισμό τον Αύγουστο του 2003, σύμφωνα με ανακοίνωση της Νότιας Διοίκησης του αμερικανικού στρατού στο Μαϊάμι, που καλύπτει τη βάση του Γκουαντανάμο, στις 24 του Γενάρη.

Πιο συγκεκριμένα, από τις 18 μέχρι τις 26 Αυγούστου του 2003 αποπειράθηκαν να αυτοκτονήσουν 23 κρατούμενοι στα κελιά τους, από τους οποίους οι 10 σε μια μόνο μέρα, στις 22 Αυγούστου. Με εξαίρεση δύο κρατούμενους, η διοίκηση του κολαστηρίου χαρακτήρισε την απόπειρα των υπόλοιπων ως εκδήλωση διαμαρτυρίας για να τραβήξουν την προσοχή στις συνθήκες κράτησής τους. Με ποια κριτήρια άραγε; Παρόλα αυτά φρόντισε να την κρατήσει ενάμιση χρόνο στο σκοτάδι. Από τους 23 αυτούς κρατούμενους, οι 16 παραμένουν ακόμη στο Γκουαντανάμο και οι υπόλοιποι έχουν μεταφερθεί σε άλλες χώρες.

Επίσης, σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε η Νότια Διοίκηση, από το Γενάρη του 2002 έχουν αναφερθεί 34 (πραγματικές!) απόπειρες αυτοκτονίας, ενώ στη διάρκεια του 2003 έχουν δηλωθεί 350 περιστατικά αυτοτραυματισμού, μεταξύ των οποίων 120 (εικονικές!) απόπειρες αυτοκτονίας με απαγχονισμό, σε σύνολο 550 κατά μέσο όρο κρατούμενων. Πώς βγάζουν, αλήθεια, το συμπέρασμα αν πρόκειται για πραγματικές ή εικονικές απόπειρες; Από τις ομολογίες τους στις εξοντωτικές ανακρίσεις μετά ποκίλων βασανιστηρίων; Την περασμένη χρονιά τα περιστατικά αυτοτραυματισμού έπεσαν στα 110 χάρη, σύμφωνα με τη διοίκηση, στη ψυχιατρική μονάδα που στήθηκε στο κολαστήριο. Οπως φαίνεται, χαπακώνουν τους κρατούμενους για τα καλά.

■ Τσάτσος

Σε ρόλο τσάτσου των Αμερικάνων ο Μουαμάρ Καντάφι. Με δήλωσή του αυτή την εβδομάδα, που αναμεταδόθηκε από όλα τα δυτικά πρακτορεία, κάλεσε τις κυβερνήσεις του Ιράν και της Βόρειας Κορέας να ακολουθήσουν το παράδειγμα της Λιβύης και να σταματήσουν τα πυρηνικά τους προγράμματα. Συμμετέχει, δηλαδή, στην αμερικανική προπαγάνδα που υποδεικνύει αυτές τις χώρες ως τον «άξονα του κακού».

Επιβεβαιώνει και με τη θεαματική στροφή του τα τελευταία χρόνια και

με το τσατσιλίκι τη φύση των ηγετών εκείνων των χωρών που κάποτε γκρέμισαν την αποικιοκρατία. Πονηρός ο Καντάφι, συνειδητοποίησε ότι δεν μπορεί πια να ποντάρει στις πλάτες της Ρωσίας και μη θέλοντας να έχει την τύχη του Μιλόσεβιτς και του Σαντάμ Χουσεϊν, επέλεξε να προσκυνήσει τους Αμερικάνους. Απαξ και προσκύνησε είναι έτοιμος να κάνει τα πάντα. Μην τον δούμε να στέλνει και στρατό στο Ιράκ κάποια στιγμή.

■ Αυξάνονται οι νεκροί

Νέα συγλονιστικά στοιχεία, κυρίως από την Ινδονησία, ανεβάζουν σε τουλάχιστον 280.000 τους νεκρούς από τα φονικά τσουνάμι που έπληξαν τη ΝΑ Ασία. Μιλάμε, δηλαδή, για μια πραγματική γενοκτονία. Στο μεταξύ, με όχημα τη φιλανθρωπία οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις προσπαθούν να προωθήσουν τις θέσεις τους στην περιοχή. Εν πλω προς τη Σρι Λάνκα βρίσκεται και ελληνικό κρουαζιερόπλοιο που κουβαλάει παπάδες, λαμόγια, κρατικούς υπάλληλους, στρατιωτικούς και μόλις 38 γιατρούς! Κάποιοι θα κονομήσουν πάλι.

Εκρυθμη η κατάσταση στη Βολιβία. Η Σάντα Κρους, η οικονομική πρωτεύουσα της χώρας, δεν ελέγχεται πια από τις κυβερνητικές δυνάμεις. Οι εξεγερμένοι της περιοχής, εργάτες και αυτόχθονες (Indios) έχουν κηρύξει την περιοχή αυτόνομη. Εκεί που προκαλεί ερωτηματικά είναι η στήριξη του αιτήματος της αυτονομίας από την Ένωση Βιομηχάνων. Μάλλον είναι η προσπάθεια να χειραγωγηθεί το κίνημα και να μετατραπεί σε στήριγμα εκείνων που επιθυμούν την επιστροφή του ανατραπέντα πρώην προέδρου Λοσάδα. Το μόνο βέβαιο είναι ότι η Βολιβία τα δυο τελευταία χρόνια, τότε με τον «πόλεμο του νερού» και τότε με τον «πόλεμο του φυσικού αερίου» βρίσκεται σε μια κατάσταση εξέγερσης.

Πυροβολήστε τους

Η διοίκηση της ΠΟΠΟΚΠ (συνδικαλιστική γραφειοκρατία των εργαζόμενων στα ασφαλιστικά ταμεία) μας έχει συνηθίσει να ενεργεί σαν «λαγός» στην κούρσα των αντιασφαλιστικών ανατροπών. Πάνω, λοιπόν, που ξαναάβει η φιλολογία για την κρίση της κοινωνικής ασφάλισης και για την ανάγκη νέων ρυθμίσεων (πάντα σε βάρος εργαζόμενων και συνταξιούχων), ο «λαγός» ανταποκρίθηκε πρώτος και άρχισε να τρέχει σκορπώντας στατιστικά στοιχεία.

Υπάρχει δημογραφικό πρόβλημα στη χώρα, κραυγάζει η ΠΟΠΟΚΠ. Η σχέση συνταξιούχων προς ασφαλισμένους (χωρίς να υπολογίζονται οι ασφαλισμένοι του ΟΓΑ) ήταν 1 προς 3,58 το 1984 και έχει γίνει 1 προς 2,32 το 2004. Μέσα σε μια εικοσαετία για κάθε συνταξιούχο που εισπράττει σύνταξη χάθηκε περισσότερο από ένα εργαζόμενος που πληρώνει εισφορές. Μέσα σ' αυτή την εικοσαετία οι συνταξιούχοι αυξήθηκαν πολύ, ενώ οι ασφαλισμένοι εργαζόμενοι μειώθηκαν κατά 60.000. Να πώς προκύπτει το αναλογιστικό πρόβλημα της ασφάλισης και τα Ταμεία βαδίζουν και πάλι προς τη χρεοκοπία.

Ας αφήσουμε στην άκρη την τεράστια ληστεία των αποθεματικών της κοινωνικής ασφάλισης, που ισοδυναμεί με τρεις κρατικούς προϋπολογισμούς και ας μείνουμε στους αριθμούς. Είναι κακό άραγε να αυξάνεται ο αριθμός των συνταξιούχων μιας χώρας; Αν απαντήσουμε ναι, τότε δεν έχουμε παρά να τους στήνουμε στον τοίχο και να τους πυροβολούμε, μετά από κάποια ηλικία. Εμείς λέμε ότι είναι καλό να αυξάνεται ο αριθμός των συνταξιούχων. Γιατί αυτό σημαίνει ότι οι εργαζόμενοι καταφέρνουν να ζήσουν μερικά ήσυχα χρόνια μετά τη σκληρή δουλειά και δεν πεθαίνουν λίγο μετά τη συνταξιοδότησή τους.

Ο αριθμός των εργαζόμενων, όμως, γιατί έχει μειωθεί, έστω και οριακά; Μήπως επειδή βγαίνουν νωρίς στη σύνταξη και δεν βρίσκονται εργατικά χέρια; Αν ήταν έτσι, τότε θα έπρεπε να είναι περιζήτητοι οι πεντακόσιες χιλιάδες άνεργοι, νέοι στην πλειοψηφία τους, που διψούν για εργασία. Αλλά δεν είναι. Παρακαλούν και εργασία δεν βρίσκουν. Αν πάλι θέλουμε να βελτιώσουμε τη σχέση ασφαλισμένων προς συνταξιούχους, χωρίς να στήσουμε τους δεύτερους στον τοίχο, το πρώτο που πρέπει να προεπινομη είναι η μείωση των ωρών εργασίας, ώστε να αυξηθεί η απασχόληση. Εκείνο που συζητιέται, όμως, είναι το απολύτως ελαστικό ωράριο (από 6 μέχρι 10 ώρες, ανάλογα με τις ανάγκες της επιχείρησης), που θα οδηγήσει στο ακριβώς αντίθετο αποτέλεσμα. Θα μειώσει τον αριθμό των θέσεων εργασίας και θα χειροτερεύσει την αναλογιστική σχέση.

Όπως βλέπουμε, δημογραφικό πρόβλημα με την έννοια που έχει ο όρος, δεν υπάρχει. Υπάρχει πολιτικό πρόβλημα. Πολιτικό πρόβλημα που θα φανεί καλύτερα με μια τελευταία σύγκριση. Πόσο ήταν το ΑΕΠ το 1984 και πόσο το 2004; 11 δισ. ευρώ το 1984, 164 δισ. ευρώ το 2004. Μέσα σε μια εικοσαετία αυξήθηκε 15 φορές! Με 60.000 λιγότερους εργαζόμενους. Λιγότεροι εργαζόμενοι παρήγαγαν δεκαπενταπλάσιο πλούτο! Πού πήγε αυτός ο πλούτος; Όχι στις τσέπες των εργαζόμενων, βέβαια. Αυτοί δεν πήραν ούτε ποσοστά. Κι όμως, εκείνοι που σόδευσαν αυτόν τον πλούτο θεωρούν πως για το πρόβλημα της ασφάλισης δεν φταίνει τα δικά τους υπερκέρδη, αλλά οι συνταξιούχοι!

Ετσι
εμπεδώνεται
η δημοκρατία
στο Ιράκ...

■ Αποκαλυπτήρια

Αποκαλυπτήρια προθέσεων της κυβέρνησης από τον «τσάρο της οικονομίας» Γ. Αλογοσκούφη. Αυτός, λοιπόν, που έως και πριν λίγο δήλωνε emphaticά, ότι η κυβέρνηση δεν πρόκειται να αναλάβει καμιά πρωτοβουλία στο Ασφαλιστικό, εκτός αν αναλάβουν πρωτοβουλία οι «κοινωνικοί εταίροι» και της φέρουν πρόταση, δηλώνει σε συνέντευξη προς τους ξένους ανταποκριτές στην Αθήνα: «Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί την ανάγκη για έναρξη και συνέχιση του δημόσιου διαλόγου για μεγάλα ζητήματα, όπως το ασφαλιστικό σύστημα και η λειτουργία της αγοράς εργασίας». Τα υπόλοιπα, για την «κοινωνική συναίνεση» που είναι απαραίτητη για τέτοιες μεταρρυθμίσεις, είναι η απαραίτητη σάλτσα με την οποία οι αστοί πολιτικοί πάντοτε συνοδεύουν αυτά τα πικρά εδέσματα για τους εργαζόμενους.

Όσο για την «εκπροσώπηση» των εργαζόμενων, καθεύδει ως συνήθως και περιορίζεται που και που να βγάζει καμιά ανακοίνωση, ίσα-ίσα για να δικαιολογούνται οι αργομισθίες των γραφειοκρατών συνδικαλιστών.

■ Ξεφτιίλα

Ποιο είναι το πιο ξεφτιλισμένο αστικό κόμμα σήμερα; Το ΠΑΣΟΚ, χωρίς δεύτερη κουβέντα. Εδώ ακόμα και στο αγροτικό έχει αφήσει ανενόχλητους τους γαλάζιους αγροτοπατέρες να δίνουν το σόου τους στα Τέμπη, χωρίς να κάνει την παραμικρή παρέμβαση σε επίπεδο κεντρικής πολιτικής ή έστω αγροτοσυνδικαλισμού. Εμφανίζονται οι Νασικοκοκκινούληδες να κάνουν αντιπολίτευση στη δική τους κυβέρνηση και απουσιάζει εντελώς το κόμμα που (υποτίθεται ότι) θα έπρεπε να κάνει αντιπολίτευση.

■ Συλλογικότητα!

Ο ΣΥΝ είχε φαγωθεί πως η Αριστερά πρέπει να παρέμβει στις διαδικασίες της εκλογής προέδρου της Δημοκρατίας, προτείνοντας προσωπικότητα από τις γραμμές της και διεκδικώντας την εκλογή της. Ο Ν. Κωνσταντόπουλος υποστήριξε μετά πάθους αυτή την άποψη και παρασκηνιακά προέβαλε τον εαυτό του, προσπαθώντας να πάρει το χρίσμα από ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Γιατί εκείνο που τον ενδιέφερε ήταν να

εκλεγεί ο ίδιος και τίποτα πέραν αυτού. Τα πράγματα, ως γνωστόν, δεν του ήρθαν βολικά και είδε τον Παπούλια να του παίρνει τη μπουκιά από το στόμα. Καθώς, λοιπόν, πλησιάζουμε στην προεδρική εκλογή, ο ΣΥΝ διαβουλεύτηκε για τη στάση που θα κρατήσει. Πιστός στην πάγια γραμμή ο Αλαβάνος πρότεινε στον Κωνσταντόπουλο να είναι υποψήφιος του ΣΥΝ (συμβολικά προφανώς), αλλά αυτός αρνήθηκε. Γιατί άραγε; Γιατί θέλει να μείνει «καθαρός», μπας και την επόμενη πενταετία τον ανασύρουν από τη ναφθαλίνη τα δυο κόμματα εξουσίας και τον κάνουν πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ετσι, ο ΣΥΝ μένει χωρίς υποψηφιότητα και απλώς δεν θα ψηφίσει τον Παπούλια. Είπατε πόσο ανεβασμένη είναι η συλλογικότητα εκεί στην Κουμουδούρου;

■ Καραβανός

Έχει μερικά χρόνια στην πολιτική ο Σ. Σηληγιώπουλος, αλλά έχει βαλθεί να αποδειξει πως τον καραβανά δεν τον έχει βγάλει από μέσα του. Πάει τώρα να τα βάλει με τους συντάκτες που κάνουν ρεπορτάζ στο υπουργείο Αμυνας, εφαρμόζοντας μέτρα στρατιωτικού τύπου και αλλάζοντας το καθεστώς που υπήρχε εδώ και πολλά χρόνια. Και καταφέρνει να τον αναφέρουν όλες οι εφημερίδες ως... ακατονόμαστο, εφαρμόζοντας απόφαση της ΕΣΗΕΑ για μη αναφορά του ονόματος των μελών της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου. Τί θα καταφέρει; Ή θα κάνει πίσω με εύσχημο τρόπο ή θα τον κατατομήσει ο Καραμανλής στον επόμενο ανα-

σηματισμό. Με άλλα λόγια, σε κάθε περίπτωση θα γίνει ρόμπα.

■ Καρχαρίες και μαρίδα

Κοιτάξτε πώς παίζονται τα χοντρά κόλπα στο χρηματιστήριο, μέσω των οποίων οι καρχαρίες ξεκοκαλίζουν τη μαρίδα. Κυκλοφορεί μια φήμη στην πιάτσα, ότι ο Εκδοτικός Οργανισμός Λιβάνη διαπραγματεύεται με τον Μπόμπολα την αγορά του «Πήγασου». Σπεύδει η μαρίδα να αγοράσει Λιβάνη και η μετοχή κάνει ένα άλμα πάνω από 15% (9% μόνο σε

■ Αντεργατικό μόνους-μάλους

Διαδικασίες για την επανεξέταση του Συμφώνου Σταθερότητας έχουν ξεκινήσει στην ΕΕ. Η σχετική άτυπη συμφωνία έγινε στο Ecofin στις 16 Φλεβάρη. Ένα από τα στοιχεία αυτής της συμφωνίας προβλέπει τα εξής. Όταν μια χώρα έχει ήδη προχωρήσει σε αλλαγές στο συνταξιοδοτικό και το ασφαλιστικό (συστήματα υγείας), τότε θα αντιμετωπίζεται με μεγαλύτερη ελαστικότητα όταν θα πλησιάζει ή θα υπερβαίνει το όριο του 3% στο έλλειμμα. Αντίθετα, οι χώρες που δεν έχουν προχωρήσει σε αναδιάρθρωση των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών τους συστημάτων και αυτά εξακολουθούν να χαρακτηρίζονται από μεγάλα αναλογιστικά ελλείμματα, τα οποία θα επηρεάσουν αρνητικά τη δημοσιονομική τους κατάσταση στο μέλλον, θα αντιμετωπίζονται με αυστηρότητα.

Καθιερώνουν, δηλαδή, ένα αντεργατικό μόνους-μάλους με κριτήριο την αντεργατική ανατροπή των ασφαλιστικών συστημάτων. Το Σύμφωνο Σταθερότητας χρησιμοποιείται ως μοχλός για την επιτάχυνση αυτών των αντεργατικών ανατροπών.

μία μέρα). Οι καρχαρίες πουλάνε με την ψυχή τους. Κάποια στιγμή βγαίνει ο Εκδοτικός Οργανισμός Λιβάνη και διαφεύδει την είδηση (με καθυστέρηση μερικών ημερών, μη χαλάσει και την καλή πορεία της μετοχής του). Η μαρίδα πανικοβάλλεται κι αρχίζει να πουλάει. Οι καρχαρίες περιμένουν κι όταν η τιμή κατακυλιέται εκεί που δέλουν αρχίζουν και αγοράζουν. Χαρτιά είχαν στα χέρια τους πριν, χαρτιά έχουν και τώρα. Μόνο που χάρη στο ολιγοήμερο κόλπο, μαζί με τα χαρτιά έχουν τσεπώσει και μπόλικο παραδάκι. Πούλησαν αέρα κοπανιστό (φήμες και προσδοκίες) και εισέπραξαν χρήμα ζεστό.

■ Φωτογραφικά

Καθόλου δεν προσπάθησε να κρύψει ο Καραμανλής πως με το νομοσχέδιο για το βασικό μέτοχο σαν σκοπό του είχε να στριμώξει και να οδηγήσει εκτός εκδοτικού κυκλώματος τον Μπόμπολα. Αυτό φάνηκε καθαρά στη διάταξη που μπήκε την τελευταία στιγμή δεσιπίζοντας ασυμβίβαστο και για τα Ιδρύματα. Μόλις κυκλοφόρησε στον Τύπο ότι ο Μπόμπολας μελετά τη μετατροπή του «Πήγασου» σε Ιδρυμα, αμέσως ο Παυλόπουλος πήρε εντολή να προωθήσει τροπολογία που θα έκοβε τη φόρα του Μπόμπολα. Ο Μπόμπολας, όμως, δεν μάσησε. Κράτησε τον «Πήγασο» και ψάχνει άλλη λύση για τις κατασκευαστικές του επιχειρήσεις. Έτσι, ο Καραμανλής θα εξακολουθήσει να βρίσκει απέναντί του το εν λόγω εκδοτικό συγκρότημα. Πώς, όμως, να χαρακτηρίσεις την εμμονή του να φτιάχνει φωτογραφικές διατάξεις ειδικά γι' αυτό το συγκρότημα;

■ <<Κάθαρση>>

Ο πρώην υπουργός Δικαιοσύνης της Ιρλανδίας Ρέι Μπερκ καταδικάστηκε από δικαστήριο του Δουβλίνου σε ποινή φυλάκισης 6 μηνών, έχοντας παραδεχτεί ότι σκοπίμως έκανε λανθασμένη φορολογική δήλωση, αποκρύβοντας εισοδήματα ύψους 170.000 ευρώ το 1993 και 48.000 ευρώ τα επόμενα χρόνια. Μη βιαστείτε να πείτε ότι εκεί το πολιτικό σύστημα και η Δικαιοσύνη λειτουργούν με διαφάνεια και αμεροληψία, πριν πληροφορηθείτε τις πηγές των αποκρυβέντων εσόδων του αξιότιμου πρώην υπουργού. Ο Μπερκ είχε τσεπώσει αυτό το παραδάκι από ιδιοκτήτες ραδιοφωνικών σταθμών, για να τους διευκολύνει να πάρουν άδειες λειτουργίας! Δωροδοκήθηκε, δηλαδή, ο πρώην υπουργός και συμφωνήθηκε τελικά να καταδικαστεί για φοροδιαφυγή των μισών! Αυτό κι αν είναι κάθαρση...

■ Χατζηβατήδες

Την αντικατάσταση του Συμφώνου Σταθερότητας «από μια νέα ευρωπαϊκή συμφωνία αειφόρου ανάπτυξης, κοινωνικής προστασίας και απασχόλησης», προτείνει ο ΣΥΝ, καταθέτοντας μάλιστα και εννέα προτάσεις που οδηγούν σ' αυτό. Έχει και ο χατζηβατισμός όρια, αλλά εκεί στην Κουμουندούρου δεν καταλαβαίνουν Χριστό. Ανέλαβαν τώρα εργολαβία και τον... εξανθρωπισμό της ιμπεριαλιστικής ΕΕ. Αυτού του εργαλείου των καπιταλιστών για την αύξηση της εκμετάλλευσης των εργαζόμενων και την προώθηση των κοσμοκρατορικών τους σχεδίων. Υπάρχουν, αλήθεια, άνθρωποι με στοιχειώδη νοημοσύνη (που δεν είναι πολιτικοί απατεώνες, φυσικά) οι οποίοι χάνουν τέτοια παραμύδια, οι οποίοι δέχονται να τους κοροϊδεύουν τόσο απροκάλυπτα;

■ Μήνυμα ερήφης

«Δεν είμαστε υπέρ των ακραίων μορφών κινητοποίησης, που φέρνουν τους αγρότες αντιμέτωπους με τις άλλες επαγγελματικές τάξεις». Σαφέστατος ο εκπρόσωπος Τύπου του ΠΑΣΟΚ Ν. Αθανασάκης, αποδεικνύει ότι το ΠΑΣΟΚ είναι ένα υπεύθυνο καθεστωτικό κόμμα, που δεν έχει καμιά πρόθεση να ασκήσει «έξαλλη» αντιπολίτευση πριμοδοτώντας λαϊκές κινητοποιήσεις. Όπως ακριβώς έκανε και η ΝΔ όταν ήταν στην αντιπολίτευση.

■ Σε τι αποσκοπούσαν;

Την ώρα που πρωτοστατούσαν σε καταγγελίες ενάντια στον αποπροσανατολιστικό χαρακτήρα του νομοσχεδίου της κυβέρνησης για το βασικό μέτοχο, Περισσός και ΣΥΝ όχι μόνο μπήκαν στην κατ' άρθρο συζήτηση και υπερψήφισαν τα περισσότερα από τα άρθρα του νομοσχεδίου, αλλά έκαναν και προτάσεις, κάποιες από τις οποίες υιοθετήθηκαν από την κυβέρνηση. Πολιτικός ομορτισμός; Αναμφισβήτητο ναι, όμως πρέπει να «παίξει» και κάτι άλλο. Μην ξεχνάμε ότι και τα δυο κόμματα διαθέτουν εφημερίδες που επιδοτούνται από το κράτος ο δε Περισσός διαθέτει και μεγάλη εκδοτική επιχείρηση.

Η ορκωμοσία του επανεκλεγέντος προέδρου των ΗΠΑ, Τζορτζ Μπους τζούνιορ, στα τέλη της προηγούμενης βδομάδας έδωσε ξανά αφορμή στους ανά τη Γη αναλυτές για πικρόχολα σχόλια και τρομολαγνικές αναλύσεις. Ο στόχος της «διεύρυνσης της ελευθερίας στις σκοτεινές γωνίες του κόσμου» δε μπορούσε παρά να δημιουργήσει αλγινές εντυπώσεις στους ανταγωνιστές και επικριτές της αμερικάνικης αυτοκρατορίας. Και όχι άδικα.

Αρκεί να αντικαταστήσετε τις λέξεις «σκοτεινές γωνίες του κόσμου» με το «μπολσεβικισμό» και τους Εβραίους, για να πάρετε την ομιλία Μπους σε συσκευασία Χίτλερ. Αυτή, όμως, η προσέγγιση μπορεί να βολέψει τους ανταγωνιστές του Μπους στην παγκόσμια σκακιέρα, όμως δε λέει τίποτα για τους λαούς. Ακόμα χειρότερα, τους εξαπατά κάνοντάς τους να πιστεύουν ότι ο εφιάλτης που «προέβλεπε» ο Τσόμοκι γίνεται πραγματικότητα. Η δεύτερη θητεία Μπους θα φέρει τα πάνω-κάτω. Γι' αυτό και οι αμερικάνικες εκλογές ήταν τελικά κρίσιμες, αφού θα μπορούσαν να αλλάξουν τον τροχό της ιστορίας, αν έβηταν φραγμό στις «φιλοπόλεμες» δυνάμεις, ακόμα και με την υπερψήφηση του Κέρι, μιας πιο λάιτ εκ-

υπουργείου Πολέμου, τα συμβόλαια που έκλεισαν οι 10 μεγαλύτεροι εργολάβοι του Πενταγώνου μέσα στο 2003 αυξήθηκαν κατά 30% σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο, αγγίζοντας το αστρονομικό ποσό των 83 δισ. δολαρίων. Μεταξύ αυτών, εταιρίες κολοσσοί όπως η Lockheed Martin (η μεγαλύτερη πολεμική βιομηχανία παγκόσμια κι αυτή με τις μεγαλύτερες εξαγωγές), που απολαμβάνουν προκλητικά οφέλη και πρόνομια απ' το αμερικάνικο κράτος. Σύμφωνα με το αμερικάνικο Κέντρο Πληροφοριών για το Εμπόριο Οπλων, μόνο η Lockheed Martin παίρνει 105 δολάρια από κάθε Αμερικανό φορολογούμενο το χρόνο και 230 από κάθε νοικοκυριό μέσω των αγορών του Πενταγώνου, ενώ η φορολογική ασυλία της είναι προκλητική. Ενώ ο μέσος φόρος για τους πολίτες το 2002 κυμαινόταν μεταξύ 21% και 33%, η εν λόγω εταιρία φορολογήθηκε μόλις με 7.7%. Ενώ η δεύτερη μεγαλύτερη εταιρία ως προς τα συμβόλαια που έκλεισε με το Πεντάγωνο, η γνωστή Boeing, κατόρθωσε να αποφύγει την κατάρρευση απ' την δραματική πτώση των πωλήσεων μετά την 11η Σεπτέμβρη (που είχε σαν αποτέλεσμα μαζικές απολύσεις δεκάδων χιλιάδων εργατών), με την εξίσου

«αναπτυξιακή» πορεία; Για πόσο καιρό θα μπορέσει ο αμερικάνικος καπιταλισμός να αποφύγει ένα νέο κραχ σαν κι αυτό της τριετίας 2001-2003 με τις μαζικές απολύσεις και τους μηδενικούς ρυθμούς ανάπτυξης; Όταν μια οικονομία στηρίζεται στη στρατιωτικοποίηση, δε μπορεί να προσδοκά μακροχρόνια ανάπτυξη. Ιδιαίτερα όταν η περίοδος της «ανάκαμψης» δε συνεπάγεται μείωση της ανεργίας. Γι' αυτό και πρέπει να θεωρείται δεδομένο ένα νέο κραχ (ακόμα πιο βίαιο απ' το προηγούμενο) και μαζική καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων. Μπορεί σήμερα ο αμερικάνικος καπιταλισμός να κατορθώσει να αναπτύσσεται (στρεβλά ναι, με μικρούς ρυθμούς σίγουρα, αλλά αναπτύσσεται), όμως αυτό δε σημαίνει ότι έχει και πολλά περιθώρια να συνεχίσει έτσι. Γιατί πρώτα απ' όλα οι στρατηγικοί του στόχοι δεν έχουν επιτευχθεί.

Ο έλεγχος των πετρελαϊκών πηγών στη

God, save the King

δοχής του τεξανού «καουμπόι».

Πού οδηγεί αυτό το σκεπτικό; Που αλλού παρά στον εγκλωβισμό, σε τελική ανάλυση, ανάμεσα στις μυλόπετρες της αστικής εξουσίας. Ας ξαναγαρίσουμε όμως την πραγματικότητα με το κεφάλι επάνω:

«Οι κεφαλαιοκράτες μοιράζουν τον κόσμο όχι από κάποια ιδιαίτερη κακία τους, μα γιατί ο βαθμός συγκέντρωσης που έφτασαν τους αναγκάζει να πάρουν αυτόν το δρόμο για να βγάλουν κέρδος. Συγκεκριμένα τον μοιράζουν "ανάλογα με τα κεφάλαιά τους", "ανάλογα με τη δύναμή τους" - άλλος τρόπος μοιράσματος δεν μπορεί να υπάρξει μέσα στο σύστημα της εμπνευματικής παραγωγής και του καπιταλισμού» (Β.Ι. Λένιν, «Ιμπεριαλισμός Ανώτατο Στάδιο του Καπιταλισμού»).

Το παραπάνω απόσπασμα από τη σημαντικότερη περιεκτική μελέτη του διεθνούς καπιταλισμού, που γράφτηκε πριν από 90 περίπου χρόνια, δεν το παραθέτουμε για κανένα άλλο λόγο, παρά μόνο γιατί μπαίνει στην καρδιά του ζητήματος. Γιατί κι εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με κάποια έμφυτη κακία ενός ηλίθιου, αλλά ακριβώς μ' αυτό το μοίρασμα. Και κάτι ακόμα. Το τσίσιμα της σημαντικότερης κινητήριας δύναμης του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Της πολεμικής του μηχανής. Γιατί, ας μη γελιόμαστε, η ανάπτυξη της πολεμικής βιομηχανίας είναι μονόδρομος προκειμένου η αμερικάνικη οικονομία να υπερτερεί των ανταγωνιστών της.

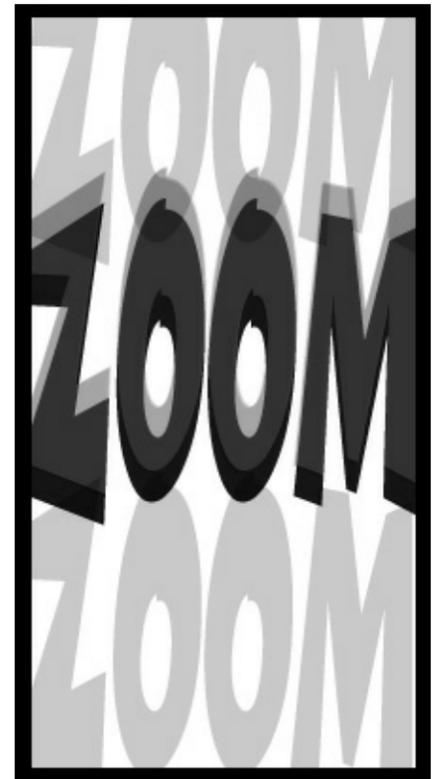
Δεν είναι στόχος του παρόντος σημειώματος μια εκτενής ανάλυση του παράγοντα που ακούει στο όνομα στρατιωτικοποίηση της οικονομίας. Τα στοιχεία που απαιτούνται είναι πάρα πολλά και θα απαιτούνταν ολόκληρο βιβλίο για μια αναλυτική εξέτασή τους. Είναι όμως ηλίθιο φαινόταρον, ότι η πολεμική βιομηχανία στις ΗΠΑ γνωρίζει τις δόξες της αυτή την εποχή. Σύμφωνα με τα στοιχεία του αμερικάνικου

εκρηκτική άνοδο των παραγγελιών όπλων. Με αποτέλεσμα τα κέρδη απ' τα όπλα να ξεπεράσουν κατά 5 δισ. δολάρια το χρόνο τα αντίστοιχα κέρδη απ' τις πωλήσεις αεροπλάνων και λοιπού μη πολεμικού εξοπλισμού.

Όμως η άνθιση της πολεμικής βιομηχανίας συνεπάγεται και αντίστοιχη τόνωση βιομηχανικών κλάδων εκτός της κλασικής βιομηχανίας όπλων. Για παράδειγμα, η αύξηση του αριθμού των Απάτσι που κατασκευάζει η Boeing θα επιφέρει και την αύξηση των παραγγελιών της εν λόγω εταιρίας σε μέταλλα, αυτοματισμούς, ηλεκτρονικό εξοπλισμό κτλ από άλλες καπιταλιστικές βιομηχανίες που δεν ανήκουν στις πολεμικές. Γι' αυτό και η συνεισφορά 0.4 μονάδων στις 4 μονάδες που αυξήθηκε το αμερικάνικο ΑΕΠ στο τρίτο τρίμηνο του 2004 απ' τις πολεμικές δαπάνες, που αναφέρεται στα στοιχεία του αμερικάνικου υπουργείου Εμπορίου, είναι εν πολλοίς πλασματική. Το πόσο είναι πραγματικά το ποσοστό της αύξησης του ΑΕΠ που οφείλεται στην άνθιση της πολεμικής βιομηχανίας δεν πρόκειται να το μάθουμε ποτέ.

Σε μια εποχή που η ατομική κατακόλιση βασίζεται στο χρέος των νοικοκυριών και με τους όρους ζωής της αμερικάνικης εργατικής τάξης να χειροτερεύουν όλο και περισσότερο (ο βασικός μισθός βρίσκεται στα κατώτερα επίπεδα των τελευταίων 46 χρόνων κι έχει να αυξηθεί απ' το 1997) η πολεμική βιομηχανία φαντάζει σαν η μοναδική κινητήρια δύναμη που μπορεί να σώσει την αμερικάνικη οικονομία. Μ' αυτό τον τρόπο κατορθώνει να κερδίσει πόντους απ' τις υπολόπιες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και να είναι η τρίτη με το μεγαλύτερο δείκτη ανάπτυξης μετά την Κίνα και τη Ρωσία (ας μην ξεχνάμε, ότι οι τρελοί ρυθμοί ανάπτυξης της πρώτης οφείλονται κατά πολύ σε αμερικάνικες επενδύσεις).

Πόσο μακρόπνοη μπορεί να είναι αυτή η

Μέση Ανατολή απέχει πολύ απ' το να γίνει πραγματικότητα. Το μέτωπο του Ιράκ πάει κατά διαβόλου και το πλιάτσικο του ιρακινού πετρελαίου φαντάζει όνειρο απατηλό, μια και οι επιθέσεις της Αντίστασης έχουν κατορθώσει να παγώσουν την παραγωγή του σε πολύ χαμηλά επίπεδα. Στο εσωτερικό, τα νοικοκυριά είναι καταχρεωμένα και το έλλειμμα του αμερικάνικου προϋπολογισμού έφτασε σε επίπεδα ρεκόρ ξεπερνώντας τα 400 δισ. δολάρια, με τάση να αυξηθεί κατά 60% μέσα στην επόμενη δεκαετία, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Γραφείου Προϋπολογισμού του Αμερικάνικου Κογκρέσου (Congressional Budget Office). Πού αλλού μπορούν να οδηγήσουν αυτά παρά σε νέο οικονομικό κραχ;

God, save the King, λοιπόν. Οι απολογητές αυτού του σάπιου συστήματος έχουν κάθε λόγο να αναζητούν τη σωτηρία απ' τον Παντοδύναμο. Γιατί δεν υπάρχει άλλος που θα μπορέσει να τους σώσει. Οι καταπιεσμένοι όμως που έχουν κάθε λόγο να μην πιστεύουν στις θρησκευτικές δοξασίες καλούνται απ' την ίδια τη ζωή να αλλάξουν τα πράγματα. Όχι ακολουθώντας τους «ηπιότερους» ιμπεριαλιστές που ακολουθούν την ίδια πορεία με τον αμερικάνικο, αλλά καταστρέφοντας τη ρίζα του κακού. Τον καπιταλισμό και την εμπορευματική του παραγωγή, που έχει μετατρέψει σε εμπόρευμα το πιο πολύτιμο αγαθό: τον εργαζόμενο άνθρωπο. Αν το αποφασίσουν αυτό, τότε θα ανοίξει κι ο δρόμος για τη μεγάλη συζήτηση. Με τι να τον αντικαταστήσουν.

Κώστας Βάρλας

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Δεν σας κρύβω πως είμαι λίγο σοκαρισμένος από τα γεγονότα της επικαιρότητας. Τι σημασία μπορεί να έχουν τα ασημαντα προσωπικά μας, μπροστά στις καυτές εξελίξεις στη χώρα; Το ότι εμάς σακατεύει η ανεργία, η ακρίβεια, η διαφθορά και η εγκληματικότητα (ιδιωτών και φορέων) και εσάς το πρωτόγνωρο καθεστώς κράτησης, μπορούν να σταθούν πάνω απ' όσα απασχολούν τον δημόσιο βίο και υπονομεύουν το εθνικό συμφέρον; Σαφώς όχι, είναι η απάντηση κάθε σύγχρονου πατριώτη, που δεν θέλει να περιέλθει στην κατηγορία του άλογου scoff (αντικείμενου χλεύης), που λένε και οι αγγλόφωνοι. Ας σκύψουμε σ' αυτά λοιπόν, με εθνική ευαισθησία και σύνεση.

Ειλικρινά, δεν φανταζόμουν ότι η διαφθορά θα μπορούσε ν' αγγίξει το δικαστικό σώμα, παρά τις περί ανιθέρτου σκέψεις του Νίκου Θέμελη στην «Καθημερινή» και τα όσα διαφωτιστικά γράφει σε συνέχειες ο Γεράσιμος Λιόντος στην «Κόντρα» («η έωλη Νέα Αιολίς», μια μη μυθιστορηματική προέκταση της «Αιολικής γης»). Τελικά, ούτε τους τυφλούς θα εμπιστευόμαστε στα χρόνια μας, αν και πιστεύω πως πρόκειται για μεμονωμένα περιστατικά...

Σοκαρισμένος είμαι επίσης από την αλληλογραφία Χρήστου Γιανναρά και προεδρίας της Δημοκρατίας, δια πέννας του διευθυντή του γραφείου τύπου Δημήτρη Παπαναγιώτου, μιας και ο πρόεδρος δώρισε την δική του στον τσουνάμιο τηλεμαραθώνιο. Όλα αυτά δεν βοηθούν στην κατεύθυνση της λήθης του παρελθόντος και των κατ' εικόνα και καθ' εξομοίωσιν ευκαιριών.

Άλλη πηγή προβληματισμού αποτέλεσε η διακοπή των διαπραγματεύσεων Μπόμπολα - Αγγελόπουλου, που έφτασε να γίνει το τρίτο σημαντικότερο ναυάγιο των τελευταίων μηνών (τα άλλα δύο ήταν η δημοσιονομική απογραφή και η υποψηφιότητα Κωνσταντόπουλου για την προεδρία). Σε σχέση μάλιστα με τις συζητήσεις για τον βασικό μέτοχο και την απουσία συζητήσεων για τον βασικό αμέτοχο λαό, το θέμα λαμβάνει τραγικές διαστάσεις. Οπότε, ας μην το συζητήσουμε.

Θέλετε κι άλλα; Η παρουσία του κ. Ντεγκρέτσια σε εκδήλωση για τους ολυμπιονίκες στη Θεσσαλονίκη. Ο πιο αριστέρος στο Βελίδειο εκείνη την ημέρα ήταν ένας αστυνομικός που προσελήφθη επί ΠΑΣΟΚ. Οι εκδηλώσεις αυτές είναι σαν τις κοπές βασιλόπιτας, μπορεί να γίνονται και μήνες μετά την παρέλευση των συνθηκών και των στοιχείων που καθιστούν ένα γεγονός έγκαιρο κι επίκαιρο.

Άλλη αιτία της ταραχής μου είναι οι πιθανές απίθανες (ως προς τους υποκινητές) αγροτικές κινητοποιήσεις. Με προβληματίζει η αντίθεση ιδιοτήτων - ονόματος (ο γαλάζιος Κοκκινούλης ας πούμε, όπως και οι Αγγελόπουλου, Καλός, Πάγκαλος κλπ) που έχει την οσμή προβοκάτσιας. Με προβληματίζουν (προ-βλήματα = το να είσαι μπροστά από βλήματα) κι άλλα. Αραγε θα ξαναβγούν οι άνδρες των ΜΑΤ (Μονάδες Ακίνητοποίησης Τρακτέρ) στο αντάρτικο των εθνικών οδών, θα έχουμε νέα σαμποτάζ, νέα συμφωνία της Λάρισας για αποτρακτερισμό των δρόμων, νέο Γράμμα ντα Βίτσι; Είναι να μην ανησυχώ;

Και βέβαια, την μεγαλύτερη ταραχή εξακολουθεί να μου γεννά η υπόθεση της οικονομίας και η μονότονη Αλογοσκούφειος επανάληψη της φράσης «το έτος αυτό είναι δύσκολο και καθοριστικό για την πορεία της οικονομίας». Η αλήθεια είναι πως από συστάσεως του ελληνικού κράτους και εντεύθεν, δεν υπήρξε έτος που να μην ήταν δύσκολο και καθοριστικό για την οικονομία. Από το «δυστυχώς επτωχεύσαμεν» του Χαρίλαου Τρικούπη, μέχρι το «μάγκες, την κάτσατε» του ECOFIN, μετά το χαρακίρι της τελευταίας απογραφής. Κι ενώ το έλλειμμα πρέπει να συγκρατηθεί στο 3% του ΑΕΠ (Ακαθάριστου Εγχώριου Πιλάτσικου), αυτό έχει ήδη εκτοξευθεί στο 6,3% την ώρα που ασχολούμαστε μ' αυτές τις λαμακίες που μπερδεύουν τον ανθρώπινο νου. Ο μάγος της οικονομίας, ζαλισμένος λέει ότι θα διορθωθεί η κατάσταση μέσα στο τρέχον έτος, με την αισιοδοξία που διακρίνει τον διαχειριστή ξένων χρημάτων που δεν έχει τίποτε να χάσει (ειδάτε κανέναν ληστή να εκτελεί την πράξη του με την απαισιοδοξία της αποτυχίας). Από την άλλη η Κο-νο-μισιόν, υποστηρίζει πως ούτε το 2006 δεν προλαβαίνουμε, ενώ είναι πιθανό να βάλει την Ελλάδα να συντάξει -για πρώτη φορά, τι ντροπή!- συμπληρωματικό προϋπολογισμό στα μέσα του έτους. Ομως κάποιοι γνωρίζουμε πως οι προφάσεις για συνέχιση της ληστείας δεν πρόκειται να εξαντληθούν μέχρι την εποχή γήρανσης του ηλικιακού μας συστήματος και την μετατροπή του ήλιου σε κόκκινο νάνο (καμία σχέση με την Παπαρήγα).

Με όλα αυτά λοιπόν, νομίζω πως σας έδωσα να καταλάβετε τους λόγους της ταραχής μου. Για ν' απαλύνω κάπως την βαριά κατάσταση, κλείνω με τις τελευταίες λέξεις που ακούστηκαν στη ΝΑ Ασία, πριν τα φονικά τσουνάμι: «Ωραίες παραλίες έχει εδώ, Μαρίκα».

Johnny Walker-Παλαιοτσικουδιάς

ΑΝΤΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΔΙΗΜΕΡΟ
ΣΤΟ ΠΑΝΤΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5 ΦΕΒΡΑΡΗ 2005
18.30

Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ.

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

- Irmgard Moeller-πρώην πολιτική κρατούμενη της RAF
- Rolf Heissler-πρώην πολιτικός κρατούμενος της RAF
- Εκπρόσωπος της επιτροπής "SOFRI" από την Ιταλία.
- Κυριάκος Μαζοκόπος-πρώην πολιτικός κρατούμενος.
- Βαγγέλης Πισσίας-καθηγητής ΤΕΙ.
- Μάνια Μπαρσέφσκι-μέλος Κινήσεων Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους.

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΦΕΒΡΑΡΗ 2005
18.30

ΝΕΑ ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ
ΤΟΥ ΕΛΑ. ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΘΙΚΗ
ΑΥΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ
ΕΥΘΥΝΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ
ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑΣ.

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

- Χρήστος Τσιγαρίδας
- Άρης Κωνσταντάκης - δικηγόρος
- Μαρίνα Δαλιάνη - δικηγόρος.
- Κατερίνα Κατή - δημοσιογράφος.
- Βένιος Αγγελόπουλος - Καθηγητής ΕΜΠ.
- Πέτρος Γιώτης - μέλος Κινήσεων Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους.

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΕΚΘΕΣΕΙΣ
ΠΡΟΒΟΛΕΣ

ΚΙΝΗΣΕΙΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ
ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

ΔΙΗΜΕΡΟ
ΣΤΟ ΠΑΝΤΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5 ΦΕΒΡΑΡΗ 2005

μετά τις 22.00

HIP HOP LIVE

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ
ΤΕ ΡΑΡΑΡΑΡΙΤ
(ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ)
ΤΕ ΜΙΡΕ ΔΗΕ ΤΕ
ΚΕQΙΝJ (ΟΙ ΚΑΛΟΙ
ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΚΟΙ)
+ NETRINA

ακολουθεί

HIP HOP
PARTY

DJ DEEFER

μουσική ενάντια
στην καταστολή

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΦΕΒΡΑΡΗ 2005

μετά τις 22.00

ROCK
ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΥΠΟΓΕΙΑ ΡΕΥΜΑΤΑ
ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ
LOST BODIES
BONUS

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ
ΕΚΘΕΣΕΙΣ
ΠΡΟΒΟΛΕΣ

ΚΙΝΗΣΕΙΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ
ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

Ολα είναι έτοιμα για το διήμερο ΑΝΤΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ που οργανώνουν το ερχόμενο Σαββατοκύριακο στο Πάντειο Πανεπιστήμιο οι Κινήσεις Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους. Θα είναι ένα διήμερο γεμάτο από εκδηλώσεις, που θα ξεκινά από τις δυο μέρες και θα τελειώνει τις πρώτες πρωινές ώρες, όπως μπορείτε να διαπιστώσετε και από την αφίσα με το πρόγραμμα που παραθέτουμε.

Κεντρική θέση στο διήμερο κατέχουν οι δυο πολιτικές συζητήσεις που θα γίνουν στο αμφιθέατρο «Σ. Καραγιωργας». Το θέμα στη συζήτηση

του Σαββάτου αναφέρεται στην εμπειρία του ελληνικού και διεθνούς κινήματος αλληλεγγύης και στο πάνελ θα συμμετάσχουν η γερμανίδα συμμετάσχουν η γερμανίδα Irmgard Moeller, για πολλά χρόνια πολιτική κρατούμενη στο κολαστήριο του Σταμχάιμ (από τη λεγόμενη πρώτη γενιά της RAF), ο επίσης γερμανός Rolf Heissler, πρώην πολιτικός κρατούμενος για πάνω από 20 χρόνια (από τη λεγόμενη δεύτερη γενιά της RAF, εκπρόσωπος από την επιτροπή Sofri της Ιταλίας (ο Sofri είναι ηγετικό στέλεχος της Lotta Continua, που παραμένει ακόμα στη φυλακή, ως θύμα σκευωρίας της Αντιπρομοκρατικής), ο Κυριάκος Μαζο-

κόπος (εφτά χρόνια πολιτικός κρατούμενος στις ελληνικές φυλακές) και οι Βαγγέλης Πισσίας και Μάνια Μπαρσέφσκι από τις Κινήσεις Αλληλεγγύης.

Η συζήτηση της Κυριακής είναι αφιερωμένη στη νέα τρομο-πρόκληση, στη νέα δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ, που θα ξεκινήσει την επόμενη μέρα (Δευτέρα, 7 Φλεβάρη), με κατηγορούμενους τους καταδικασθέντες στην προηγούμενη δίκη Χρήστο Τσιγαρίδα, Κώστα Αγαπίου, Αγγελέτο Κανά και Ειρήνη Αθανασάκη, τον αμετακλήτως αθωωθέντα Μιχάλη Κασίμη και τον... παγίως ύποπτο Γιάννη Σερίφη. Στο πάνελ θα συμμετάσχουν ο πρόσφατα αποφυλακισθείς

για λόγους υγείας Χρήστος Τσιγαρίδας, οι δικηγόροι Μαρίνα Δαλιάνη και Άρης Κωνσταντάκης, η δικαστική συντάκτρια Κατερίνα Κατή, ο πανεπιστημιακός Βένιος Αγγελόπουλος και ο Πέτρος Γιώτης από τις Κινήσεις Αλληλεγγύης.

Μετά τις εισηγητικές ομιλίες θα ακολουθεί συζήτηση με τη συμμετοχή των ακροατών, ενώ μετά το τέλος των πολιτικών εκδηλώσεων θα ακολουθούν οι... παραδοσιακές συναυλίες. Το Σάββατο είναι αφιερωμένο στο hip hop και η Κυριακή στο Rock (τα ονόματα των γκρουπ μπορείτε να τα δείτε στο πρόγραμμα. Οι συναυλίες θα γίνουν στο με-

■ Υπάκουοι στις διαταγές των Αμερικάνων

Κι άλλος στρατός στο Αφγανιστάν

Η τράμπα έγινε. Αφού τα πράγματα στην Ελλάδα δεν σηκώνουν την αποστολή ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων στο Ιράκ, έστω και σε βοηθητικό ρόλο, αυξήθηκε το ελληνικό εκστρατευτικό σώμα στο Αφγανιστάν. Χωρίς να ενημερώσει προηγουμένως ούτε τη Βουλή, ούτε τα κόμματα της αντιπολίτευσης (αν και για τον Γιωργιάκη δεν παίρνουμε όρκο ότι δεν είχε ενημερωθεί), η κυβέρνηση Καραμανλή ανακοίνωσε την αποστολή μιας πλήρους ιατρονοσοκομειακής μονάδας στο Αφγανιστάν.

Πρόκειται για μια πολυπληθή και πολυδάπανη αποστολή, δεδομένου ότι μια στρατιωτική νοσοκομειακή μονάδα σε συνθήκες πολέμου δεν αποτελείται μόνο από γιατρούς, νοσοκόμους και υλικό, αλλά συνοδεύεται και από στρατιωτική δύναμη που εξασφαλίζει την ασφάλειά της. Το σημειώνουμε αυτό όχι γιατί από πολιτική άποψη έχει σημασία αν ο αριθμός των ανδρών της νέας δύναμης θα είναι μικρός ή μεγαλύτερος, αλ-

λά γιατί η κυβέρνηση εφαρμόζει πολιτική σκληρής λιτότητας. Η δημοσιονομική προσαρμογή, όμως, αφορά μόνο τις κοινωνικές δαπάνες και όχι τις δαπάνες για συμμετοχή στις ιμπεριαλιστικές εκστρατείες.

Πολιτικά δεν χρειάζεται να γράψουμε πολλά. Η κυβέρνηση Καραμανλή δεν έχει τα κότσια να πάει κόντρα στους Αμερικάνους. Ευθυγραμμίστηκε με τους ευρωπαίους στο θέμα της εκπαίδευσης του ιρακινού στρατού, αρνή-

θηκε (όπως και η πλειοψηφία των ευρωπαίων) να στείλει στρατό στο Ιράκ, δεν μπορούσε να αρνηθεί να ικανοποιήσει το αμερικάνικο αίτημα για το Αφγανιστάν. Ισως αργότερα να στείλει και τα δυο ελικόπτερα που ζήτησαν.

Κυπριακό: Απομονωμένος ο Τάσος

Με κατεβασμένα τα μούτρα έφυγε από την Αθήνα ο Κύπριος πρόεδρος Τ. Παπαδόπουλος. Μπορεί επισήμως να διακηρύχτηκε ότι η Αθήνα θα στηρίξει τις προσπάθειες της Λευκωσίας, παράγοντες του μεγάλου Μαξίμου, όμως, διαχέτευσαν στους δημοσιογράφους την ειδηση, ότι ο Καραμανλής κατέστησε σαφές στον Παπαδόπουλο πως να μην προτίθεται να του ασκήσει πίεση για να αλλάξει την τακτική του, όμως δεν είναι και διατεθειμένος -επειδή δεν μπορεί- να λειτουργήσει ως ασπίδα της Λευκωσίας, αν οι πιέσεις του «διεθνούς παράγοντα» αυξηθούν.

Με άλλα λόγια, ο Καραμανλής κατέστησε σαφές στον Παπαδόπουλο πως αν τραβήξει το σκοινί θα είναι απελπιστικά μόνος του. Στάση λογική για την Αθήνα, αν σκεφτούμε ότι ο Παπαδόπουλος εμφανίζεται να θέτει προϋποθέσεις για να συμφωνήσει σε μια επανεργονοποίηση της πρωτοβουλίας του γενικού

γραμματέα του ΟΗΕ για το Κυπριακό. Η πρώτη προϋπόθεση είναι να μην αναγνωρίζεται δικαίωμα επιδιαιτησίας στον Κόφι Ανάν ή σε οποιοδήποτε άλλο και η δεύτερη προϋπόθεση να μην υπάρξει διαδικασία δημοψηφισμάτων, αν το σχέδιο επίλυσης δεν έχει συμφωνηθεί προηγουμένως από τα δυο μέρη. Ο Παπαδόπουλος, δηλαδή, θέλει μια διαδικασία που να έχει αυτός βέτο και ο Κόφι Ανάν να μη μπορεί να παίξει κανένα ουσιαστικό ρόλο.

Πώς, λοιπόν, να του προσφέρει στήριξη σ' αυτό ο Καραμανλής, όταν ξέρει πολύ καλά ότι ο ΟΗΕ δεν πρόκειται να πάει πίσω από την προηγούμενη διαδικασία (που αναγνώριζε επιδιαιτητικό ρόλο στον Ανάν) και ότι από τουρκικής πλευράς μάλλον θα αναληφθεί πρωτοβουλία, με τη στήριξη Αμερικανών και Ευρωπαίων, που θα αναθερμαίνει την προηγούμενη διαδικασία και θα στριμώχνει τον Παπαδόπουλο στη γωνιά;

■ Δικάζεται στις Σέρρες στις 16 /02

Λευτεριά στον Πολ. Γεωργιάδη

Στις 16 Φλεβάρη ξεκινά στις Σέρρες η δίκη του Πολύκαρπου Γεωργιάδη, ο οποίος είναι φυλακισμένος στον Κορυδαλλό εδώ και 10 μήνες (από τις 17 Απριλίου 2004) και κατηγορείται για απόπειρα εμπρησμού αυτοκινήτου εταιρίας σεκιούριτι.

Από τη στιγμή της σύλληψής του ο Π. Γεωργιάδης αρνήθηκε σθεναρά τις κατηγορίες. Κατήγγειλε ότι η σύλληψή του ήταν σπλημένη, επειδή ήταν «σταμπαρισμένος» από την Ασφάλεια, επειδή είναι γνωστός αναρχικός και έχει συμμετάσχει σε πληθώρα κινητοποιήσεων του χώρου του.

Είναι προφανές, ότι έχουμε μια ακόμα προσπάθεια παραγωγής «αντιτρομοκρατικού» έργου. Η Ασφάλεια της Θεσσαλονίκης ζήτησε τη δόξα αυτής των Αθηνών και θέλησε να δείξει πως συνέλαβε έναν απ' αυτούς που ευθύνονται για μια σειρά εμπρησμούς αυτοκινήτων που είχαν γίνει στην πόλη. Κατά την εκτίμησή τους ο Γεωργιάδης είχε το προφίλ του «δράστη» που ήθελε: γνωστός αναρχικός και άνθρωπος που δεν θα δεχόταν να προχωρήσει σε αποκηρύξεις των βίαιων ενεργειών.

Συλλογικότητες του αναρχικού χώρου προχωρούν στη διοργάνωση μιας σειράς εκδηλώσεων αλληλεγγύης στον Πολύκαρπο Γεωργιάδη. Ενώσουμε κι εμείς τη φωνή μας με όσους ζητούν την απελευθέρωσή του.

γάλο αίθριο του νέου κτιρίου του Παντείου.

Καθ' όλη τη διάρκεια του Αντιτρομοκρατικού Φεστιβάλ θα λειτουργούν εκθέσεις φωτογραφίας και βιβλίου, θα γίνονται προβολές διαφανειών και βίντεο, ενώ θα λειτουργεί και το απαραίτητο μπαρ για αναψυχή.

Την ερχόμενη **Πέμπτη, 3 Φλεβάρη**, στη **1 το μεσημέρι**, οι Κινήσεις Αλληλεγγύης οργανώνουν **Συνέντευξη Τύπου** στην αίθουσα τελετών του **Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας**, για να παρουσιάσουν τα σχετικά με το Αντιτρομοκρατικό Φεστιβάλ και να αναφερθούν στη νέα δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ. Στη συνέντευξη θα παρουσιαστεί και μια προσούρα σχετικά μ' αυτή τη δίκη, το προκλητικό κατηγορητήριο και τα νομικά τερατουργήματα που τη συνοδεύουν, που έχουν ετοιμάσει οι Κινήσεις Αλληλεγγύης. Η παρουσία όλων και σ' αυτή την εκδήλωση είναι απαραίτητη.

Τέλος, την ερχόμενη **Τρίτη, 1 Φλεβάρη**, στις **8 το βράδυ**, θα γίνει στο **Πολυτεχνείο** η τελευταία **συνέλευση των Κινήσεων Αλληλεγγύης** πριν το διήμερο. Χρειάζεται μαζική παρουσία, για να δηλωθούν διαθέσιμες και να συγκροτηθούν ομάδες εργασίας για την πρακτική οργάνωση του Αντιτρομοκρατικού Φεστιβάλ. Οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι της επιτροπής που οργάνωσε μέχρι τώρα τη δουλειά δεν επαρκούν. Πρέπει να πλαισιωθούν από περισσότερο κόσμο, για να μην τρέχουμε την τελευταία στιγμή και δεν προλαβαίνουμε.

■ **Και εκτός κέντρου...**

Δεν είναι, όμως, μόνο η Αθήνα στην οποία οι

Κινήσεις Αλληλεγγύης οργανώνουν αυτό το διήμερο εκδηλώσεων. Στο χορό μπαίνουν συνιστώσες των Κινήσεων Αλληλεγγύης και εκτός κέντρου.

Σήμερα (Σάββατο, 29 Γενάρη), στις 7 το απόγευμα, οργανώνεται εκδήλωση στη **Λαμία** (στο Τ.Ε.Ε. Πλατεία Ελευθερίας) με θέμα «Αποψίλωση δικαιωμάτων, πολιτικοί κρατούμενοι και κρατική καταστολή» και ομιλητές τους Κώστα Αβραμίδη, Νίκο Γιαννόπουλο, Γιάννη Σερίφη και Σπύρο Φυτράκη.

Την επόμενη Παρασκευή (4 Φλεβάρη) ανάλογη εκδήλωση οργανώνεται στο **Αργίνο** με θέμα «Αντίσταση στη διεθνή αντιτρομοκρατική σταυροφορία - Εκτακτα δικαστήρια, νέα δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ, συλλογική ευθύνη - Πολιτικοί κρατούμενοι και κίνημα αλληλεγγύης» και ομιλητές τους Βένιο Αγγελόπουλο, Κώστα Παπαδάκη και Πέτρο Γιώτη.

Εκδηλώσεις ετοιμάζονται ακόμη στη **Θεσσαλονίκη** και το **Βόλο** (όταν έκλεινε η ύλη της «Κ» δεν είχαν φιξαριστεί ακόμα οι ημερομηνίες).

Πρέπει ακόμη να αναφέρουμε την εκδήλωση που θα γίνει την ερχόμενη Δευτέρα (31 Γενάρη) στο Πολυτεχνείο από μια σειρά πολιτικές οργανώσεις (ΣΥΝ και νεολαία ΣΥΝ, ΚΚΕ(μ-λ), ΜΕΡΑ, ΚΟΕ, Δίκτυο, ΔΕΑ, ΟΚΔΕ κ.ά.) για τη νέα δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ. Η εκδήλωση επικεντρώνεται στη νέα δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ, με ένα πλαίσιο πιο «ευρύ» απ' αυτό των Κινήσεων Αλληλεγγύης, θέτει όμως ευθέως το ζήτημα της ναζιστικής αρχής της «συλλογικής ευθύνης» και απαιτεί την αθώωση όλων των κατηγορούμενων. Απ' αυτή την άποψη συνιστά ένα μεγάλο βήμα εμπρός από δυνάμεις που είτε αδιαφόρησαν εντελώς για την τρομοϋστερία των τελευταίων χρόνων και δεν ύψωσαν καμιά αντίσταση σ' αυτή ή που -ακόμα χειρότερα- ζητούσαν να αφεθεί η ελληνική Δικαιοσύνη να κάνει απερίσπαστη το καθήκον της, όπως ο ΣΥΝ. Τέτοιες εκδηλώσεις είναι καλοδεχούμενες, γιατί διευρύνουν το μέτωπο της αντίστασης με δυνάμεις που μέχρι τώρα απουσίαζαν απ' αυτό.

■ **Πορεία στις 15 Φλεβάρη**

Οι Κινήσεις Αλληλεγγύης, κορυφώνοντας αυτή τη φάση των εκδηλώσεων με επίκεντρο τη νέα δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ, έχουν αποφασίσει τη διοργάνωση συγκέντρωσης και πορείας στην Αθήνα, την Τρίτη 15 Φλεβάρη. Δηλαδή, στην αρχή της δεύτερης εβδομάδας της νέας δίκης. Στην πορεία έχουν κληθεί να πάρουν μέρος όλες οι πολιτικές δυνάμεις που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο έχουν πάρει θέση ενάντια στην τρομοϋστερία και τις προκλήσεις που συνδέονται μ' αυτή τη δίκη.

Ανοίγει το εργασιακό - Φουντώνει η ανεργία

Σύμφωνα με δημοσιεύματα του Τύπου, ένα από τα θέματα που συζητήθηκαν στην πρόσφατη συνεργασία του Καραμανλή με την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας ήταν το εργασιακό. Ο Καραμανλής έδωσε εντολή στον Παναγιωτόπουλο να ανοίξει το ζήτημα ετοιμάζοντας σχετική νομοθετική πρωτοβουλία με αιχμές το κόστος των υπερωριών και το ελαστικό οχτάωρο.

Όπως είναι γνωστό, η προηγούμενη νομοθετική παρέμβαση σ' αυτόν τον τομέα έγινε επί υπουργίας Γιαννίτση. Τότε ήταν που ανέβηκε το κόστος των υπερωριών, προκαλώντας έντονες αντιδράσεις από τους καπιταλιστές. Στη λογική της τότε κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ δεν κυριαρχούσαν, βέβαια, φιλεργατικές προθέσεις. Μέσα στον πανικό της έκανε μια προσπάθεια μπας και αντιμετωπίσει κάπως την έκρηξη της ανεργίας και προωθήσει τη μερική απασχόληση. Γιατί, ως γνωστόν, οι ελληνικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις προτιμούν τις υπερωρίες παρά τη μίσθωση νέων εργατών, έστω και μερικής απασχόλησης. Από τότε, σταθερό ήταν το αίτημα των καπιταλιστών για επιστροφή στο προηγούμενο καθεστώς

με τις φτηνές υπερωρίες. Όσο αυτό δεν γινόταν, η πλειοψηφία απ' αυτούς αυθαιρέτως, κάνοντας ειδικές εκβιαστικές συμφωνίες με τους εργάτες για την πληρωμή των υπερωριών. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα, η εντολή του Καραμανλή προς τον Παναγιωτόπουλο είναι να γυρίσει το κόστος των υπερωριών στο 25% επί του ωρομίσθιου, από το 50% που είναι σήμερα.

Ενα άλλο θέμα στο οποίο επιμένουν οι καπιταλιστές και το οποίο δεν είχε γίνει κατορθωτό να θεσπιστεί επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, επειδή αντιδρούσε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, είναι η λεγόμενη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, με απόλυτη άσκηση του διευθυντικού δικαιώματος (δηλαδή, χωρίς να απαιτείται η συνδικαλιστική συναίνεση). Οι καπιταλιστές θέλουν να ρυθμίζουν αυθαίρετα το χρόνο εργασίας μεταξύ 6 και 10 ωρών ημερησίως, ώστε να αντιμετωπίζουν την αυξομείωση των παραγωγικών τους αναγκών, χωρίς να είναι αναγκασμένοι να πληρώνουν υπερωρίες σε κάποια χρονικά διαστήματα που έχουν φούριες ή να βλέπουν τους εργάτες «χαλαρούς» σε περιόδους που δεν έχουν παραγωγική πίεση. Μ'

αυτό τον τρόπο θα καταφέρουν να εκμεταλλευτούν ακόμα περισσότερο την εργατική δύναμη, αποθεώνοντας την εντατικοποίηση της εργασίας και μεγιστοποιώντας τα κέρδη τους.

Όπως όλα δείχνουν, η κυβέρνηση Καραμανλή αποφάσισε να προχωρήσει σ' αυτή τη ρύθμιση. Είναι μεγάλη η πίεση των καπιταλιστών, μεγάλη και η πίεση που έρχεται από την ΕΕ για προώθηση της στρατηγικής της Λισαβόνας. Είναι πολύ απειλητική η κρίση στην οποία μπαίνει ο ελληνικός καπιταλισμός, η οποία πρέπει να φορτωθεί στις πλάτες των εργαζόμενων, δίνοντας στους καπιταλιστές την ευκαιρία να ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητά τους στις συνθήκες της κρίσης.

Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Εκτός από την εντατικοποίηση της εργασίας και το ξεθώμα του εργάτη, η έκρηξη της ανεργίας. Οι ελληνικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις στην πλειοψηφία τους είναι μικρής κλίμακας. Δεν έχουν επομένως τη δυνατότητα καλής οργάνωσης της παραγωγής. Επιπρόσθετα, πολλές απ' αυτές έχουν εποχικό χαρακτήρα, που σχετίζεται με τον τουρισμό. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να «χάνει» ο καπιταλιστής

κάποιες εργατοώρες σε περιόδους που δεν έχει φούρια και να πληρώνει υπερωρίες σε εποχές φούριας ή και να προσλαμβάνει πρόσθετο εποχικό προσωπικό. Με τη νέα ρύθμιση θα μπορεί να κάνει λάστιχο το ωράριο και έτσι να γλιτώνει τις υπερωρίες και κάποιες εποχικές θέσεις εργασίας, επειδή οι εργάτες θα του «χρωστάνε» ώρες από το προηγούμενο χρονικό διάστημα. Έτσι, με την υπερεντατικοποίηση και τη μετατροπή του ωραρίου σε λάστιχο, οι θέσεις εργασίας θα λιγοστεύουν και η ανεργία θα γνωρίσει νέες δόξες. Αν δεν ήταν έτσι, δεν θα είχαν κανένα λόγο οι βιομήχανοι να επιμένουν τόσο πολύ και επί τόσα χρόνια σ' αυτή τη ρύθμιση.

Αν το δούμε βαθύτερα αυτό το ζήτημα, θα φτάσουμε στο συμπέρασμα, ότι οι καπιταλιστές θέλουν να μετατρέψουν τον εργάτη σε πρώτη ύλη. Σε αναλώσιμο προϊόν, χωρίς ανθρωπίνη διάσταση. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, όμως, και πόσο έδαφος έχει χάσει το εργατικό κίνημα, για να έχει φτάσει σήμερα να συζητά κατακτήσεις για τις οποίες χύθηκε αίμα στο παρελθόν. Αντί να πάμε προς ένα κανονικό 7ωρο-35ωρο, βαδίζουμε προς το 10ωρο.

Σε διαρκή ομηρία οι συμβασιούχοι

Με το γνωστό περισπούδαστο ύφος του ο υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης Πρ. Παυλόπουλος διαβεβαιώνει σε όλους τους τόνους, ότι το Προεδρικό Διάταγμα του για τους συμβασιούχους δεν έχει κανένα νομικό πρόβλημα και πως η πρόσφατη απόφαση της ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου αφορά μόνο το νόμο Σκανδαλίδη και δεν έχει καμιά σχέση με τη δική του ρύθμιση.

Όντως, η απόφαση του ΕΣ αφορά το νόμο Σκανδαλίδη, όμως σημασία δεν έχει η απόφαση αλλά το σκεπτικό της. Αυτό το σκεπτικό, λοιπόν, αναφέρει ρητά, ότι μετά την τελευταία αναθεώρηση του Συντάγματος (2001) είναι αντισυνταγματική κάθε μετατροπή σύμβασης ορισμένου χρόνου ή έργου σε σύμβαση αορίστου χρόνου. Επομένως, κάποια στιγμή θα φτάσει και το ΠΔ Παυλόπουλου στο Ελεγκτικό Συνέδριο και το σκεπτικό θα είναι το ίδιο: Δεν εγκρίνουμε την πληρωμή του τάδε ή των τάδε υπαλλήλων, επειδή ήταν συμβασιούχοι έργου ή ορισμένου χρόνου και οι συμβάσεις τους μετατράπηκαν σε αορίστου χρόνου το 2005, πράγμα που αντίκειται στο Σύνταγμα. Τί θα γίνει τότε; Οι συμβασιούχοι θα μείνουν με... τη σύμβαση στο χέρι και η υπόθεση θα παραπεμφθεί στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, επειδή θα υπάρχει διχογνωμία ανάμεσα στο ΕΣ και το ΣτΕ που ήδη έχει κρίνει το ΠΔ Παυλόπουλου συνταγματικό. Οι συμβασιούχοι, δηλαδή, θα γίνουν άθυρμα ανάμεσα στους δικαστικούς μηχανισμούς του αστικού κράτους.

Και γιατί όλ' αυτά; Επειδή η κυβέρνηση προτίμησε (σκόπιμα) να λύσει το θέμα (όπως το έλυσε και στην έκταση που το έλυσε) με ένα ΠΔ και όχι φέρνοντας στη Βουλή ένα νομοσχέδιο, που θα το ψήφιζε το σύνολο των βουλευτών (ήταν εκφρασμένη η θέληση όλων των κομμάτων) και επομένως θα έφερνε σε δύσκολη θέση οποιονδήποτε δικαστικό μηχανισμό. Πολιτικό είναι το ζήτημα και όχι νομικό.

Πέρα απ' αυτό, όμως, οι συμβασιούχοι -ακόμα και αυτοί που αναμένουν την τακτοποίησή τους με βάση το ΠΔ Παυλόπουλου- εξακολουθούν να τελούν σε καθε-

στώς ομηρίας και να γυρίζουν από δικηγόρο σε δικηγόρο. Το ΑΣΕΠ έχει προχωρήσει στην εξέταση αρκετών φακέλων και έχει αποφανθεί για αρκετούς συμβασιούχους που πληρούν τις προϋποθέσεις του ΠΔ. Όμως, ο Παυλόπουλος απαγόρευσε την τμηματική ανακοίνωση των αποφάσεων του ΑΣΕΠ, ζητώντας να ανακοινωθούν τα αποτελέσματα όλα μαζί.

Γιατί αυτό; Προφανώς, επειδή θέλει να δει τον συνολικό αριθμό, για να δει πώς θα αντιμετωπίσει μετά το πρόβλημα της μετατροπής των συμβάσεων. Γιατί η έγκριση του ΑΣΕΠ δεν σημαίνει και αυτόματη μετατροπή της σύμβασης. Για να γίνουν οι συμβάσεις αορίστου χρόνου, θα πρέπει να έχουν προκηρυχθεί και ισάριθμες οργανικές θέσεις. Ο Παυλόπουλος δεσμεύτηκε ότι θα τις προκηρύξει όλες, αλλά ξέρουμε πόση αξία έχουν οι δεσμεύσεις αυτής της κυβέρνησης. Αν οι εγκρίσεις που θα δώσει το ΑΣΕΠ είναι πάρα πολλές, θα έχουμε νέα υπαναχώρηση της κυβέρνησης και κάποιοι συμβασιούχοι θα περιμένουν -άγνωστο πόσο- μέχρι να τακτοποιηθούν σε θέσεις αορίστου χρόνου.

Ακόμα και αν δεν υπαναχωρήσει η κυβέρνηση, επειδή ο αριθμός των εγκρίσεων του ΑΣΕΠ θα είναι μέσα στα όρια που η ίδια έχει κατά νου, και πάλι θα χαθεί χρόνος μέχρι να προκηρυχθούν οι οργανικές θέσεις. Ενώ αν οι εγκρίσεις του ΑΣΕΠ δίνονταν στη δημοσιότητα τμηματικά, η κυβέρνηση θα ήταν υποχρεωμένη να προκηρύξει και τις οργανικές θέσεις και για κάποιον κόσμο θα τελείωνε η ομηρία.

Στο μεταξύ, κάποιες συμβάσεις ορισμένου χρόνου ή έργου τελειώνουν και συμβασιούχοι που πληρούν τις προϋποθέσεις μονιμοποίησης μένουν ξεκρέμαστοι. Κάποιοι φεύγουν από τη δουλειά και περιμένουν τότε θα δείξει ο Παυλόπουλος να ολοκληρώσει τη συγκέντρωση των εγκρίσεων του ΑΣΕΠ για να ξαναπάσουν δουλειά ως αορίστου χρόνου. Από άλλους ζητείται να υπογράψουν νέες συμβάσεις, με διαφορετικό αντικείμενο από αυτό των προηγούμενων συμβάσεών τους, και τρέχουν σε δικηγόρους για να τους πουν μήπως κρύβεται καμιά παγίδα πίσω απ' αυτό. Κόλαση!

Πορεία για τον Ταϊλάν

Σε νέα συγκέντρωση και πορεία για την απελευθέρωση και τη μη έκδοση του Κούρδου αγωνιστή Σινάν Μπαζκούρτ (Ταϊλάν) καλεί η επιτροπή φορέων και οργανώσεων. Η πορεία θα γίνει στις 10 Φλεβάρη.

Σε συνέλευση Τύπου, που δόθηκε την περασμένη Τετάρτη, κλήθηκαν όσοι έχουν εκδηλώσει μέχρι τώρα τη συμπαράστασή τους να την κλιμακώσουν, γιατί ο υπουργός Δικαιοσύνης, μολοντί δηλώνει ότι δικάζεται θετικά υπέρ της μη έκδοσης του Κούρδου αγωνιστή, κωλοσιεργεί και δεν δίνει στη δημοσιότητα την απόφασή του. Έτσι, ο Ταϊλάν παραμένει εδώ και 10 μήνες στη φυλακή, χωρίς να έχει διαπράξει κανένα αδίκημα στη χώρα μας. Η επιτροπή έχει ζητήσει νέα συνάντηση με τον υπουργό Δικαιοσύνης, προκειμένου να ασκήσει πίεση για να τερματιστεί αυτή η κατάσταση και να αποφυλακιστεί ο Ταϊλάν.

■ Εγκύκλιος Παυλόπουλου

Ασφυξία στις προσλήψεις

Ασφυκτικό καθεστώς στις προσλήψεις προσωπικού σε υπουργεία και εποπτευόμενους φορείς επιβάλλει η κυβέρνηση, με εγκύκλιο του αρμόδιου υπουργού Π. Παυλόπουλου. Ο Παυλόπουλος απευθύνεται στους συναδέλφους του με την προειδοποίηση ότι δεν θα γίνει δεκτό κανένα αίτημα για προσλήψεις, αν δεν έχει υποβληθεί σχετικό αίτημα για όλες τις προσλήψεις του 2005 μέχρι τις 31 Γενάρη. Μετά από αυτή την ημερομηνία κανένα αίτημα για προσλήψεις δεν θα γίνεται δεκτό.

Ο Παυλόπουλος συνιστά στους συναδέλφους του να αξιοποιήσουν τη δυνατότητα που τους παρέχει ο νόμος και να εκδίδουν Προεδρικά Διατάγματα για ανακατανομή κενών θέσεων σε υφιστάμενους κλάδους, ώστε να ελαχιστοποιήσουν τις προσλήψεις νέου προσωπικού.

Επίσης, προτείνεται στους υπουργούς «για εργασίες που μπορεί να ανατεθούν σε συνεργεία, όπως καθαριότητα, να μη ζητείται η πλήρωση των αντίστοιχων κενών θέσεων». Βλέπετε, μια διορισμένη καθαρίστρια θα πληρώνεται κανονικά μισθό και ένσημα,

■ Μπουμπουκάκια

Δεν μπορούμε με τίποτα να πιστέψουμε ότι ο «κολλητός» του Χριστόδουλου, μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος Θεόκλητος, και ένας άλλος «κολλητός», πρόσφατα παραιτηθείς από την αρχιεπισκοπή, με το όνομα (και πράγμα) Κολοσούσας συνελήφθησαν σε κωλόμπαρο των Τρικάλων από τους μπάτσους, ντυμένοι με κανονικά ρούχα φυσικά και μεταφέρθηκαν στο Τμήμα ως ύποπτοι διακίνησης ναρκωτικών. Ναρκωτικά αποκλείεται να διακινούσαν οι δυο ιερομόνοι. Για άλλη δουλειά πρέπει να είχαν πάει στο κωλόμπαρο.

Ωραία και διασκεδαστικά όλ' αυτά και τα απολαμβάνουμε καθώς αποκαλύπτονται το ένα μετά το άλλο, όμως μη πέσουμε στη λούμπα να πιστέψουμε ότι τα κυκλώματα στο σύστημα απονομής δικαιοσύνης αφορούσαν μόνο κάποιους ρασοφόρους, κάποιους δικαστές και κάποιους μεγαλοδικηγόρους. Δηλαδή καπιταλιστές ή ανθρώπους του λεγόμενου υποκόσμου δεν αφορά;

ενώ μια εργολαβία και τον εργολάβο θα βολέψει και με εργάτες ανασφάλιστους και κακοπληρωμένους θα διεκπεραιωθεί.

Κατά τα άλλα, η κυβέρνηση της ΝΔ ενδιαφέρεται για τη μείωση της ανεργίας.

Στις 29 Απρίλη του 2004 δημοσιεύτηκε ο κανονισμός 854/2004 του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου και του συμβουλίου, «για τον καθορισμό ειδικών διατάξεων για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προέλευσης που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο». Ο κανονισμός αυτός θα αρχίσει να εφαρμόζεται στις 25 χώρες της ΕΕ από την 1η Γενάρη του 2006. Με την εφαρμογή αυτού του κανονισμού υποχρεώνονται οι πτυχιούχοι κτηνίατροι να δίνουν εξετάσεις σε ένα πολύ ευρύ φάσμα ύλης, προκειμένου να μπορούν να διοριστούν στο δημόσιο.

Το 1997 ο πρώην υπουργός Παιδείας Γ. Αρσένης, προκειμένου να καταργήσει την επετηρίδα, μέσω της οποίας γίνονταν οι διορισμοί (για να ξεχαρβαλώσει τις εργασιακές σχέσεις στους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης), πρόβαλε το επιχείρημα ότι η μακρόχρονη παραμονή τους στην επετηρίδα τους καθιστά ανίκανους και γι' αυτό θα πρέπει να γίνονται εξετάσεις (εξετάσεις απομνημόνευσης που διαρκούν δύο ημέρες) για να επιλεγούν οι «καλύτεροι». Στην αρχή έφραξαν το παραμύθι πολλοί νέοι πτυχιούχοι των καθηγητικών σχολών, οι οποίοι έσπευσαν να λάβουν μέρος στις εξετάσεις του ΑΣΕΠ, αδιαφορώντας για τις συγκρούσεις που γίνονταν σ' όλη την Ελλάδα έξω από τα εξεταστικά κέντρα. Με την πάροδο του χρόνου άρχισε να γίνεται φανερό και

■ **Οι πτυχιούχοι κτηνίατροι θα δίνουν υποχρεωτικά εξετάσεις για να διοριστούν στο δημόσιο**

Απαξιώνονται τα πτυχία

στους νέους απόφοιτους των καθηγητικών σχολών, ότι με το νέο αυτό σύστημα προσλήψεων επιδιωκόταν το ξεχαρβάλωμα των εργασιακών τους σχέσεων.

Τώρα, το συμβούλιο υπουργών Γεωργίας των 15 κυβερνήσεων της ΕΕ (από ελληνικής πλευράς παρών ήταν ο πρώην υπουργός Γεωργίας Γ. Δρυς) αποφάσισε ότι οι πτυχιούχοι κτηνίατροι θα πρέπει από το Γενάρη του 2006 να δίνουν εξετάσεις (απομνημόνευσης πάντα) σε ένα ευρύ φάσμα γνώσεων και να πετύχουν σ' αυτές, προκειμένου να θεμελιώσουν δικαίωμα διορισμού στο δημόσιο. Με τη ρύθμιση αυτή οι υπουργοί Γεωργίας ουσιαστικά απαξιώνουν τις αποκτούμενες γνώσεις στις κτηνιατρικές πανεπιστημιακές σχολές και καταργούν το πτυχίο.

Παραθέτουμε τα σχετικά αποσπάσματα από τον κανονισμό αυτό:

«1. Η αρμόδια αρχή (σ.σ. η Γενική Διεύθυνση Κτηνιατρικής του υπουργείου Γεωργίας στην Ελλάδα) δύναται να διορίζει ως επίσημους κτηνίατρος (σ.σ. επίσημος κτηνίατρος, σύμφωνα με τον κανονισμό αυτό, είναι ο δημόσιος υπάλληλος που διενεργεί τους

ελέγχους) μόνο τους κτηνίατρος που έχουν επιτύχει σε εξετάσεις οι οποίες πληρούν τις απαιτήσεις της παραγράφου 2.

2. Η αρμόδια αρχή υποχρεώνεται να διοργανώνει τις εξετάσεις. Σκοπός των εξετάσεων είναι να βεβαιωθεί η γνώση των ακόλουθων θεμάτων στο μέτρο που απαιτείται ανάλογα με το ιστορικό και τα προσόντα του κτηνίατρο...». Στη συνέχεια γίνεται αναλυτική περιγραφή ενός ευρέως φάσματος αντικειμένων, που η απαρτίωσή τους καλύπτει μια ολόκληρη δακτυλογραφημένη σελίδα. Αντιλαμβάνεστε πόσες χιλιάδες σελίδες πρέπει να απομνημονεύσει ένας πτυχιούχος κτηνίατρος για να πάει να δώσει εξετάσεις και να επιτύχει σ' αυτές.

Κανέναν σοβαρό άνθρωπο δεν θα διαφωνήσει με την άποψη ότι οι εξετάσεις απομνημόνευσης δεν οδηγούν στην κατάκτηση της γνώσης και στην εμπέδυσή της. Ζητημάτων που διαπραγματεύεται αυτό το ευρύ φάσμα αντικειμένων, αλλά το μόνο που καταγράφουν είναι η ικανότητα απομνημόνευσης, που είναι ανεπτυγμένη στις νεαρότερες ηλικίες. Και οι ίδιοι οι εμπνευστές της ρύθμισης αυτής γνωρίζουν πολύ κα-

λά, ότι το μόνο που θα πετύχουν μ' αυτή είναι να κάνουν πολύ δύσκολη την πρόσβαση των πτυχιούχων κτηνίατρων στο δημόσιο, στον οποίο έτσι κι αλλιώς ήταν και είναι περιορισμένος ο αριθμός αυτών που προσκλαμβάνονται.

Τα πράγματα προικνίζονται ακόμη πιο δύσκολα από τη στιγμή που οι κυβερνήσεις των χωρών της ΕΕ έχουν ως πρώτιστο μέλημά τους την αποκόμιση ανώτατων κερδών από τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις του διατροφικού τομέα, ενώ την προστασία της δημόσιας υγείας την θεωρούν αντιπαραγωγική και φροντίζουν να μειώνουν το κόστος. Εισάγοντας με τον κανονισμό αυτό το θεσμό του επίσημου βοηθού, αποσκοπούν στην παραπέρα μείωση του αριθμού των επίσημων κτηνίατρων που θα διορίζουν στο δημόσιο.

Με το πολυνομοσχέδιο που κυκλοφορεί ανεπίσημα η κυβέρνηση της ΝΔ προσπαθεί να εισάγει το θεσμό του εγκεκριμένου κτηνίατρο, που θα δουλεύει ως ιδιώτης και με παρτάιμ σύστημα (αυτό ανοίγει το δρόμο σε πελαταικές σχέσεις κτηνίατρου και επιχειρηματία και σε ελέγχους της

πλάκας), θεσμό που λειτουργεί εδώ και χρόνια σε πολλές χώρες της ΕΕ. Ο θεσμός του εγκεκριμένου κτηνίατρου θα καθιστά περιττή την πρόσληψη του απαραίτητου αριθμού επίσημων κτηνίατρων, από τη στιγμή που το σύστημα του ελέγχου των τροφίμων στηρίζεται στον λεγόμενο αυτοέλεγχο των επιχειρηματιών, που θεωρούνται φερέγγυα πρόσωπα, ενώ ο εξωτερικός έλεγχος από τον επίσημο κτηνίατρο θεωρούνταν και θεωρείται ως πάρεργο και ευκαιριακός.

Από τον Απρίλη του 2004 που ο κανονισμός 854 δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα της ΕΕ πέρασαν 9 μήνες και η ΠΕΚΔΥ (Πανελλήνια Ένωση Κτηνίατρων Δημοσίων Υπαλλήλων) δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να ενημερώσει τους νυν φοιτητές των κτηνιατρικών σχολών και αυριανούς συναδέλφους τους για το έγκλημα που διαπράττεται σε βάρος τους. Δεν τους ενημερώνει σκόπιμα, γιατί γνωρίζει ότι αυτοί θα αντιδράσουν. Θέλει να αιφνιδιασθούν για να μη μπορέσουν να αντιδράσουν μαζί και οι φοιτητές των κτηνιατρικών σχολών. Η ΠΕΚΔΥ δεν είναι απλά ένα γραφειοκρατικό όργανο, αλλά είναι κομμάτι της εξου-

σίας και έχει πρόεδρο τον ανεκδιήγητο προϊστάμενο της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας.

Εδώ και μερικά χρόνια έχει καθιερωθεί ο θεσμός της 12μηνιας πρακτικής άσκησης για όλους τους γεωτεχνικούς. Θα μπορούσαν κάλλιστα οι υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας και οι εποπτευόμενοι απ' αυτό φορείς να βοηθήσουν τους νεαρούς πτυχιούχους γεωτεχνικούς να αποκτήσουν αυτές τις γνώσεις και να μην χρειάζονται εξετάσεις. Στην δωδεκάμηνη πρακτική τους άσκηση πολύ λίγα μαθαίνουν, χωρίς να ευθύνονται οι ίδιοι γι' αυτό. Την ευθύνη γι' αυτό δεν τη φέρουν μόνο οι διευθυντές, γιατί η μερικοποίηση στο αντικείμενο εργασίας είναι δεδομένη από το σύστημα και δεν αποτελεί επιλογή του διευθυντή. Βάλτε τώρα και τη μερικοποίηση των φοιτητών μέσω της εξειδίκευσης στα πανεπιστήμια και βγάλτε τα συμπεράσματά σας.

Οι φοιτητές των κτηνιατρικών σχολών πρέπει να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους για να μη περάσει αυτή η ανηθροική ρύθμιση που καταργεί τα πτυχία τους.

■ **Ασύδοτη η επέκταση των βιομηχανιών**

Περιβαλλοντικό σκάνδαλο

Ένα από τα πιο παλιά αιτήματα των καπιταλιστών, η «απλοποίηση» των διαδικασιών για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας και για την επέκταση των μεταποιητικών επιχειρήσεων, ικανοποιείται με σχέδιο νόμου που παρουσίασε ο υπουργός Ανάπτυξης Δ. Σιούφρας. Το πρόσχημα που συνοδεύει όλα τα παρόμοια νομοθετήματα είναι στάνταρ και ο Δ. Σιούφρας δεν απέφυγε την πεπατημένη. Στόχος είναι -είπε- η τόνωση της επιχειρηματικότητας, η προσέλκυση ξένων επενδύσεων, η αύξηση της παραγωγικότητας και η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας.

Η ουσία του νομοσχεδίου αποτυπώνεται ανάγλυφα στο άρθρο 28, που προβλέπει τα εξής:

«Με κοινή απόφαση των υπουργών Ανάπτυξης, Οικονομίας και Οικονομικών και περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων μπορεί να χορηγηθεί άδεια εγκατάστασης για ίδρυση νέων μονάδων ή για επέκταση ή εκσυγχρονισμό υφιστάμενων μονάδων, για την πραγματοποίηση ιδιαίτερα σημαντικών για την Εθνική Οικονομία παραγωγικών επενδύσεων, οι οποίες αφορούν σε εγκατά-

σταση, επέκταση και εκσυγχρονισμό των μονάδων αυτών, κατά παρέκκλιση του νόμου αυτού ή άλλων νόμων, εφόσον από τη διαδικασία Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων δεν προκύπτει αποδεδειγμένα ότι επιβαρύνονται ουσιαστικά τα περιβαλλοντικά δεδομένα».

Οι υπογραφές τριών υπουργών, λοιπόν, θα είναι αρκετές για να συντελούνται τα πιο ειδικά περιβαλλοντικά εγκλήματα. Για να επεκτείνονται μεγάλες βιομηχανίες ακόμα και στην υπερκορεσμένη Αττική και στο Θριάσιο πεδίο που έχει καταστεί λεκάνη δηλητηριωδών αερίων. Κατά παρέκκλιση οποιουδήποτε νόμου. Τρεις υπουργοί θα μπορούν να παρακάμπτουν κάθε νόμο (ας σημειωθεί ότι αρκετές νομικές διατάξεις βγήκαν ύστερα από πολύχρονους αγώνες κατοίκων και περιβαλλοντιστών) για το καλό της βιομηχανίας. Είναι περιττό να σημειώσουμε πως η αναφορά στους περιβαλλοντικούς όρους είναι ένας καταξοσκισμένος φερετζές που δεν μπορεί να κρύψει τίποτα. Εκείνο το «ουσιωδώς» βγάζει μάτια. Τι σημαίνει «ουσιωδώς επίπτωση» στο περιβάλλον; Με τί μέτρο θα

τη μετρήσουν αν είναι ουσιώδης ή μη ουσιώδης; Και ποιος θα είναι αυτός που θα μετρήσει την επίπτωση; Ούτε καν κάποιο επιστημονικό όργανο, αλλά τρεις υπουργοί, που δεν διατάζουν να δηλώσουν πως στόχος τους είναι η «τόνωση της επιχειρηματικότητας». Υπάρχει περίπτωση να κάνει μια αίτηση για επέκταση η «Πετρόλα» του Λάτση και να μη την εγκρίνουν κατά παρέκκλιση του νόμου;

Στο όνομα της ενίσχυσης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων το νομοσχέδιο προβλέπει και μια σειρά άλλα μέτρα, όπως η μείωση σε 8 από 20 των δικαιολογητικών για την άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας, η κατάργηση της διπλής αδειοδότησης των επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος, η κατάργηση της άδειας για επιχειρήσεις με κινητήρα ισχύος 4KW ή 8 KW θερμικής ισχύος κ.λπ.

Γενικώς, οι καπιταλιστές μπορούν να κάνουν ό, τι θέλουν και όπου επιθυμούν. Η κυβέρνηση θα λειτουργεί ως ασπίδα τους ακόμα και έναντι των νόμων του κράτους. Κάθε προσπάθεια όρθωσης νομικών εμποδίων στην ασυδοσία τους θα παρακάμπτει με τρεις υπογραφούλες.

■ **Μιχαηλίδης**

Πήρε τα λεφτά και φεύγει

Ήδη η ιστορία. Άλλως ένας καπιταλιστής έστησε μια επιχείρηση, τσέπωσε μπόλικο παραδάκι με τη μορφή επιδοτήσεων και κινήτρων και τώρα βάζει λουκέτο στο εργοστάσιο, πετάει στο δρόμο απλήρωτους τους εργάτες και θέλει να κουβαλήσει τα μηχανήματα στη βαλκανική ενδοχώρα, όπου τα τρισάθλια μεροκάματα του δίνουν μεγαλύτερα περιθώρια κέρδους.

Ο λόγος για το καπνεργοστάσιο του Μιχαηλίδη στην Ξάνθη, που απασχολεί εποχικά περίπου 700 καπνεργάτες. Το καπνεργοστάσιο λειτουργεί από το 1988. Μέσα σ' αυτά τα 16 χρόνια ο Μιχαηλίδης αρμέγει συνεχώς την κρατική αγελάδα. Πότε για τον εκσυγχρονισμό του μηχανολογικού εξοπλισμού, πότε για τον εκσυγχρονισμό των υποδομών και πότε για την πρόσληψη προσωπικού μέσω ΟΑΕΔ. Μέχρι τώρα, το 12% της μισθοδοσίας των εργατών καταβαλλόταν από τον ΟΑΕΔ.

Ονας έξυπνος καπιταλιστής, άρχισε να απλώνεται στα Βαλκάνια. Εφτιαξε καπνεργοστάσιο στην Τουρκία, στη Βουλγαρία και στη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Αποφάσισε, λοιπόν, να κλείσει το

καπνεργοστάσιο στην Ξάνθη και να μεταφέρει τα μηχανήματα στα Σκόπια. Στους εργάτες, όμως, είτε πως θα τα μεταφέρει στη μονάδα που έχει στο Πολύκαστρο του Κιλκίς. Οι εργάτες δεν έχασαν το παραμύθι. Τους χρωστάει απλήρωτες υπερωρίες, έχουν να πάρουν αύξηση από το 1999, να τους πετάξει και στο δρόμο πάλι πολύ. Αρχισαν τις 24ωρες απεργίες και από την περασμένη Δευτέρα προχώρησαν και σε κατάληψη του εργοστασίου, για να αποτρέψουν τη μεταφορά των μηχανημάτων.

■ **Συγκεντροποίηση κεφαλαίου και στο χώρο των μελετών**

Μετά τη συγκεντροποίηση στο χώρο των κατασκευαστικών εταιριών (έργο Λαλιώτη, αν θυμάστε) ήρθε η ώρα για συγκεντροποίηση και στο χώρο των μελετητικών γραφείων. Το νομοσχέδιο που συζητήθηκε αυτή την εβδομάδα στη Βουλή έρχεται σαν λογική συνέχεια του νόμου για τον τρόπο ανάθεσης των δημόσιων έργων. Εκατοντάδες μικρά γραφεία μελετητών μηχανικών θα βγουν έξω από τις μελέτες του Δημοσίου. Θα επιβιώσουν μόνο μεγάλα μελετητικά γραφεία, που εργάζονται με μισθωτούς μηχανικούς και έχουν τη δύναμη να πάρουν τις σοβαρές μελέτες.

Όσο για τους νέους μηχανικούς που μπαίνουν τώρα ή θα μπουν στο μέλλον το επάγγελμα, αυτοί θα πρέπει να ξεχάσουν οποιαδήποτε φιλοδοξία. Η πλειοψηφία τους θα οδηγηθεί σε θέση μισθωτής εργασίας στα μεγάλα γραφεία και κάποιοι θα επιβιώνουν με τις μικρές ιδιωτικές μελέτες.

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Τελικά, το καρκίνωμα των «μεμονωμένων περιστατικών» έκανε μετάσταση και στο χώρο της δικαιοσύνης.

* Πάντως, είχαμε πέντε μεμονωμένα περιστατικά την περασμένη βδομάδα, σε Θεσσαλονίκη και Σέρρες. Δύο αστυνομικοί, δύο ειδικοί φρουροί κι ένας υπαξιωματικός του λιμενικού συνελήφθησαν για όπλα και ναρκωτικά.

* Πάνε περισσότερα από δύο χρόνια από τότε που νομάρχης κ. Ψωμιάδης, έλεγε ότι δ' αναλάβει τη σωτηρία της λίμνης Κορώνειας. Μόλις πριν λίγο καιρό εγκρίθηκε ένα σχέδιό του, για να πάρει 80 εκατομμύρια ευρώ από την ΕΕ (κάτι που δεν συνεπάγεται και λύση αναγκαστικά, τουλάχιστον όχι για τη λίμνη). Και τώρα, δηλώνει πως η αποκατάσταση αρχίζει, με 10 εκατομμύρια ευρώ από αλλού, από το ταμείο δημοσίων επενδύσεων. Μόνο που πριν μια βδομάδα, η Ελλάδα παραπέμφθηκε στο ευρωδικαστήριο για το θέμα της λίμνης...

* Μην ξεχάσετε να περάσετε από την αμερικανική πρεσβεία αύριο, για να στείλετε ευχές στον Μιρ Ντικ Τσέινι που κλείνει τα 64.

* Αν κάτσει η ιστορική συγκυρία, οι μαθητές του μέλλοντος θα έχουν να μαθαίνουν για δύο στρατηλάτες που εκστράτευσαν κατά των Περσών, περνώντας αμφότεροι μια βόλτα από Ιράκ και Αφγανιστάν: Τον Μπους και τον μπούστη.

* Σήμερα έχουμε λαϊκή στη γειτονιά. Αντε πάλι να κάνεις ανάληψη για να πάρεις πολύτιμα ζαρζαβατικά και άλλα είδη και να τα μεταφέρεις σπίτι (όλα αυτά τη συνοδεία security, γιατί είναι πολλά τα λεφτά και ανεκτίμητα τα είδη).

* 23 παραπομπές στο ευρωδικαστήριο μετράει αυτό τον καιρό η Ελλάδα. Σε τρεις περιπτώσεις έχει καταδικαστεί αλλά δεν συμμορφώθηκε ακόμη, σε άλλες τρεις έχει καταδικαστεί πρόσφατα, ενώ αναμένεται η εκδίκαση των υπόλοιπων 17. Ανάμεσά τους και η υπόθεση της Κορώνειας (λέμε παραπάνω).

* Πενήντα εργαζόμενοι στον «Παρατηρητή» (εκδοτική εταιρία της Θεσσαλονίκης, με ραδιόφωνο κι απόπειρα τηλεόρασης παλιότερα) προχώρησαν σε επίσκεψη εργασίας και ζητούν τα δεδουλευμένα τους (κάτι μήνες). Η ίδια ιστορία, παντού. Γιατί δεν κάνουν αυτό που έκαναν άλλοι «συνάδελφοι»; Να βρουν ψώνια και κορόιδα που θα δουλεύουν τζάμπα, φτύνοντας το αίμα που χύθηκε για να μπορούν αυτοί να ποδοπατούν ελεύθερα κάθε κεκτημένο και κάθε έννοια αξιοπρέπειας.

* Σε ορισμένες πόλεις της Ολλανδίας καταργήθηκαν τα φανάρια κι ο καθένας οδηγεί ή περπατά με δική του ευθύνη! Αποτέλεσμα: Μειώθηκαν τα μοτολιχαρίσματα, το άγχος των οδηγών και τα ατυχήματα, σύμφωνα με τα πρώτα στοιχεία. Φαντάζεστε να γίνει κάτι τέτοιο στην Ψωροακασταίνα;

* Στα θρανία οι ταξιτζήδες! Σύμφωνα με απόφαση του συνδικάτου τους, μέσα σε δύο χρόνια θα πρέπει όλοι να έχουν παρακολουθήσει 40 ώρες εκπαίδευσης, που περιλαμβάνει μαθήματα αγωγής, συμπεριφοράς, κανονισμών λειτουργίας των ταξί και αγγλικών. Καιρός δεν ήταν;

* Πώς τον είπε ο Πάγκαλος τον Προκόπη; Φαυλόπουλο. Πολύ καλό!

* Εξακολουθούν, όπως κάθε χρόνο, να κόβονται οι βασίλοπιτες συλλόγων, φορέων, βουλευτών κλπ. παρότι πλησιάζουμε προς την περίοδο του καρναβάλου.

* Είναι μέρες που κυκλοφορείς στη Θεσσαλονίκη κι αναρωτιέσαι αν κάτι συμβαίνει. Περιπολικά, κλούβες και όργανα παντού. Τελικά, βλέπεις πως δεν συμβαίνει τίποτα και αφήνεσαι στην αγκαλιά μιας μακάριας αίσθησης ασφάλειας, έτσι καθώς βαδίζεις στους άλλοτε επικίνδυνους δρόμους. Κείνη την ώρα ονειροπολείς, σου 'ρχεται να γράψεις ποιήματα, να ερωτευθείς, να γίνεις ένα με τις ειρηνικές εικόνας και το αίσθημα μακαριότητας που βασιλεύουν γύρω. Αχ, τι όμορφα!

* «Χτυπήστε ευθεία, χτυπήστε την καρδιά. Μέσα σ' αυτόν τον λευκό κύκλο των νεκρών, μέσα στη σιωπή, κάποιος τουλάχιστον να ουρλιάξει» (Σαλβατόρε Κουαζιμόντο - «Χιόνι»).

Κοκκινোসκουφίτσα

Μπάχαλο και κάτι παραπάνω στα Νοσοκομεία

Ο υπουργός Υγείας Ν. Κακλαμάνης, ένας από τους πιο σοβαρούς πολιτικούς της κυβερνητικής παράταξης, βρίσκεται ένα βήμα πριν την πλήρη γελοιοποίησή με το νέο σύστημα εφημεριών που έχει επιβάλει στα νοσοκομεία και το οποίο προσπαθεί να υποστηρίξει με αυταρχικό τρόπο, νομιζοντας ότι κάτι μπορεί να καταφέρει. Δεν είναι ο πρώτος. Είχε προηγηθεί ο Αλ. Παπαδόπουλος που έσπασε τα μούτρα του και για ένα διάστημα βρέθηκε εκτός πολιτικής, καθώς τον άδειασε ο ίδιος ο Σημίτης.

Ο Κακλαμάνης, όπως και ο προκάτοχός του, νομίζει ότι το σύστημα εφημεριών είναι κάτι σαν το σύστημα αναμονής στις τράπεζες και πως οι ασθενείς που προσέρχονται στα νοσοκομεία είναι σαν τους μικροκαταθέτες που παίρνουν το χαρτάκι που ορίζει τη σειρά τους στα γκισέ των τρα-

πέζων. Τι θα κάνει, όμως, ένα νοσοκομείο όταν θα του πάει ένας ασθενής με ιδιωτικό μέσο και δεν έχει κρεβάτι; Θα φωνάξει ασθενοφόρο για να τον στείλει σε άλλο νοσοκομείο; Κι αν πρέπει επειγόντως να νοσηλευτεί ο ασθενής;

Αυτό ακριβώς συνέβη στο «Αγία Ολγα» και είναι προς τιμήν του διευθυντή της Α' Παθολογικής Κλινικής που έβαλε ασθενείς σε ράντζα, αντί να τους ξαποστείλει σε άλλα νοσοκομεία, υποβάλλοντάς τους σε ταλαιπωρία. Ο Κακλαμάνης βγήκε στα «παράθυρα» για να καταγγείλει σαμποτάρισμα του νέου συστήματος, όμως οι γιατροί αποκάλυψαν ότι στην εφημερία της 30ής Γενάρη το νοσοκομείο είχε 30 ράντζα και τα είχε με εντολή του Συντονιστικού Οργάνου Τομέα Υγείας (ΣΟΤΥ), δηλαδή του οργάνου που έχει συστήσει το υπουργείο για να ρυθμίσει τη ροή των ασθενών στα

εφημερεύοντα νοσοκομεία, ώστε να εξαφανιστούν (υποτίθεται) τα ράντζα.

Το πρόβλημα των ράντζων δεν είναι τεχνικό, για να λυθεί με μεθόδους «φαινομένων αναμονής», όπως επιχειρούν οι φωστήρες του υπουργείου Υγείας. Οφείλεται πρωτίστως στον όγκο των ασθενών και στην αδυναμία των νοσοκομείων να ανταποκριθούν λόγω έλλειψης προσωπικού. Στο «Αγία Ολγα», για παράδειγμα, οι ελλείψεις σε προσωπικό φτάνουν το 30% σε όλες σχεδόν τις υπηρεσίες, ενώ παραμένει αναξιοποίητη η παλιά πτέρυγα και 2 κλίνες ΜΕΘ, λόγω έλλειψης προσωπικού. Τουλάχιστον 120 κλίνες ΜΕΘ παραμένουν κλειστές στα δημόσια νοσοκομεία, λόγω έλλειψης προσωπικού, και το υπουργείο δεν έχει πρόβλημα να υπογράψει σύμβαση με μεγάλο ιδιωτικό νοσοκομείο για τη χρησιμοποίησή

50 κλινών ΜΕΘ. Μήπως μπορεί ο κ. Κακλαμάνης να μας πει πόσες «σουίτες» μένουν άδειες στα μεγάλα νοσοκομεία που ανακαινίστηκαν, ενώ οι ασθενείς που δεν έχουν τα φράγκα στοιβάζονται σε ράντζα στους διαδρόμους;

Όσο για τους μεγαλογιατρούς, φυσικά και δεν πρόκειται να τους θίξει το νέο σύστημα εφημεριών. Αυτοί θα κάνουν μια χαρά τη δουλίτσα τους, όπως και μέχρι τώρα. Αλλωστε, η κυβέρνηση (όπως και οι προηγούμενες) δεν θέλει να εξαφανίσει το φακελάκι. Γιατί το φακελάκι είναι το αντίδοτο για τις χαμηλές αμοιβές των γιατρών. Η πλειοψηφία έχει πάψει να διεκδικεί και το 'χει ρίξει στο φακελάκι και έχει μείνει μια μειοψηφία να κρατάει ψηλά τη σημαία της αξιοπρέπειας και της ιατρικής δεοντολογίας και ηθικής. Αυτό που το ξέρει όλος ο κόσμος το... αγνοεί ο κ. Κακλαμάνης.

■ Δικαστικές περιπέτειες για το πλάφόν στο εφάπαξ

Από τον Άννα στον Καϊάφα

Θυμάστε πότε ψηφίστηκε ο νόμος Σιούφα; Το 1992. Πέρασαν περισσότερα από 12 χρόνια από τότε και ακόμα δεν έχει λήξει ο δικαστικός μαραθώνιος για μια από τις ρυθμίσεις του. Αναφερόμαστε συγκεκριμένα στην επιβολή πλάφόν στο εφάπαξ που χορηγείται στους υπάλληλους του στενού και ευρύτερου δημόσιου τομέα όταν βγαίνουν στη σύνταξη. Ενάντια σ' αυτή τη διάταξη έγιναν προσφυγές, με το επιχείρημα ότι το εφάπαξ καταβάλλεται από ανταποδοτικές εισφορές και επομένως δεν μπορεί το κράτος να παρεμβαίνει στα Ταμεία και να τους επιβάλλει υποχρεωτικό πλάφόν. Ιδιαίτερα μετά την άλλη ρύθμιση του νόμου Σιούφα, με την οποία επιβλήθηκε σταδιακή μείωση μέχρι το μηδενισμό της κρατικής εισφοράς για τη συγκεκριμένη ασφαλιστική κάλυψη (ήδη, από το 1999 η κρατική εισφορά έχει μηδενιστεί).

Η λεγόμενη «μικρή ολομέλεια» του Αρείου Πάγου κάποια στιγμή με οριακή πλειοψηφία (10-9) έκρινε τη σχετική διάταξη αντισυνταγματική, αλλά παρέπεμψε το θέμα στην Ολομέλεια για οριστική κρίση. Ηρθε, όμως, το Α' τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας και έκρινε ομόφωνα ότι η σχετική διάταξη είναι

συνταγματική, επειδή στη χρηματοδότηση περιλαμβανόταν και εργοδοτικές εισφορές. Παρέπεμψε, όμως, και αυτή το θέ-

μα στην Ολομέλεια του ΣΤΕ για οριστική κρίση. Ετσι, κάποια στιγμή μπορεί το θέμα να παραπεμφθεί και στο Ανώτατο Ει-

δικό Δικαστήριο, αν υπάρξει διαφωνία Αρείου Πάγου και ΣΤΕ. Εχουμε, δηλαδή, ακόμα πολύ δρόμο..

Θα πληρώνουμε για να μας χαρατσώνουν

Τους δημοτόμπατσους με τις χακί στολές (για να ξυπνούν ανατριχιαστικές μνήμες) τους έχετε σίγουρα δει στους δρόμους των περισσότερων δήμων, με ένα μπλοκάκι στο χέρι να κόβουν αβέρτα κλήσεις σε αυτοκίνητα και μηχανάκια. Δεν τολμάς να παρκάρεις έστω και για λίγο και βρίσκεις το κόκκινο χαρτάκι. Ακόμα και σε δρόμους χωρίς ιδιαίτερη κίνηση (θα έχει ενδιαφέρον μια στατιστική για το πόσες κλήσεις για παρκάρισμα κόβονται προ δημοτόμπατσων και πόσες μετά). Μην εκπλαγείτε καθόλου αν σιγά-σιγά αρχίσετε να τους βλέπετε και έξω από το σπίτι σας, να ψάχνουν ευκαιρία για να σας κόψουν και εκεί κλήση. Οχι μόνο για το αυτο-

κίνητο, αλλά για ένα σωρό άλλες αιτίες. Κάτι θα μηχανευτούν, αφού στόχος τους είναι να μαζέψουν λεφτά.

Το ΔΣ της Κεντρικής Ενωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας αποφάσισε οι Δήμοι να καλύπτουν σημαντικό μέρος του κόστους λειτουργίας της Δημοτικής Αστυνομίας. Συγκεκριμένα, από τον τρίτο χρόνο λειτουργίας του νέου σώματος, το κράτος θα καλύπτει το 75% της δαπάνης και οι Δήμοι το 25%. Όμως, η συμμετοχή του κράτους θα υλοποιείται μέσω του προγράμματος «Θησείας», το οποίο χρηματοδοτούν κατά 65% οι Δήμοι και κατά 35% το κράτος. Με άλλα λόγια, η τελική συμμετοχή των Δήμων θα φτάσει στο 74% και του

κράτους θα περιοριστεί στο 26%.

Και πού θα βρουν οι καταχωρημένοι Δήμοι τα λεφτά για να καλύψουν αυτό το κόστος, όταν τα ελλείμματά τους συνεχώς αυξάνονται και το κράτος τους σπρώχνει σε νέο δανεισμό (βλέπε σχετικά στη σελίδα 3); Μα από τα πρόστιμα που θα επιβάλλει και θα εισπράττει η Δημοτική Αστυνομία. Αυτός είναι άλλωστε ο σκοπός της. Να μετατραπεί σε έναν τραμπούκικο φορομηχητικό μηχανισμό, που θα επιβάλλει και θα εισπράττει χαράτσια, αστυνομούντας τους πολίτες στη γειτονιά τους και κάνοντάς τους το βίο αβίωτο. Γι' αυτό και συμφωνούν τόσο εύκολα κράτος και ΚΕΔΚΕ.

Ο «διάλογος» της κυβέρνησης για την Παιδεία συνάντησε σε πρώτη φάση έναν πολύ χλιαρό «αντίλογο» στους δρόμους. Με πολλούς μαθητές, ελάχιστους φοιτητές και ακόμη πιο λίγους εκπαιδευτικούς, απαρτίστηκε η πορεία διαμαρτυρίας στην Αθήνα, την ημέρα έναρξης του «διαλόγου».

Τον τόνο έδωσαν οι Κνίτες και το Συντονιστικό τους των Σχολείων, που με τα γνωστά πλακάτ-ματσούκια στο μπροστινό και πίσω μέρος της πορείας, τη διασκόρπιση ανάλογων πανό σ' όλο το μήκος της μαθητικής διάταξης και την αναφανδόν επικόλληση σημάτων στα μαθητικά πέτα, πέτυχαν να ελέγξουν μια αυθόρμητη μαθητική μάζα (που σημειωτέον έχει κάποια χρονία αποχή από τους αγώνες και επομένως

Ως τότε;

άγνοια) και να στρέψουν την πορεία εκεί που ήθελαν. Μακριά φυσικά από την είσοδο του Ζαπτείου, που διεξάγονταν ο «διάλογος» των επισήμων και μακριά από τις κλούβες και τα ΜΑΤ που είχαν κλείσει το δρόμο.

Οι Κνίτες κράτησαν εκτός των τειχών, μακριά από τις δικές τους «υγιείς δυνάμεις», και τα ΕΕΑΚ, τις συστειρώσεις των εκπαιδευτικών και το μπλοκ των αναρχικών, που φυσικά συνοδεύονταν εκατέρωθεν ασφυκτικά από Ματάδες.

Τα ΕΕΑΚ έκαναν και την καθιερωμένη

«ελεγχόμενη σύγκρουση» και αφού έφαγαν τα γνωστά και καθιερωμένα χημικά απεχώρησαν ευχαριστημένα.

Κρίμα! Κρίμα γιατί ένα τέτοιο γεγονός, όπως είναι ο «διάλογος», δηλαδή η νομιμοποίηση της αντιεκπαιδευτικής λαίλαπας, δεν βρήκε ακόμη την πρέπουσα απάντηση.

Και αν οι μαθητές έχουν κάποια δικαιολογία, λόγω του νεαρού της ηλικίας, της άγνοιας, της απειρίας, οι φοιτητές και οι εκπαιδευτικοί δεν δικαιολογούνται.

Φαίνεται πως δεν έχουν κάνει ακόμη δικό τους το πρόβλημα και ότι βουλιάζουν στην κινούμενη άμμο του ατομισμού και της αδιαφορίας.

Ως τότε;

Υφανταγή συναίνεσης

Τι είναι εκείνο που οδηγεί την κυβέρνηση «να επιχειρεί έστω και εκτός ορίων τον προγραμματισμό της, να βρει μέσω της διαβούλευσης και της δημοκρατικής αυτής διαδικασίας κοινό τόπο στα θέματα της εκπαίδευσης», όπως δήλωσε η Μ. Γιαννάκου;

Όχι βέβαια η δημοκρατική ευαισθησία, ούτε η αγωνία εξεύρεσης κοινού τόπου στα θέματα της εκπαίδευσης με τους βασικούς εκ των συνομιλητών της στον «κοινωνικό διάλογο» (κόμματα, συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες, εκπρόσωποι του ΣΕΒ και επαγγελματιών ενώσεων, επιτροπή μορφωτικών υποθέσεων της βουλής κ.λπ.).

Και όσον αφορά στη δημοκρατική ευαισθησία, αρκεί να θυμηθούμε την άρνηση εφαρμογής όλων των προεκλογικών υποσχρημένων, την ταχύτατη εναλλαγή των πρασινογάλαζων στελεχών, αλλά και την πολύ πρόσφατη «εθνική αναφορά», που έστειλε η κυβέρνηση στις 14 Ιανουαρίου, μόλις μια βδομάδα πριν το διάλογο, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με την πορεία ενσωμάτωσης των αρχών της Μπολόνια. Στο κείμενο αυτό, η κυβέρνηση αναφέρεται στο νομοθετικό πλαίσιο για την αξιολόγηση των ΑΕΙ-ΤΕΙ, περιγράφοντας όλες τις λεπτομέρειες διεξαγωγής της αξιολόγησης, ενώ σημειώνει ότι είναι βασισμένο -το νομοθετικό πλαίσιο- στον εθνικό διάλογο, προσανατολισμένο σε κοινώς αποδεκτές αρχές και ότι βρίσκεται ήδη στη βουλή! Δηλαδή η κυβέρνηση, έμπλεος δημοκρατικής ευαισθησίας, πριν ακόμη η αξιολόγηση των ΑΕΙ (μείζον και πρώτο θέμα του διαλόγου) τεθεί στο διάλογο, αποφάσισε κιόλας γι' αυτή και ενημέρωσε τις Βρυξέλλες μια βδομάδα πριν.

Όσον αφορά δε τον κοινό τόπο με τους συνομιλητές της είναι ήδη γεγονός. Οι στρατηγικοί στόχοι των επιχειρούμενων αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στην Παιδεία είναι ομόφωνα

αποδεκτοί. Είναι η πλήρης υποταγή της εκπαίδευσης στις ανάγκες και τους νόμους της αγοράς, είναι ο μετασχηματισμός της από κοινωνικό αγαθό σε προϊόν που αγοράζεται, με ευθύνη των ιδίων των μετεχόντων σ' αυτήν (μαθητές, φοιτητές), από μια αγορά την οποία το κράτος, σε ρόλο μανάτζερ, απλώς πιστοποιεί και ελέγχει, είναι η «παραγωγή» μισομορφωμένων, μισοειδικευμένων ανθρώπων, εύκολων θυμάτων του κεφαλαίου (απασχολήσιμοι), είναι το ευελικό σχολείο, είναι η αποδέσμευση του κράτους από την υποχρέωσή του να καλύπτει τις αυξημένες ανάγκες της εκπαίδευσης, είναι η αξιολόγηση σε όλες τις βαθμίδες και μέσω αυτής η χειραγώγηση-πειθαρχία, η βαθμολόγηση και η κατηγοριοποίηση, είναι η άλωση των εργασιακών κατακτήσεων και η καθιέρωση εργασιακών σχέσεων-λάστιχο, είναι η ιδιωτικοποίηση, είναι η συμφωνία και υποταγή στις ευρωπαϊκές ντιρεκτίβες.

Διαφωνίες στις λεπτομέρειες ασφαλώς και υπάρχουν. Όπως υπάρχει για κάποιους και η ανάγκη στοργυλέματος ακραίων εκφάνσεων μια τέτοιας πολιτικής ή ακόμη και η απαλοιφή μέτρων που θίγουν ίδια συμφέροντα επαγγελματιών κλάδων.

Και μπορεί σε κάποια φάση, για λόγους ταχτικής, αυτά τα επιμέρους να οδηγήσουν κάποιον «κοινωνικό συνομιλητή» να τα σπάσει με την κυβέρνηση και ν' αποχωρήσει απ' το «διάλογο». Όμως σε καμία περίπτωση αυτό δε θα εμποδίσει το δρόμο που ακολουθεί σταθερά η εξουσία στη χάραξη της εκπαιδευτικής πολιτικής. Δε θα σηκώσει τείχη, δε θ' ανοίξει το θέμα μες στην κοινωνία, δε θα προσπαθήσει να φτιάξει κίνημα (πχ εκπαιδευτικές συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες).

Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν ξέρει ποιον να πρωτοξεχωρίσει κανείς, παρακολουθώντας τους

αρχηγούς των δυο μεγάλων κομμάτων εξουσίας (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ) να συναγωνίζονται σε αντιδραστικές κορώνες στη βουλή. Να αποθεώνουν την αγορά, να θεωρούν δεδομένη την άμεση εφαρμογή των δεσμεύσεων έναντι της ΕΕ (Μπολόνια), να χαρακτηρίζουν «αστείο δίλημμα» το διαχωρισμό των πανεπιστημίων σε κρατικά και ιδιωτικά, να φορτώνουν την ανεργία στους ίδιους τους εργαζόμενους, που δε φρόντισαν ν' αποκτήσουν τα κατάλληλα μορφωτικά εφόδια, να προτείνουν την αντικατάσταση της χρηματοδότησης της Παιδείας από «βοήθειες» και «δάνεια», να στοχεύουν στην αποκέντρωση της εκπαίδευσης που θα σηματοδοτήσει την πλήρη αποδόμησή της, να ονειρεύονται το πέρασμα «από το κράτος παραγωγό της παιδείας σ' ένα κράτος που να αγοράζει παιδεία από μια αγορά την οποία πρέπει να πιστοποιεί και ελέγχει».

Είναι χαρακτηριστικές οι κατά καιρούς παρεμβάσεις του ΣΕΒ για τα επιχειρηματικά πανεπιστήμια και την πλήρη υποταγή της εκπαίδευσης στις επιχειρήσεις, η διαλυτική ταχτική των υποταγμένων εκπαιδευτικών ομοσπονδιών, που σε θέσεις-κλειδιά (αξιολόγηση, εξετάσεις κ.λπ) συμφωνούν με τις κυβερνητικές επιλογές, τα αλισβερίσια πανεπιστημιακών με το κράτος και τις επιχειρήσεις (προγράμματα, έρευνα, τοποθέτηση σε πόστα του κρατικού μηχανισμού), κ.λπ.

Συνεπώς η κυβέρνηση σε τούτο το πανηγύρι του «διαλόγου» που έστησε δεν έχει να φοβάται τίποτε απ' τους «κοινωνικούς συνομιλητές» της.

Μόνο γελοίες φάνταζαν οι κορώνες της Μαρούδας, του Παπανδρέου, του Αλαβάνου και λοιπών στην προχθεσινή φιάστα του Ζαπτείου. Ειδικά ο Παπανδρέου εξόργιζε, παριστάνοντας τον τιμητή μιας πολιτικής που σταθερά συνεχίζει τώρα ο Καραμανλής. Εξόργιζε με την απω-

λεσθείσα μνήμη του, με την αμετροπέειά του.

Η κυβέρνηση, σ' αυτή τη φάση, κατανοώντας την ανάγκη της αντιπολιτευτικής (;) στάσης των εταίρων της, έκανε έναν ταχτικό ελιγμό. Δέχθηκε να συναποφασίσει την ατζέντα των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης και όρισε την επόμενη συνεδρίαση του ΕΣΥΠ για τις 16 Φεβρουαρίου.

Επανερχόμενοι στο ερώτημα, με το οποίο ξεκινήσαμε τούτο το σημείωμα, μπορούμε να πούμε ότι η κυβέρνηση επιχειρεί το «διάλογο» για να νομιμοποιήσει τα αντιεκπαιδευτικά και αντιλαϊκά της σχέδια, να συγκαλύψει τις ευθύνες της, να τις αποποιηθεί και να τις μεταφέρει στους ώμους ενός ευρύτερου σώματος και τελικά να καταστήσει συνένοχο -και αυτό είναι το πιο σημαντικό- την εργαζόμενη κοινωνία, η οποία έχει την ψευδαίσθηση ότι συμμετέχει στο διάλογο μέσω των εκλεγμένων εκπροσώπων της και των διαφόρων δομών του συστήματος, στις αντιεκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις.

Η κυβέρνηση αντιλαμβάνεται ότι αυτά που επιφορτίσθηκε να προωθήσει είναι τόσο σκληρά και απεχθή που θα ξεσηκώσουν θύελλα αντιδράσεων μόλις το κοινωνικό σώμα αντιληφθεί τις συνέπειές τους.

Γι' αυτό και θέλει το «διάλογο», γι' αυτό και ο Καραμανλής θα παίξει πρωτίστως με «πιασάρικα» θέματα όπως πχ η κατάργηση των εξετάσεων στο Λύκειο (και όχι γενικά των εξετάσεων) ή η καθιέρωση 12χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης (χωρίς βέβαια μέτρα για το χτύπημα της σχολικής διαρροής και τη στήριξη μιας ελκυστικής για τα παιδιά μορφωτικής διαδικασίας).

Ο κλήρος συνεπώς πέφτει στις ζωντανές δυνάμεις του κινήματος να ορθώσουν έναν ουσιαστικό αντίλογο στους δρόμους.

Γιούλα Γκεσούλη

ΤΑ ΤΕΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΡΑΤΑΙΟΙ (μέρος δεύτερο)

Στο προηγούμενο φύλλο, αναφερθήκαμε στην κατάληψη της επί της Εγνατίας οδού Εστίας του ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, φιλοξενώντας τις απόψεις του προεδρείου των καταληψιών σπουδαστών. Είχαμε υποσχεθεί ότι θα αναζητήσουμε τον πρόεδρο του ΤΕΙ, για να εκθέσουμε και τη δική του θέση, όμως η εβδομάδα που μεσολάβησε δεν ήταν αρκετή να τον εντοπίσουμε, παρά τα έντεκα τηλεφωνήματά μας. Τα καταφέραμε τελικά μετά από περαιτέρω ένταση της αναζήτησης, αλλά οι απόψεις του θα δημοσιευτούν στο επόμενο φύλλο, μιας και θα τις έχουμε αύριο. Συνδετικός κρίκος μεταξύ των δύο απόψεων, κάποιες δικές μας σκέψεις.

Είναι πλέον ολοφάνεροι κι απροσημάτιστοι οι νεοδιαμορφωθέντες ρόλοι του καθενός μέσα στη λαίλαπα του 21ου αιώνα και την άγρια επίθεση του κεφαλαίου και των διαχειριστών-υπηρετών του ενάντια στην κοινωνία. Η κατάσταση αυτή δεν έχει αφήσει άθικτο ΚΑΝΕΝΑ τομέα της κοινωνικής ζωής, ούτε φυσικά και την παιδεία. Τα άρθρα της Γιούλας Γκεσούλη, καταδεικνύουν και πείθουν για την ορθότητα αυτών των ισχυρισμών. Η κατάσταση στην παιδεία, είναι αντίστοιχη της κατάστασης που επικρατεί σε κάθε πεδίο της κοινωνικής ζωής, τι άλλο θα μπορούσε να είναι άλλωστε; Το ζήτημα των Εστιών, στο οποίο αναφερθήκαμε στο προηγούμενο φύλλο, δεν προέκυψε από το πουθενά. Αποτελεί απλά έναν ακόμη σταθμό, στην πορεία της άρσης κάθε είδους κρατικών παροχών για την Παιδεία και εντάσσεται στη γενικότερη επίθεση για ξήλωμα κεκτημένων και διαμόρφωση της νέας κατάστασης, όπως επιτάσσει η σημερινή συγκυρία. Οι λεπτομέρειες και οι παράμετροί τους είναι πράγματα γνωστά σε όσους ασχολήθηκαν έστω και λίγο, ενώ μια προσεκτική ματιά στο χώρο (ακόμα κι από κάποιον που δεν ασχολήθηκε βαθιά, όπως ο γράφων) κάνει πασιφανείς τις προθέσεις της εξουσίας (ορατής και άορατης). Ο πολυδιαφημιζόμενος νόμος 2916 για την ανωτατοποίηση των ΤΕΙ (που ψηφίστηκε από το ΠΑΣΟΚ με τη στήριξη της ΝΔ), είναι ενδεικτικός του τι τελικά επιδιώκουν οι κρατούντες. Η κατάργηση κάθε έννοιας δωρεάν παιδείας, η μετακύλιση του κόστους στις πλάτες των φοιτητών, η απαξίωση των πτυχιών, η ένταξη των αποφοίτων (όσων αντέξουν να φτάσουν ως εκεί) στις στρατιές του άνεργου, φτηνού εργατικού δυναμικού είναι οι νέες (;) προοπτικές.

Τα πράγματα γίνονται ακόμη πιο θλιβερά, αν αναλογιστεί κανείς τη σιωπηλή συναίνεση της κοινωνίας. Το πιο μάχιμο κομμάτι της είναι εγκλωβισμένο στις κατευθύνσεις των κάθε λογής αντιπροσωπευτικών μάγων και συμβουλατόρων, ενώ η συντριπτική πλειονότητα εξακολουθεί να ονειρεύεται μια καλύτερη τύχη που θα έρθει από τον ουρανό. Κι απομένει μια χούφτα ανθρώπων που διακατέχονται από αγωνιστικό πνεύμα, οι οποίοι, έχοντας διασώσει το κριτήριο τους μακριά από τα παβλόφεια πειραματικά πεδία (τηλεόραση, κατανάλωση, βόλεμα, εφησυχασμός κ.λπ) διεκδικεί το αυτονόητο. Είναι θλιβερό ν' ακούς εργαζόμενους στα ΤΕΙ να παίρνουν το μέρος της εξουσίας και των διαχειριστών της και ν' απαξιώνουν τον αγώνα των σπουδαστών. Να καταφέρονται εναντίον των τελευταίων με χαρακτηρισμούς που δεν τιμούν τη νοημοσύνη και την αξιοπρέπεια τους, γιατί με την κατάληψη έχασαν τη βολή τους και διασαλεύτηκε η αυτιστικά επαναλαμβανόμενη μίζερη ρουτίνα της κάθε μέρας τους.

Το πρόβλημα των ημερών μας δεν είναι η επιδρομή της εξουσίας επί του κοινωνικού σώματος. Ο ταξικός πόλεμος και κάθε άλλη μορφή του υπήρχε και πριν. Το πρόβλημα είναι ο εφησυχασμός, η πρόστυχη αποδοχή της κατάστασης και η συννοχή στις αθλιότητες που οι περισσότεροι δεν θέλουν, αλλά εργάζονται για τη θεμελίωσή τους.

Θοδωρής Μπακάλης

Η επιστροφή του τίγρη

✓ «Και έπεσε βαριά σιωπή...». Ο στίχος από το παλιό τραγούδι του Γιάννη Πουλτόπουλου χαρακτηρίζει την επόμενη μέρα στο σοβαρό θέμα των συλλήψεων των οπαδών του Ολυμπιακού και του Πανωνίου με τη χρήση του βίντεο του αγώνα. Μετά την λεπτομερή ενημέρωση των πρώτων ημερών, δεν υπάρχει καμία αναφορά στις εξελίξεις. Όπως θυμάστε, εκείνες τις μέρες άπαντες αναφέρονταν σε συλλήψεις ατόμων που είχαν πρωτοστατήσει στα επεισόδια που έγιναν στη Νέα Σμύρνη, απαιτώντας σχεδόν από τους μπάτσους να «δείξουν έργο». Ξαφνικά, το θέμα θάφτηκε και κανείς δεν γνωρίζει αν και πόσες συλλήψεις έγιναν. Αν ασχολούμαστε και πάλι με το θέμα αυτό, είναι για ένα και μόνο λόγο. Από τη στιγμή που έγινε η αρχή και οι μπάτσοι συνέλαβαν κόσμο και τον έστειλαν πακέτο στους ανακριτές για τα περαπότερα, είναι κάτι περισσότερο από σίγουρο ότι θα το επιχειρήσουν και πάλι, όμως θα προσπαθήσουν οι κινήσεις τους να γίνονται χωρίς δημοσιότητα για να έχουν απεριόριστα περιθώρια ελιγμών, αφού στις περιπτώσεις αυτές η δημοσιοποίηση δίνει τη δυνατότητα για στοιχειώδη κοινωνικό έλεγχο. Η στήλη θα προσπαθήσει από τα κονέ που έχει να ερευνησει αν οι συλλήψεις που είχαν αναγγελθεί έχουν γίνει, καθώς και για την τύχη των πρώτων 14 οπαδών των δυο ομάδων, από τους οποίους ξεκίνησαν οι συλλήψεις. Όπως είχαμε γράψει και στο προηγούμενο φύλλο, το θέμα είναι πολύ σοβαρό και πιθανόν να το βρούμε σύντομα μπροστά μας.

✓ Με τα διοικητικά της ΑΕΚ φαίνεται αποφασισμένοι να ασχοληθεί ξανά ο Μελισσανιδής. Ο πρώην πρόεδρος, ο οποίος διατηρεί πολύ καλές σχέσεις με την Original, δήλωσε ότι είναι διατεθειμένος να αναλάβει πρόεδρος της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ και να διαθεθεί ένα σημαντικό μέρος από τα φράγκα που απαιτούνται για να χτιστεί το νέο γήπεδο. Ο Μελισσανιδής μετά από μεσολάβηση της Original θα συναντηθεί με τον Ντέμη, προφανώς για να βρουν τρόπο να βγάλουν από τη μέση τον νυν πρόεδρο της Ερασιτεχνικής Γιάννη Γρανίτσα. Η Original αρχικά και με δεδομένη τη στήριξη του Φιλίππου στον Γρανίτσα προσπαθούσε να πείσει τους τέσσερις ισχυρούς άντρες της ΑΕΚ να καθίσουν στο ίδιο τραπέζι και να βρουν λύση για το γήπεδο, όμως μετά από την παρασκευαστική άρνηση του Ντέμη άλλαξε γραμμή πλεύσης και κανόνισε το ραντεβού μόνο με τον Μελισσανιδή και τον Ντέμη. Η διοίκηση Νικολαΐδη έχει καταφέρει να νοικοκυρέψει την ομάδα, τόσο διοικητικά όσο και οικονο-

μικά (για το τελευταίο πληρώσαμε όλοι το καπιτί μας, αλλά μήπως είναι τα πρώτα ή τα τελευταία γαμησιάτικα που πληρώνουμε;), και αυτό έχει ανοίξει την όρεξη σε ορισμένους «οικονομικά επιφανείς» ΑΕΚτζήδες, όπως ο Μελισσανιδής, για να επιστρέψουν στην ομάδα. Αλλωστε, ο Ντέμης και η παρέα του έχουν στεγνώσει οικονομικά και θα πρέπει να βρουν και άλλους να βάλουν το χέρι στην τσέπη. Δύο είναι τα ζητούμενα στην προκειμένη περίπτωση. Οι όροι και οι προϋποθέσεις της συνεργασίας ανάμεσα σε Ντέμη και Μελισσανιδή (αν τελικά καταλήξουν σε συνεργασία) και η στάση που θα κρατήσει ο Φιλίππου που είναι ο μεγαλομέτοχος και ο πραγματικός ιδιοκτήτης της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ. Μέχρι τώρα ο Φιλίππου έχει στηρίξει τον Γρανίτσα και προσπαθεί να ενταχθεί η κατασκευή του νέου γηπέδου στο νέο αναπτυξιακό νόμο που προωθεί η κυβέρνηση. Στο επόμενο δίμηνο θα έχουμε την τελική κατάληξη στο σίριαλ «ένταξη – μη ένταξη», αφού θα ξεκαθαρίσει το τοπίο σχετικά με τον αναπτυξιακό νόμο και τότε θα δούμε αν το σχέδιο του Μελισσανιδή για επιστροφή στα διοικητικά της ΑΕΚ πετυχεί.

✓ Διαβάζοντας τα σχόλια του Τύπου σχετικά με την ανάδειξη του Λυκουρέζου στην προεδρία της ΕΠΑΕ, αποκομίζουμε την εντύπωση ότι κάτι αλλάζει προς το καλύτερο στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Εγγύηση για αυτό, σύμφωνα με τους συναδέλφους μου, είναι η προσωπικότητα του Λυκουρέζου και η σοβαρότητα που τον διακρίνει. Δυστυχώς γι' αυτούς, ο πρόεδρος φρόντισε από τις πρώτες μέρες της θητείας του να τους διαψεύσει. Η σαφής ομόφωνη θέση της ΕΠΑΕ υπέρ του Ολυμπιακού και του Πανωνίου και η παρουσία του προέδρου της κατά τη συζήτηση της έφρασης των δυο ομάδων έδειξε σε όλους μας ότι οι ιδιοκτήτες των ΠΑΕ και οι γύρω από αυτούς παρατρεχάμενοι, που αποτελούν τον εσμό των «παραγόντων» του ποδοσφαίρου μας, δεν θέλουν να μπουν κανόνες στο ελληνικό πρωτάθλημα και απαιτούν να έχουν το ελεύθερο να κάνουν ό,τι θέλουν. Όσο για τον κανονισμό του πρωταθλήματος και τους νόμους που διέπουν το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, υπάρχουν για ένα και μόνο λόγο. Για να δίνουν άλλοθι ότι προσπαθούν να διορθώσουν τα κακώς κείμενα. Για να καταλάβετε το μέγεθος της ξεφτύλας στην οποία έχει περιπέσει ο πολύς και σοβαρός ποινολόγος Λυκουρέζος, θυμίζουμε ότι ακόμη και ο Ορφανός

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

(αναφερόμαστε στον υφυπουργό Αθλητισμού) κατάφερε να αντικρούσει τα επιχειρήματά του και να τον κάνει ρόμπα. Ο Λυκουρέζος ανακοίνωσε την απόφαση της ΕΠΑΕ να στηρίξει τις δυο ΠΑΕ λέγοντας ταυτόχρονα ότι θεωρεί απαράδεκτο να υπάρχει διάταξη στον κανονισμό διεξαγωγής του πρωταθλήματος που να προβλέπει αφαίρεση βαθμών από μια ομάδα αν αυτή κριθεί υπαίτια για τη μη διεξαγωγή ή την διακοπή ενός ποδοσφαιρικού αγώνα. Ανταπαντώντας ο Ορφανός θύμισε στον νεοεκλεγέντα πρόεδρο, ότι ο κανονισμός που ισχύει και βάσει του οποίου τιμωρήθηκαν οι δυο ομάδες, δεν έχει προταθεί από την κυβέρνηση, αλλά από την ΕΠΟ και την ΕΠΑΕ και ότι ο ίδιος είναι πρόθυμος να δεχτεί τις όποιες αλλαγές επιθυμούν προκειμένου να λυθεί το πρόβλημα. Σε απλά ελληνικά ο Ορφανός είτε στον Λυκουρέζο να αράξει στα κυβικά του και να μην προσπαθεί να το παίξει αρχιδάτος πρόεδρος, γιατί οι ομάδες έχουν ψηφίσει αυτές τις διατάξεις και η αθλητική δικαιοσύνη απλά τις εφαρμόζει. Τα λαμόγια που διοικούν το ποδόσφαιρό μας, έχοντας μάθει στην ατιμωρησία και θέλοντας να ρίξουν στάχτη στα μάτια των φιλάθλων, ψηφίσαν σκληρούς νόμους, πιστεύοντας ότι ποτέ δεν θα εφαρμοστούν. Δυστυχώς γι' αυτούς, η κατάσταση ξέφυγε από τα χέρια τους και τώρα τρέχουν και δεν φτάνουν.

✓ Ιδιαίτερα θετικά σχόλια έχει προκαλέσει η απόφαση της ΠΑΕ Παναθηναϊκός να μην πάρει εισιτήρια για τους οργανωμένους οπαδούς της μέχρι το τέλος της φετινής χρονιάς και να διχοθετεί τα εισιτήρια για τους εντός έδρας αγώνες της ομάδας μόνο αν ο ενδιαφερόμενος θεατής δεχτεί να δώσει τα πλήρη στοιχεία της αστυνομικής του ταυτότητας και να δεχτεί να του γίνει έλεγχος ταυτοπροσωπίας και αυστηρός σωματικός έλεγχος κατά την είσοδο του στο γήπεδο. Είναι γνωστό σε όλους ότι έχουν αμβλυωθεί τα ανταντακλαστικά αξιωματικά των νεολαίων που πηγαίνουν στο γήπεδο, αλλά δεν μπορούσα να φανταστώ ότι έχουμε φτάσει στο έσχατο όριο και ότι υπάρχουν νεολαίοι που δέχονται να ξεφτιλίζονται με τέτοιο βάρβαρο τρόπο, προκειμένου να δουν ένα ποδοσφαιρικό αγώνα. Παραείναι χοντρό να θεωρούνται όλοι όσοι πηγαίνουν στο γήπεδο εν δυνάμει εγκληματίες οι οποίοι ανά πάσα στιγμή θα τελέσουν αξιόποινες πράξεις και για το λόγο αυτό προ-

ληπτικά τους κάνουμε εξακρίβωση στοιχείων για να μπορούμε να τους συλλάβουμε εύκολα αν χρειαστεί. Τα δημοκρατικά δικαιώματα σαράνονται το ένα μετά το άλλο και με το πρόσχημα της καταπολέμησης του χουλγκανισμού στα γήπεδα.

✓ Νέα γκέλα για Παναθηναϊκό και Ολυμπιακό σε Νεάπολη και Καλλιθέα και τα όργανα στις δυο ομάδες αρχίζουν να ακούγονται ολοένα και πιο δυνατά. Ο Παναθηναϊκός χωρίς αρχή και τέλος κατάφερε να μη χάσει από έναν ανύπαρκτο Ιωνικό. Ο Σκάζνι θα πρέπει να αναθεωρήσει τον τρόπο συμπεριφοράς του απέναντι στους παίχτες του γιατί κατάφερε μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα να χάσει κάθε σημείο επαφής μαζί τους παρόλο που στην αρχή έδειχνε να κερδίζει το στοίχημα των αποδυτηρίων. Στο φετινό Παναθηναϊκό είναι κάτι παραπάνω από πολυτέλεια να μην αγωνίζεται ο Γκονζάλες, ο οποίος είναι και ο μοναδικός από τους μεσαίους παίχτες της ομάδας που μπορεί να πάρει την ομάδα στις πλάτες του και να την βγάλει από τη δύσκολη θέση. Στον Ολυμπιακό η κόντρα ανάμεσα στους Λατινούς της ομάδας και τον Μπάγιεβιτς καλά κρατεί. Στην Καλλιθέα οι ερυθρόλευκοί έκαναν μια από τις καλύτερες εμφανίσεις τους το τελευταίο διάστημα, όμως ήταν εμφανές σε όλους ότι ο κάθε παίχτης του Ολυμπιακού παίζει πρώτα (για να μην πούμε μόνο) για τον εαυτό του και μετά για την ομάδα. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα η φάση του Ριβάλντο στο 87ο λεπτό, ο οποίος αντί να σπρώξει την μπάλα στα δίχτυα, προτίμησε να κάνει επίδειξη υψηλής τεχνικής και ανάτοδο ψαλίδι στέλνοντας την μπάλα άουτ και τον Μπάγιεβιτς για τεστ – κοπάσως.

Κος Πάπιας

ΥΓ: Μεγάλη νίκη πέτυχε η Λιβόρνο κόντρα στη Μίλαν που έχει ιδιοκτητή τον Ιταλό πρωθυπουργό Σίλβιο Μπερλουσκόνι. Οι διαδικασίες για τη δημιουργία fan club της Λιβόρνο στην Αθήνα έχουν προχωρήσει αρκετά και στο επόμενο φύλλο θα ανακοινωθεί και ο τόπος της πρώτης συνάντησης όσων έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον να συμμετέχουν σε αυτό, αφενός για να γνωριστούμε και αφετέρου για να συναποφασίσουμε τις περαιτέρω ενέργειες μας.

■ ΤΕΪΛΟΡ ΧΑΚΦΟΡΝΤ

Ray

Η ζωή του μαύρου πιανίστα και συνθέτη Ρέι Τσαρλς Ρόμπινσον μέχρι το 1970 περίπου, σε μια ταινία που γυρίστηκε με την έγκριση και την εποπτεία του, αν και δεν πρόλαβε να δει το τελικό αποτέλεσμα. Ο Ρέι Τσαρλς, που γεννήθηκε στην Τζόρτζια το 1930, έμεινε τυφλός στα επτά του χρόνια από σοκ, όταν μπρος στα μάτια του πνήγηκε ο αδερφός του. Ολοκλήρωσε τις μουσικές σπουδές του σε σχολή τυφλών και στα 17 του άρχισε την καριέρα του. Στην ταινία, πέρα από τους μουσικούς σταθμούς, παρουσιάζονται τα σημαντικότερα γεγονότα και οι γυναίκες της ζωής του, ενώ μέσα από συνεχή φλας-μπακ δίνεται η ευκαιρία στον θεατή να κατανοήσει την ψυχοσύνθεση και την προσωπικότητα του Ρέι Τσαρλς ο οποίος πέρασε μια πολύ σκοτεινή περίοδο, όταν η ζωή του και η καριέρα του απειλήθηκαν από την ηρωίνη. Τον Ρέι ενσαρκώνει με μεγάλη επιτυχία και πει-

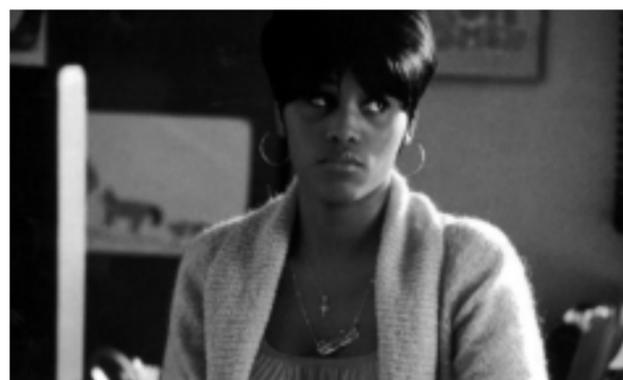
στικότητα ο ανερχόμενος ηθοποιός Τζέιμι Φος, μουσικός και ο ίδιος, που για τις ανάγκες της ταινίας διδάχτηκε το σύστημα Μπράιγν και έμαθε να κινείται σαν τυφλός.

Όπως οι περισσότερες βιογραφίες, το «Ray» είναι κάπως επίπεδο αφηγηματικά, χωρίς εξάρσεις ή κινηματογραφικές καινοτομίες. Είναι όμως μια ικανοποιητική παρουσίαση της ζωής ενός ανθρώπου που αντιμετώπισε με επιτυχία πολλές αντιξοότητες κι ενός μουσικού που έμεινε στην ιστορία με μουσικά κομμάτια σαν το «Hit the road Jack» ή το «I got a woman».

■ ΝΙΚΟΛ ΚΑΣΕΛ

Ο Ξυλοκόπος

Ένας άντρας που αποφυλακίζεται μετά από δώδεκα χρόνια φυλακή για σεξουαλική κακοποίηση ανηλίκων πιάνει δουλειά σε ένα ξυλουργικό εργοστάσιο και προσπαθεί να ξαναρχίσει τη ζωή του. Στην προσπάθεια αυτή θα αντιμετωπίσει την καχυποψία και την εχθρότητα της κοινωνίας

«Μην απολύεις τον δούλον σου, δέσποτα» (καθημερινή προσευχή του HOMO MEROCAMATUS)

Και απ' το κίνημα αλληλεγγύης «καπνοσακούλες» θα πάρουν...
...διότι δεν μασήσαμε, δεν μασάμε, δεν θα μασήσουμε, δεν έχουμε μασήσει!

Για όσους πάνε στις ιρακινές «εκλογές»: Καλό βόλι παιδιά

◆ Καλό το βιβλίο (δε λέω), καλός και ο τίτλος (Action), καλή και η ηλικία που απευθύνεται (για εκμάθηση γλώσσας, της αγγλικής λεγομένης) αλλά... αδελφέ, έχει και «χοντράδες» (σ.39): «Μαριάννα Βαρδινογιάννη: Είναι μια πλούσια γυναίκα που της αρέσει να βοηθάει τους ανθρώπους και κυρίως τους νέους. Προσφέρει πολλά χρήματα για την στήριξη των νέων. Πιστεύει ότι η κατάσταση μπορεί να βελτιωθεί στο μέλλον εάν -όποιος μπορεί- βοηθάει τους έχοντες ανάγκη» (σε μετάφραση). Νάτσι, οι σύγχρονοι οι εθνικοί ευεργέτες!

◆ Δηλαδή, σύντροφε Κε Πάπια, οι πηγαίνοντες στο γήπεδο χωρίζονται πλέον σε μαλάκες και τσάτσους (χο-

gamiseoproedros?).

◆ Giatitoblanititonehigamiskanonika!

◆ Se teliki analisi, ta ...siatika aftos ta plironi?

◆ Τί θα γίνει με αυτόν τον Δελαστίκ; Τον κράζει και η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ (φ. Γενάρη 2005) για τον φιλοκυβερνητισμό του (μόνο στο NAP δεν (;) έχουν πάρει χαμπάρι ακόμα...).

◆ Ο άνθρωπος γράφει ως κυβερνητικός εκπρόσωπος (το-μαράκι του ΝΙΑΡ).

◆ Toso kalames ine i sin-trofi tu? -dioti i trofi tu sigura DEN inai malakes.

◆ «Τσουνάμι: Δεν «κατάφερε» να σκοτώσει τόσους... όσους δολοφόνησαν οι αμερικάνοι στο Ιράκ!!!» γράφει στο ως άνω φύλλο της η

έως και... 560 ευρώ (καράγουάου!) Όμως... (γιατί έχει και όμως) ΔΕΝ δικαιούνται επίδομα ειδικής απασχόλησης, ΟΥΤΕ κίνητρο απόδοσης, ΟΥΤΕ ΚΑΝ επίδομα θέσης (Ταρχίδια απ' την Καλαβρία πώς λέγονται;).

◆ ΠΑΣΥ (μετά τις κινητοποιήσεις): απ' το αυτί και στην ΚΟΒΑ σου!

◆ Άρθρο του Ευάγγελου (προσοχή! όχι Βαγγέλη, Ευάγγελου - αθάνατε Γιαννόπουλε!) Αποστόλου μέλους της Π.Γ. του ΣΥΝ, τέως βουλευτή Ευβοίας (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 19/1/2005) με τίτλο «αγρότες διεκδικούν την επιβίωσή τους», όπου -βεβαίως, βεβαίως- η Ευρωπαϊκή Ένωση εξαφανίζεται ως... δια μαγείας. Ευρωλιγουραίοι (που θάλεγε και ο

και η Ευρώπη των «από κάτω») (υπο-κάπταιν Μάρκος). Για το Ιράκ και την Παλαιστίνη κουβέντα ο δικός σου, δικέ μου!

◆ «Για μια κοινωνία με ειρήνη, ελευθερία, δικαιοσύνη και πάνω απ' όλα αξιοπρέπεια.» (Καμπάνια «Ένα σχολείο για την Τσιτάπας»). Και με την εκμετάλλευση τι γίνεται, ρε παλληκάρια; Palistaparariasas tinehetegramenitigamimenei?

◆ «Διότι από τους αρχαίους δύναται να λάβει μόνον ο φέρων ήδη εν εαυτώ την δύναμιν να λάβη και τα μέσα να δημιουργήσει, ενώ ο προσερχόμενος κενός, ο περιφρονών τα δημιουργικά του μέσα, ουδέν δύναται να λάβη» (Δ. Γληνός: «Προγονοπληξία - προγονολατρεία»).

◆ «Ευρωπαϊκό κοινωνικό

◆ **Οχι στην εμπορευματοποίηση των δημοσίων χώρων, κάτω τα χέρια από τον Φιλοπάππου (Κοκκινόμαυρη Ζώνη)**

Ενίσταμαι. Ως ένας σύγχρονος πολίτης, ένας πολίτης του 21ου αιώνα, όπως θα έλεγε και ο μέγας τραγωδός Μίμης Ανδρουλάκης. Διότι, αγαπητοί, στο σύγχρονο κόσμο ο άνθρωπος δεν μπορεί να ασχολείται με τα δεντράκια, τα πουλάκια, τους ρομαντικούς περιπάτους και άλλα αναχρονιστικά που τον κάνουν τεμπέλη, αντιπαραγωγικό. Πρέπει να ασχολείται με την επιτυχία, με τη δύναμη, με το κέρδος. Αυτό είναι που κινεί την κοινωνία. Αυτό είναι που δίνει όραμα και ελπίδα. Αυτό είναι που δίνει νόημα στη ζωή, παρηγοριά στον άρρωστο, περιεχόμενο σ' αυτόν που στα νεανικά του χρόνια μάτωσε για τα συμφέροντα των καταπιεσμένων. Γι' αυτό ο κάθε σκεπτόμενος, ο κάθε ενεργός πολίτης, ο κάθε ένας που ασχολείται με τα κοινά, όπως εσείς, θα έπρεπε ο ίδιος να προβληματιστεί και να κάνει προτάσεις για το πως θα... αξιοποιηθεί ο λόφος. Δεν είναι μόνο κρίμα, αλλά και άδικο τέτοια περιουσία, τέτοια μπίζνα, τέτοια... επένδυση να παραμείνει ανενεργή; Εκσυγχρονιστείτε καμιά φορά. Βηματείστε με την εποχή σας. Μην εμποδίζετε την πρόοδο. Αυτό δεν το θέλει, δεν το επιτρέπει ούτε ο Θεός. Δηλαδή, το κέρδος.

◆ **Συνάδελφοι οικοδόμοι, τιμάμε τα 20 χρόνια του συνδικάτου. Σταθερά στο δρόμο της ταξικής πάλης. Συνεχίζουμε πιο Δυνατά, πιο Μαζικά, ενάντια στο κεφάλαιο και τον ιμπεριαλισμό (Συνδικάτο Οικοδόμων, Παράρτημα Κυψέλης-Κ. Πατησίων-Αχαρνών)**

Εδώ δεν ενίσταμαι. Συμφωνώ και επαυξάνω. Διότι ως προερχόμενος από τις ηρωικές γραμμές του Περισσού έχω παρακολουθήσει με ιδιαίτερο θαυμασμό όλα αυτά τα χρόνια την συνεχή ανοδική πορεία του Συνδικάτου (το Σ, κεφαλαίο πάντα, όπως και το Κ του κόμματος). Διαφωνείτε, το ξέρω. Είστε προκατειλημμένοι, και αυτό το ξέρω. Είστε αντικομμουνιστές, παρότι αρκετοί από σας υπερασπίσετε μετά μανίας τον κομμουνισμό. Λέτε τώρα, ότι το συνδικάτο παλιά κυνηγούσε τους μετανάστες. Οτι είναι συμπληρωματική υπηρεσία του ΟΑΕΔ, δηλαδή του κράτους, για τις ψήφους. Οτι έκανε μόνο μνημόσυνο για τους δεκάδες εργάτες που σκοτώθηκαν στα ολυμπιακά έργα. Οτι κάνει δυο-τρεις εισοσιτετράωρες απεργίες το χρόνο, όπως η υπόλοιπη συνδικαλιστική γραφειοκρατία του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ, του ΣΥΝ.

Από το βήμα της εκδήλωσης για τα 20 χρόνια του Συνδικάτου (ούτε οι διοικήσεις των παραρτημάτων δεν παραβρίσκονταν, θα είχαν δουλειά οι άνθρωποι) σας απαντά ο πρόεδρος του Συνδικάτου. Του δίνουμε το λόγο: «Συχνά λέγεται και έτσι είναι, ότι στη ζωή αποδειχεται πως κερδίζουν οι τολμηροί (σ.σ. στους τολμηρούς συγκαταλέγει τον εαυτό του και τους ομόθητους του). Πολύ λίγα θα είχαν πραγματοποιηθεί αν αυτά που γεννήθηκαν ως πρωτοπότερες σκέψεις και στην πορεία ως αποφάσεις, δεν προωθούνταν στη ζωή με τόλμη, αποφασιστικότητα και με όρους σύγκρουσης...»

Μπράβο. Ξανασυμφωνούμε και ξαναεπαυξάνουμε. Ειδικά για το συνδικάτο. Διότι το συνδικάτο, παρ' όλα αυτά που λέγονται εναντίον του, κατόρθωσε να ενώσει κάτω από ταξικά αιτήματα, ταξικές πλατφόρμες, ταξικούς αγώνες, αυτούς που πουλάνε την εργατική τους δύναμη με αυτούς που την εκμεταλλεύονται. Τους φτασουργατζήδες και τους εργολάβους. Μάλιστα, αυτοί που εκμεταλλεύονται εργατική δύναμη -κάτω από ταξικά γραμμικά πάντα- κυριαρχούν στις ταξικές διοικήσεις των παραρτημάτων. Αν αυτό δεν είναι μέγιστο αποτέλεσμα, τότε ποιο είναι;

Στημιότυπο από τις εκλογές στο Ιράκ (52ο εκλογικό τμήμα Νατζάφ)

ντρικά μιλώντας πάνδα).

◆ Ο ισραηλινός συγγραφέας (και... ειρηνιστής) Άμος Οζ πρότεινε της κυρίας Γιαννάκου άμα τελειώσει το... ανανεωτικό της έργο στην Ελλάδα να πάει να γίνει υπουργίνα παιδείας του Ισραήλ (βρήκε ο Φίλιππος τον Ναθαναήλ -ή ο ειρηνιστής την υπουργό του...) ή φάε ένα Bushtin, ρε!

◆ 40 εκ. δολάρια για την εγκατάσταση του υιού του πατρός (Bush). (Τουλάχιστον

εφημερίδα ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ - κι έχει απόλυτο δικιο.

◆ Τι ζήτημα βρίσκεται στα ανταναικλαστικά του «αντιπολεμικού» κινήματος που κατέληξαν σε κλασικά σκέτα για τον λαό του Ιράκ...

◆ Θα προσληφθούν 13.000 άτομα με καθεστώς μερικής απασχόλησης (σύμφωνα με την εγκύκλιο του υφυπουργού Εσωτερικών Νάκου), που θα παίρνουν (το μήνα) από 374 (γούάου!)

-κατά Μητσιχώστα- Β. Λεβέντης).

◆ Στην ταξική πάλη (κοινώς τσουνάμι) μπορεί μια σειρά οργανώσεις να μην... πολυδιακρίνονται αλλά με το... τσουνάμι (το σκέτο) πήραν... φωτιά (που λέει κι η Georgia των ΜΠΛΕ). Λόγου χάρη το ΚΚΙνδίας (μαρξιστικό) (παρακαλώ) ή η ΟΚΔΕ, το φίλτατον της ΝSSP (τμήμα της 4ης -εάν ενθυμούμαι καλώς- στη Σρι Λάνκα) και άλλες... φιλανθρωπικές οργανώσεις...

◆ Πλάγιασα νωρίς με την μίζερεια μου να χαλυβδώνεται μεσ' στον καθρέφτη.

◆ «Σούπερ μάρκετ τρόφιμα, τζίρος 2004 μείον 64 εκατ. ευρώ, ένδυση, υπόδηση, δώρα, τζίρος 2004 μείον 180 εκατ. ευρώ» (ΕΘΝΟΣ, 2/1/2005). ΦΤΩΧΕΙΑΑΑ ΡΕΕΕ!!!

◆ «Έτσι, πιο κοντά μας εί-

φόρουμ: πορεία μέσα στη σύγχυση, «ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ - ΟΚΔΕ (Γενάρης 2005). Καλά το.... ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός (αθάνατε Ανδρέα!) αλλά, τελικά, ένα... άλλο φόρουμ είναι εφικτό;

◆ «Μας γαμάνε χωρίς πληρωμή» - Ωχρά Σπειροχαίτη

◆ «Ο Γιωτόπουλος και η παρέα του π.χ μόνο με αισθήματα οίκτου με πλημμυρίζουν (εκτός φυσικά από οργή και περιφρόνηση για το τόσο άδικο αίμα που σκόρπισαν στο όνομα της σωτηρίας μας)... Την αυτοχειρία της (σσ: εννοεί την Ουλρίκε Μάινχοφ) στα λευκά κελιά...». Ο κύριος ονομάζεται Μισέλ Φάις, οι δηλώσεις του δημοσιεύτηκαν στην ATHENS VOICE, 20-26/1/2005 και αν δεν είναι γλείφτης και παπαγαλάκι εγώ στοιχηματίζω το κεφάλι μου...

Βασίλης

αλλά και τη συμπαράσταση μιας συναδέλφου του.

Η ταινία βασίστηκε στο θεατρικό έργο του Στίβεν Φίχτερ (1977) και αποτέλεσε μια υποκριτική πρόκληση για τον Κέβιν Μπέικον και τη γυναίκα του Κίρα Σέντγουικ που υποδύονταν τους κεντρικούς ρόλους. Σε μια χώρα που κυριαρχεί ο πουριτανισμός και η ψευτοηθική τέτοιοι ρόλοι μπορούν να καταστρέψουν έναν ηθοποιό. Όμως ο Κέβιν Μπέικον πήρε τα ρίσκα του και δημιούργησε τον καλύτερο ρόλο της καριέρας του.

Ελένη Σταματίου

Ο Ε. Μπασιάκος δεν λέει να σταματήσει την εκστρατεία κατασκευαστικής των βαμβακοπαρικών, που άρχισε εδώ και τρεις εβδομάδες περίπου, προκειμένου να νομιμοποιήσει στη συνειδητή των εργαζόμενων (που ελάχιστα γνωρίζουν για την αγροτική πολιτική των δύο μεγάλων αστικών κομμάτων, που ασκούν την ίδια πολιτική όταν βρίσκονται στην κυβέρνηση και την αντιπολιτεύονται δημογυγικά όταν βρίσκονται στην αντιπολίτευση) τη νέα απόφαση που εξήγγειλε την περασμένη Τρίτη μέσω του ΟΠΕΚΕΠΕ, να κόψει κι άλλες 30.000 τόνους σύσπορου βαμβακιού από την κοινοτική ενίσχυση. Βασικό επιχείρημα του υπουργού είναι ότι δήθεν, μετά από ενδελεχείς ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΟΠΕΚΕΠΕ από τον Οκτώβριο μέχρι σήμερα, διαπιστώθηκαν 17.500 περιπτώσεις παρατυπιών σε χωράφια που δηλώθηκαν και δεν υπάρχουν, χωράφια που δηλώθηκαν για δύο ή περισσότερες καλλιέργειες και υπερβάσεων καλλιεργειών σε σχέση με τα νόμιμα δικαιώματα.

Ο Ε. Μπασιάκος λέει εδώ δύο ψέματα. Πρώτο, ο έλεγχος από τις υπηρεσίες του ΟΠΕΚΕΠΕ όχι μόνο δεν είχαν αρχίσει από τον

λιεργηθέντα στρέμματα εκτός του φευτο-ΟΣΔΕ, γιατί πίστευε ότι θα είναι χαμηλές οι στρεμματικές αποδόσεις και έτσι η συνολική παραγωγή δεν θα ξεπεράσει τους 1.100.000 τόνους σύσπορου βαμβακιού. Μετά όμως από την 31η Δεκέμβρη του 2004 (που έκλεισε η εκκοκκιστική περίοδος) ο Ε. Μπασιάκος διαπίστωσε ότι η πραγματικά παραχθείσα ποσότητα είναι πολύ μεγαλύτερη. Τότε τον έζωσαν τα φιδία και αποφάσισε να βάλει μπροστά τη μαύρη προπαγάνδα, με στόχο να εκθέσει τους βαμβακοπαρικούς και έτσι να νομιμοποιήσει στον ελληνικό λαό την παράνομη απόφασή του να κόψει τις 80.000 τόνους σύσπορου βαμβακιού από το σύστημα της επιδότησης.

Κάθε χρόνο στην Ελλάδα, χιλιάδες φτωχά αγροτικά νοικοκυριά αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τη βαμβακοκαλλιέργεια. Το 2001, τα νοικοκυριά που ασχολούνταν με την βαμβακοκαλλιέργεια ήταν 93.405 (και όχι 99.000, όπως γράφαμε εκ παραδρομής σε προηγούμενο άρθρο μας). Το 2003 ήταν 83.961 και το 2004 82.057 νοικοκυριά. Θεωρητικά, και το 2004 τα δικαιώματα καλλιέργειας στρεμμάτων ανέρχονταν στα 3.695.000. Τελικά, όμως, λόγω της εγκατάλειψης της βαμβακοκαλλιέργειας

περίπτωση πιθανών παρατυπιών; Μπορεί να μας εξηγήσει ο υπουργός τη σκοπιμότητα της πρωτοτυπίας να δίνεται το δικαίωμα για παράδοση από τον ίδιο παραγωγό πέντε δηλώσεων; Σε πόσες χιλιάδες τόνους ανέρχεται ο «αέρας» από την αξιοποίηση αυτής της διάταξης του υπουργού Γεωργιάς;

Τις τελευταίες μέρες, οι ελευθεροεπαγγελματίες γεωπόνοι και οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές των γεωτεχνικών του δημοσίου υιοθέτησαν απροκάλυπτα τους ψεύτικους ισχυρισμούς του Ε. Μπασιάκου για 17.500 παρατυπίες, προκειμένου να στριμώξουν τον υπουργό και να τον αναγκάσουν να τους δώσει το δικαίωμα να συμμετάσχουν και αυτοί στη σύνταξη του ΟΣΔΕ και στο ξεζούμισμα των αγροτών. Θα το ξαναπούμε για μια ακόμη φορά, ότι είναι υποχρέωση της κυβέρνησης να φτιάξει ένα αξιόπιστο ΟΣΔΕ, με λεφτά από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Επανελημμένα έχουμε αναφέρει για ποιους λόγους είναι πολύ μικρές οι εμπορικές τιμές του σύσπορου βαμβακιού. Επειδή όμως κι αυτές τις ημέρες, που άναψε η δυσφημιστική εκστρατεία του Ε. Μπασιάκου ενάντια στους αγρότες, αξιοποιείται αυτό το γεγονός, προκειμένου να εμφανιστούν οι

προϊόντων από τρίτες χώρες.

Εδώ θέλουμε να παρατηρήσουμε και κάτι άλλο. Όταν είναι να ενισχυθούν οι αγρότες από τον κρατικό προϋπολογισμό, ενισχύσεις που διοχετεύονται, αν μιλήσουμε μεταφορικά, μέσα από τον σωλήνα που παροχετεύεται ο ορός στον ασθενή, τότε γκρινιάζουν οι καπιταλιστές, ότι πέφτουν πολλές σταγόνες και ζητούν να μειωθούν. Την ίδια στιγμή, όμως, οι ίδιοι νομιμοποιούνται να ζητούν και να παίρνουν γενναίες ενισχύσεις, μέσω του αναπτυξιακού νόμου, που εγκρίνεται από την Κομισιόν. Οι Κομισιόν στην περίπτωση αυτή ξεχνούν τις θεωρίες τους για νόθευση του ανταγωνισμού.

Οι μπλε αγροτοπατέρες της Λάρισας κάνουν παιχνίδι με τον Ε. Μπασιάκο και μέρα με τη μέρα διολισθαίνουν στις θέσεις του. Στην αρχή των κινητοποιήσεων είχαν δεχτεί την ένταξη 1.132.000 τόνων βαμβακιού στο σύστημα των κοινοτικών ενισχύσεων και ζητούσαν να ενισχυθούν οι υπόλοιπες ποσότητες μέσω εθνικής ενίσχυσης από τον προϋπολογισμό. Στη συνέχεια υιοθέτησαν τις κατηγορίες του Ε. Μπασιάκου, ότι καλλιεργήθηκαν παράνομα στρέμματα και ότι πρέπει οι ποσότητες που πα-

Απλές σκέψεις

Τούτες τις μέρες, που το αγροτικό πρόβλημα και ειδικά το πρόβλημα της βαμβακοπαρικής βρίσκεται ξανά στην επικαιρότητα, οι κάτοικοι των πόλεων (άσχετοι κατά τεκμήριο με την ουσία και τις βασικές παραμέτρους του αγροτικού προβλήματος) βομβαρδίζονται με μπαράζ παραπληροφόρησης. Κεντρική θέση σ' αυτό το μπαράζ έχει το επιχείρημα, ότι οι αγρότες επιμένουν να παράγουν ένα ζημιολογικό προϊόν και να απαιτούν την εφαρμογή μιας αντικοινοτικής πολιτικής.

Γνωρίζουμε ότι οι περισσότεροι απ' αυτούς που αναπαράγουν αυτά τα επιχειρήματα δεν έχουν ιδέα από βαμβάκι και κύκλωμα εκκοκκισμού-κλωστούφαντουργίας-νηματοργίας. Απλώς, ενεργούν σαν άβουλα παπαγάκια που επαναλαμβάνουν αυτά που τους υπαγορεύουν τα αφεντικά τους. Αλλωστε, μονόλογο κάνουν και δεν έχουν απέναντί τους τον αντίλογο που θα έκανε σκόνη τους ισχυρισμούς τους. Ας παραθέσουμε, λοιπόν, μερικές απλές σκέψεις.

Η ΕΕ υποτίθεται πως έχει ως αποστολή να προασπίσει την κοινοτική παραγωγή. Να τη στηρίξει, να την επιδοτήσει, να την προστατεύσει από τον διεθνή ανταγωνισμό. Ουδείς για παράδειγμα εγειρεί ενστάσεις όταν τα εθνικά κράτη επιδοτούν γενναία τους βιομήχανους (η μέθοδος των αναπτυξιακών κινήτρων είναι πανευρωπαϊκή, γι' αυτό και δεν εγειρείται ζήτημα νόθευσης του ανταγωνισμού). Όταν παρατηρήθηκε υπερπαραγωγή στο βόειο κρέας, επειδή οι καταναλωτές απομακρύνθηκαν απ' αυτό, λόγω της νόσου των τρελών αγελάδων, η ΕΕ επιδόθηκε γενναία τις φάρμες του βορρά. Τότε έκαigan το κρέας σε κλιβάνους, για να κρατηθεί ψηλά η τιμή του.

Θα περίμενε, λοιπόν, κανείς να κάνει το ίδιο και με το προϊόν που λέγεται βαμβάκι. Ξέρετε πόσο από το βαμβάκι που καταναλώνει κάθε χρόνο η ευρωπαϊκή βιομηχανία παράγεται σε ευρωπαϊκό έδαφος; Μόλις το 25%. Το 75% εισάγεται. Πρόκειται, δηλαδή, για ένα ελλειμματικό προϊόν, που η παραγωγή του θα έπρεπε να περιοριστεί. Όμως, αυτή η παραγωγή γίνεται μόνο σε δυο χώρες, την Ελλάδα πρωτεύοντως και την Ισπανία δευτερευόντως. Αφορά μεγάλα κομμάτια φτωχής και μεσαίας αγροτιάς και όχι τόσο καπιταλιστικές αγροτικές επιχειρήσεις. Γι' αυτό και δεν υπάρχει καμιά διάθεση περιορισμού της, αλλά διάθεση ξεφορτώματος των παραγωγών από το σύστημα επιδοτήσεων.

Και γιατί να επιδοτηθεί το βαμβάκι, όταν οι διεθνείς τιμές είναι χαμηλές; Για τον ίδιο λόγο που επιδοτείται η βιομηχανία ή τα ζωοκομικά προϊόντα του βορρά. Γιατί η διεθνής τιμή είναι χαμηλή για συγκεκριμένους λόγους. Επειδή το αμερικάνικο κράτος επιδοτεί γενναία τους φάρμερ που παράγουν βαμβάκι, ώστε να εξασφαλίζεται φτηνή πρώτη ύλη για τη βιομηχανία. Δεν επιδοτείται, δηλαδή, ο αγρότης αλλά ο βιομήχανος κλωστούφαντουργός ή νηματοργός.

Αυτή είναι, χοντρά-χοντρά η αλήθεια για το βαμβάκι. Στο πλαίσιο του παγκόσμιου καπιταλιστικού καταμερισμού της εργασίας, όπως ρυθμίζεται (και) με τις συμφωνίες του ΠΟΕ, η ΕΕ δεν θέλει τη βαμβακοπαρική. Γι' αυτό, όμως, δεν φταίει -όπως καταλαβαίνετε ο «τεμπέλης» ή «κρατικοδίατος» αγρότης. Αυτός παράγει ένα προϊόν που είναι ελλειμματικό στην κοινή αγορά που τον έχουν βάλει και απαιτεί οι μηχανισμοί αυτής της αγοράς να του εξασφαλίσουν τουλάχιστον ίσους όρους ανταγωνισμού.

Π.Γ.

Ψεύδεται ο υπουργός

Οι φτωχοί αγρότες να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους

Οκτώβριο, αλλά είχαν ήδη ολοκληρωθεί πολύ πριν τον Οκτώβριο. Δεύτερο, από τους ελέγχους αυτών, που ήταν σε γνώση της ηγεσίας του ΟΠΕΚΕΠΕ και του υπουργείου, προέκυψε ότι είχαν καλλιεργηθεί 3.660.000 στρέμματα με σύσπορο βαμβάκι, δηλαδή έκταση μικρότερη από τα 3.695.000 στρέμματα που δικαιούνταν συνολικά οι βαμβακοπαρικοί με βάση το κατασκευασμένο από τον Β. Αργύρη ΟΣΔΕ και από τα 3.710.000 στρέμματα που δηλώθηκαν στη ΔΕΦΙ (Διοχειριστική Επιτροπή Φυσικών Ινών) τον Αύγουστο του 2004. Αυτή είναι η πραγματικότητα όσον αφορά την συνολικά καλλιεργηθείσα έκταση με σύσπορο βαμβάκι στην Ελλάδα και ως αφήσει τα παραμύθια του ο Ε. Μπασιάκος και οι μπλε αγροτοπατέρες, που από την Παρασκευή 21 Γενάρη άρχισαν να τον σιγοντάρουν. Μέχρι εκείνη την στιγμή, οι κύριοι αυτοί υποστήριζαν, ότι όχι μόνο οι 30.000 τόνοι που είχαν ενταχθεί στο σύστημα της κοινοτικής επιδότησης, αλλά και οι 50.000 που είχαν αποκλειστεί από την επιδότηση είχαν παραχθεί από στρέμματα που είχαν δηλωθεί και αναγνωρισθεί από τον ΟΠΕΚΕΠΕ και ότι είναι αντιεπισημονική και συνάμα παράνομη η απόφαση για πλαφόν στη στρεμματική απόδοση.

Ο Ε. Μπασιάκος όλο το διάστημα που προηγήθηκε της μαύρης προπαγάνδας του, που συνεχίζεται, δεν μίλησε ποτέ για καλ-

από 1904 φτωχά αγροτικά νοικοκυριά, είχαμε μείωση της δικαιούμενης για καλλιέργεια έκτασης. Μείωση που δεν την αντிரρόπησε η έγκριση σχεδίων βελτίωσης, όπως νομίζαμε μέχρι πρόσφατα. Μείωση που θα οδηγούσε τα δικαιώματα κάτω από τα 3.600.000 στρέμματα. Για να μη συμβεί αυτό, ο Β. Αργύρης είχε αποφασίσει να δοθούν συμπληρωματικά δικαιώματα, μέσω τριμελών επιτροπών. Η απόφαση του Αργύρη ήταν καθ' όλα νόμιμη και προβλεπόμενη από τον καταστροφικό κανονισμό 1051/2001. Αυτά τα στρέμματα, που ανέρχονται σε 100.000 περίπου, θέλει να κόψει ο Ε. Μπασιάκος.

Είναι, λοιπόν, νομιμότατοι από κάθε άποψη οι βαμβακοπαρικοί όσον αφορά την καλλιεργηθείσα έκταση, που ανήλθε τελικά σε 3.660.000 στρέμματα και είναι μικρότερη τόσο από τα δικαιώματα του ΟΣΔΕ όσο και από τη δηλωθείσα στην ΔΕΦΙ.

Σύμφωνα με πληροφορίες μας, όλα τα εκκοκκιστήρια έδωσαν στον ΟΠΕΚΕΠΕ αποδόσεις σε εκκοκκισμένο βαμβάκι που κινήθηκαν ανάμεσα στο 33,5% και 34%. Πόση ήταν η ποσότητα των υγρών βαμβακιών που εισκομίστηκαν στα εκκοκκιστήρια ώστε να δικαιολογούνται τέτοιες αποδόσεις; Είναι τυχαίο ότι ο Ε. Μπασιάκος δεν κάνει την παραμικρή νύξη για στροφή και προς τα εκκοκκιστήρια ώστε να ξεταστεί η

αγρότες ως κυνηγοί των επιδοτήσεων, είμαστε υποχρεωμένοι να αναφέρουμε τους πραγματικούς λόγους αυτού του φαινομένου.

Η αμερικάνικη κυβέρνηση ενισχύει τους μεγάλους φάρμερ που παράγουν σύσπορο βαμβάκι με 5 έως 7 δισ. δολάρια, προκειμένου να ρίξουν πολύ χαμηλά την τιμή του, ασκώντας πολιτική ντάμπινγκ. Ασκει αυτή την πολιτική για να εξασφαλίσει φτηνή πρώτη ύλη στη μεγάλη βιομηχανία στον κλωστούφαντουργικό τομέα. Οι κυβερνήσεις των ευρωπαϊκών κρατών και ιδιαίτερα των ιμπεριαλιστικών, από τη στιγμή που τα κράτη της ΕΕ εισάγουν πάνω από το 70% των αναγκών της βιομηχανίας σε εκκοκκισμένο βαμβάκι, εκμεταλλεύονται τις πολύ χαμηλές τιμές προκειμένου να εξασφαλίσουν φτηνή πρώτη ύλη στη βιομηχανία του νήματος και του υφάσματος. Ισχυρίζεται ο υπουργός Γεωργιάς ότι δεν μπορεί να δώσει εθνικές ενισχύσεις γιατί η Ελλάδα θα φράει πρόστιμο από την ΕΕ για νόθευση του ανταγωνισμού. Αυτό είναι μεγάλο ψέμα, γιατί μπορεί να δώσει εθνική ενίσχυση επικαλούμενος είτε την παρ. 2 του άρθρου 88 της συνθήκης είτε τον κανονισμό 1860/2004. Η κυβέρνηση δεν θέλει να δώσει εθνική ενίσχυση στους βαμβακοπαρικούς, γιατί φοβάται ότι θα το δικαίωσαν και οι άλλοι αγρότες που πλήγηκε το εισόδημά τους, μετά την αθρόα εισαγωγή αγροτικών

ρήχθησαν απ' αυτά να αποκλειστούν από τις επιδοτήσεις, σιωπηρά δε παραιτήθηκαν από την προβολή του αιτήματος για εθνικές ενισχύσεις. Για μια εβδομάδα κρατούν τα τρακτέρ στα Τέμπη στις άκρες το δρόμου και δηλώνουν ότι δεν πρόκειται να κλείσουν το δρόμο για να μην δημιουργήσουν προβλήματα στις άλλες κοινωνικές ομάδες. Δεν είναι η πρώτη φορά που ενεργούν έτσι οι μπλε αγροτοπατέρες. Και τις δύο προηγούμενες χρονιές ενήργησαν με τον ίδιο τρόπο, ενώ είχαν απέναντί τους την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Η φτωχή αγροτιά δεν πρέπει να έχει καμιά εμπιστοσύνη στους μπλε αγροτοπατέρες (δεν μιλάμε για τους πράσινους, γιατί έχουν εξασφαλιστεί και σ' αυτή την φάση είναι αποδιοργανωμένοι). Πρέπει να πάρει την υπόθεσή της στα χέρια της, διεκδικώντας να μπει όλο το βαμβάκι στο σύστημα, παίρνοντας όλη την τιμή στόχου, που είναι 364 δρχ./κιλό. Να πληρώσει το κράτος όλο το ποσό του προτίμου (συνυπευθυνότητα). Θα πρέπει ακόμη να διεκδικήσει ενισχύσεις και για τ' άλλα αγροτικά προϊόντα, που οι τιμές τους έπεσαν κατακόρυφα, λόγω της απελευθέρωσης του εμπορίου των αγροτικών προϊόντων και της κατάργησης των δασμών. Για να κερδηθούν, όμως, τέτοια απήματα δεν αρκούν οι επετειακές κινητοποιήσεις που περιορίζονται μάλιστα στην τοποθέτηση των τρακτέρ στα πλαϊνά των δρόμων.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΩ

KONTRA